

Barcode - 9999990871898

Title - Almotni Yoddho.

Subject - GENERALITIES

Author -

Language - gujarati

Pages - 162

Publication Year - 0

Creator - Fast DLI Downloader

<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>

Barcode EAN.UCC-13

9999990871898

বালিগুণ্ডি পরিষদ

বালিগুণ্ডি পরিষদ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ પ્રથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાભિડ વિભાગ]

અનુકૂળાક
અનુકૂળાક

પુસ્તકાનું નામ

વિષય પૃષ્ઠાનાં ઉલ્લંઘન

આલમોતનો યોજ્ઞા

યાને

ઇસ્ટ બિન સ્પેન્શ

નીડારીએ ઇસ્ટ માઇલીએનો જાણવા જોગ હતીહાસ.

લખનાર

અલીમહમદ જાનમહમદ ચુનારો.

એનરરી સેકેટરી પદ્ધતિસીટી એન્ડ લીટરેચર ડીપાર્ટમેન્ટ
ધી રીડીએશન કલાય ઇન્સ્ટીટ્યુટ.

કાંડી મોહલા, જેલ રોડ, પોરટ નંબર ૮-મુખ્ય

આવૃત્તિ ૨ જ

પ્રત ૧૦૦૦

સને ૧૯૨૪

કીંબત આડ આના

ઝંપત ૧૯૮૦

ગુજરાત વિધાપીઠ ગંગાનગ્રામ
સામદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઇટ સંગ્રહ

આ પુસ્તક ધી રીક્લિયરેશન કલખ છન્ડેટીટચુટ પ્રેસડીપાટ્ટ
મેન્ટના એ. સેકેટરી હુસેનભાઈ શારીરિક ધી બોલ સીધી
પ્રીન્ટિંગ પ્રેસ ૧૦૦-૧૦૬ પાલખી મહોદ્ધા મુખ્ય
નં. ૬ અં છાપી પ્રગત કલું.

પ્રસ્તાવના.

“આલમોતનો યોધ્યો” એ નામજ બહાદુરી સુચક છે. દુંગલનુંના ધતિહાસમાં જનરલ ઓલીફ્ટ, રોન્સમાં મહાન નેપોલીન, અમેરીકામાં જનરલ વોશીંગટન અને શ્રીકમાં અલેકઝાન્ડર ધી ગ્રેટના નામો ત્યાંની પ્રણાયો હજુ સુધી ભગ્નરીથી યાદ કરે છે. હિન્દમાં અળુ’નનુ’ નામ પણ તેટલુંજ વિખ્યાત છે. જ્યારે દરમાધલી ધતિહાસમાં હસન બિન સખ્ખાહનું નામ સુવર્ણાકૃતે લખાયલું છે, એ મહાન હસન બિન સખ્ખાહની બહાદુરીથી તે વખતના તમામ રાજ્યો કંપતા હતા. જેના એક દૃશ્યારાથી સેંકડો શીદાધારો પોતાની જંદગી અપ્રેણ કરવા તર્પર હતા એવા મહાન શીદાઈ, સ્વાર્થ ત્યાગી અને બહાદુર વીરનો આ દુંકો ધતિહાસ ભીજુ આવૃતી રૂપે જનસમાજ સમક્ષ રજુ કરતાં અતી હું થાય છે.

આ પુરતકની પહેલી આવૃતી ધર્માજ થોડા વખતમાં ખલાસ થઈ ગઈ હતી ત્યાર પછી અન્ય રોકાણોનાં કારણે ખીલુ આવૃતી બહાર પાડતાં વિલંઘ થયો જે દરમ્યાન જહેરમાંથી એટલી બધી માંગણી આ પુરતક માટે થવા લાગી કે ખીલુ’ કામ પડતું મુક્કીને પણ આ ખીલુ આવૃતી બહાર પાડવાની જરૂર જણ્ણાઈ છે.

આ નામદાર જરદાર હસન બિન સખ્ખાહ જેને હજુ સુધી બદકો

શાનીએ “બાળ સૈયદના” ના લાડકા નામે મહોભત અને મગરીથી યાદ કરે છે તેનો ધતિહાસ હિંજરી સનના ત્રીજી સૈકામાંની અધવચમાં શરૂ થાય છે, તે વેળાની ઝાતમી ખીલાઝતની જહોન્ખાલી જગવિખ્યાત છે એનું મુખ્ય સ્થળ ધજીમમાં હતું અને જે વેળા નામદાર બની ઝાતમી ખલીઝાએ તરફથી કેળવણીનો પ્રચાર પુર બેરરોર સાથે કરવામાં આવ્યો હતો જે માટે યુનીવર્સિટીની સ્થાપનાની પહેલ પણ એ નામદાર ઝાતમી ખલીઝાએ કરી હતી તેવી રીતે સ્થપાન્ને પ્રથમ યુનીવર્સિટી “દાઢાલ હિંકમત” માં એ મહાન યોધ્યો જઈ પુંયો હતો જ્યાંથી એણે રાન મેળવોને સમરત આલમને પોતાની સેવા અપ્રીણુ કરવા તથાર થયો હતો. એ મહાન યોધ્યાની દુન્યાની હેસીયત કાંઈ નહીં જેવીજ હતી પરંતુ મૈલાના ધર્મામની સેવા અને અમરમાં શું તાસીર અને તાકાત રહેલી છે એનો અમર દાખલો એણે દુન્યાને હેખાં યો. છે તે જીવણુંકરે ધતિહાસમાં નોંધાઈ રહી અમરતા મેળવી ગયો છે, એની પાસે રાજ્ય નહોંતું, દોલત નહોંતી, નામના નહોંતી, લસકર નહોંતું, કે સત્તા પણ નહોંતી છતાં તે મહાન નરની પાસે આત્મ બળ અને હજરત ધર્મામના આરીવાંદનો અખુટ ખજનો હતો જેના ધૈલે તે મહાન નર પોતાની ધારેલી મંજલે પહોંચતો અને દર્શાયેલ ઘરનું માટે કરી શકતો હતો, તે વખતના સાહેએ જમાન મૈલાના શાહ મુરાનસીર ખીલાહ અંન ના આરીવાંદના પ્રતાપે કામયાખી એની દાસી થઈ રહી હતી.

એ મહાન સરદારની શુર્વીરતાથી એનું નામ એટલું તો જગ આસાં ઠારા થયું હતું કે દારત હોય કે દુર્મન, મગરીથી કે અપમાનથી પણ

એનું નામ દરેકને નહોંડે ચડેલુંજ હતું, દુઃખનો એના નામને પોતાની ધર્માથી અપમાનિત લાગામાં યાદ કરે છે જ્યારે એનો ખરે ધતિહાસ જણુનારા તિરાહીટો એની શુરવીરતા વખાણે છે જ્યારે દોરતો મગરીથીજ આ નામ યાદ કરી શકે છે, ગમે તેમ હોય તોપણ એનું મુખારક નામ જગ આશ્વકારા છે એ નિશંશય છે.

આ મહાન સરદારની વિઝ વાતો કરનારને અમો રપણપણે એકજ પ્રશ્ન પુછીશું અને ચાલુ એજ અમ પુછતા આવ્યા છીએ, કે આ દીલેર સરદારે જે પણ મહાન કામો કર્યા છે તે તેણે સ્વાર્થ જુદ્ધીથા કર્યા છે કે નીસ્વાર્થ વૃતીથી? એની સ્વાર્થ વૃતી હમણા સુધી કોઈ પણ દેખાડી શક્યું નથી કિન્તુ તેની નિસ્વાર્થ વૃતી દરેકને સિવડારવીજ પડી છે, પોતાના ધમામ અને આડા ભાટેની જન ફેશાનાની જાળના તારીઝ દુઃખનોને પણ કર્યા વગર ચાલી શક્યું નથી.

આ દીલેર સરદાર પોતે કર્તા હુર્તા આલમોલનો હાડેમ હોવા હતાં જ્યારે સલળુકીએ ચડી આવ્યા ને આલમોતાંના અજીત પહોંને ધેરો નાખ્યો ત્યારે લશકર સાથે પોતે મોખરે લડાઈ ઉપર જવાતો હોવાથી પોતાની એગમ અને દીકરીએને પોતાના એક મિત્રની હિક્કાતમાં સોંપીને કહ્યું કે “તમારે એવણના ગુજરાનને માટે કોઈ પણ પ્રકારની ચિંતા રાખવાની નથી કાણુંકે એએ સુતર કાંતીને પોતાનું ગુજરાન કરશે તમારે તો ઈકાત એનની, હિક્કાતજ કરવાની છે.” હમણાના ચાલુ સમયમાં સુતરને તાંત્રણે સ્વરાજન્યાસ અહામંત્રને માનનારાએ જોઈ શકરો કે એ મહામંત્રની ઉપતી મુળામાં ધરમાઠકીએ તરફથીજ

થઈ છે, આવા ઉદાર વૃત્તિ અને રોશન ખ્યાલ મહા પુરુષ માટે ખરાબ શાખદ્વારાથી યાદ કરેનારાંઓ માટે ઝડપ અફ્સોસજ થાય છે, દુઃમનોની ચઢાઈ થએ હોય અને લાઘોનું લંડકર તેમની સાથે હોય અને પોતા પાસે લંડકરનું. જેર ન હોય છતાં તેને આધીન થઈ જવાનું તો કાયરોનું કામ છે, હિલેરોને જાનની પરવાહ હેત્તી નથી અને તેટાજમાટે હિન્દના ધતિહાસમાં રજપુતોનું નામ અલ્લીમાન સહીતનું લખાયલું છે, એવી રીતે જાનની પરવાહ કર્યા વગર હિલેરીથા લઘનાર આ વીર ધર્મભાઈલી સીંહ જેમ લઘવે શુરો હતો તેમ વીચાર કરવામાં પણ નીપુણ હતો તે ધાર્યો હેતુ તેમ પાર પડે તે માટે રરતાંઓ શોધી કાદ્યા માટે અતી આતુર રહેતો હતો. શામ, દામ, દંડ અને બેદાંથી બેદની ઝડીને બાદ કરીને કાય્ કરનાર આ રાજ્ય નિપુણ વીર પોદ્દો જાનોની થોડી ખુવારીથી ધાર્યો હેતુ પરીપુણું કરવા અને અંતીમ હેતુ સીદ્ધ કરવા હમેશા પ્રયત્નો કરતો અને એવી રીતે પોતાની અસુક છાપ પાડી આપતો હતો, એવા મહાન વીરનરનું વૃત્તાંત ખોળું વેળા. જહેરના હાથોમાં મુક્તતાં મને સ્વાભાવિક રીતે અતી આનંદ થાય છે, એમાંથી સત્ય તારવી એ મહાન દીલેરના ગુણોનું નિરીક્ષણ કરવામાં આવશે તો આ પુરતંડ પ્રગટ કરવાનો હેતુ સીદ્ધ થયો માનીશ, ખુદાવંદે કરીમ આવા મહાન કામો કરવાની દરેક ધર્મભાઈલીને શક્તિ અને સામર્થ્ય આપે એવી પ્રાર્થના સહીત આ પ્રસ્તાવના પૂછું કરીશ.

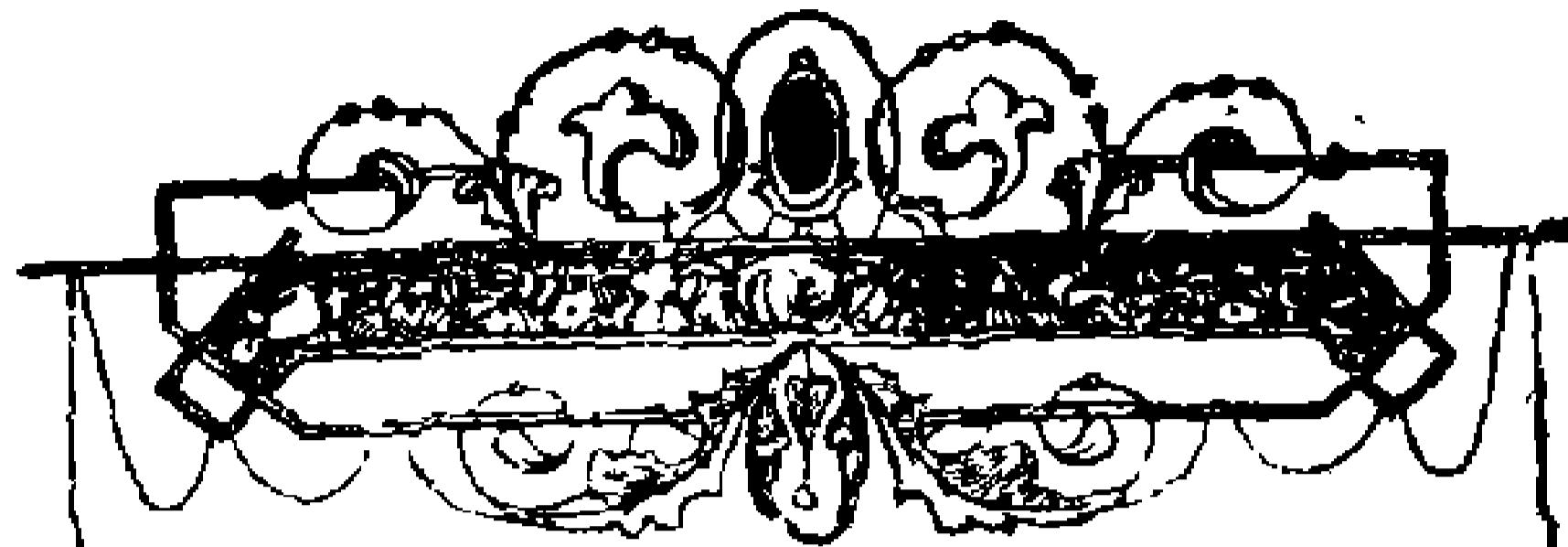
ચુનારો.

Mowlana Shumas Tibrejee.

મોલાના શમ્સુ - નિષેળુ - સુકીયોના સર્વદા.

મુખેરજે મૌલાના

શિક્ષણ.

(દરેક તે શિક્ષણ કારણી પુસ્તક પરથી)

સુભંડુમ ગંગામ ચુંધા અનુ ખાદાએ અનવાર મરત,
આદૃતાખ આશા શીતાદમ બર દરો દીવાર મરત.
શુદ્ધ વખતે કું થયો ! નુરાની હાડ પીને મરત !
અહા ! દિરણુ પડતાં નુરનાં સહુ થયા દરો દીવાર મરત !
શુદ્ધરાહિ આંમહ ખુરાક આવુર્દે ગુરૂતા બર નરી,
જામ બર છસ્ત અંન બહેરત મુનતજીર ધીસચાર મરત.
લાવ્યો ખુરાકની રવારી જીયરીલે આવીને કલ્યાં !
લઈ હાથમાં ખાલા, મલક મળવા ઉભાં તૈયાર મરત !
બર નીસસ્તમ ખુદ્ધબર ચર્ખમ' ખુરાક હમ ચું ખર્દ,
દીદમ આંઝા કુતથરા ખા કાંચોકથો સચાર મરત.
ઘેસાડી પીઠ ખુરાકપર વીજ વેગ ગગને લઈ ગયો !
નોયાં કુતખ ! તારા ! ગૃહો ! રસ્તે જતાં શાણગાર મરત !

દર કુશાદન આસમાં હારા એ પેશામ આમનનદ,

અખશોર્ડ ગોયા મલાયક જીમલા અઝ હીજાર મસ્ત.

ખોલી ગગનનું 'આરણું' ને મારી પાસે આવીયા !

કહેતા મુખારકા શાબું સર્વે મણું થાતા પ્રેમ મસ્ત !

અપહેરે ચાડમીં ઢિણુલાં આંમદ પેશો મન,

સાગરે ખુરશીદ બરકેર અઝમણે અનવાર મસ્ત.

ચોથા ગગનથી દૂધરતે છસા મને આવી મળ્યા !

લઈને જાગુંતો જામ હાથોમાં ભરેલું નુર મસ્ત !

ગુફત એ નુરે હો આદિમ અઝ જમાલિત અરરણે,

લુતફું કુંન મગજર જીમન યકુદમ મરા મળુંઝાર મસ્ત.

કોણું કુંજ સ્વર્ગ કણુથી એઉ જાંદાં જાગું રહ્યી !

તું મહેરાનીથી ત કર જુદો મને પગવાર મસ્ત !

ગુફત એમે ચું તો હારા દર ખુમારે જાંમે છિંક,

કહે શવદ મણસુર જુઝદર ખાનણે ખુમાર મસ્ત.

નોટ્રંબ ખોલ્યો દાં ! હજારો પ્રેમ દાડ તુજ વીના !

રસ અસુ અને શી રિતે જો નહેંય પીવરાવનાર મસ્ત !

હસ્તેઉ બેગ્રીક્ષિતમો બાખુદ એ બાલા બુદ્ધ મશ,

અર ગુફનું અઝ સ્વારે અગ્રણે અગ્રીચાર મસ્ત.

પદીને તોનાં રાથ મારી સાથમાં ઉંચકા લીધા !

ને અગ્રાના કંગા વરાયા સાંગી થાંબું રૂગી મસ્ત !

અહેરે જુલમત માંચાંન્દ હરપજી અહેરે તુર આંદે બા પરા,
 અંકલ ગુરુત ખુગજર અંજ કર્યા તા રજી બરી યાર મસ્ત.
 પાણી રંધ્રા જુલમત ગાતે એ હરિયા નુંનો !
 અંદ્રિયામે કાંધું ના ! તતે મગાંશે અહી તુજીયાર મસ્ત !
 યારેમાં મસ્તસ મય બર હંત પેશાશ આવરેન,
 ખુંચે ઈ સાગર કુંઠ સહ બાહુંદો હૃતીયાર મસ્ત.
 ત્યાં મરત મારેયાર આંદો લાથમાં જાંને શરાબ !
 ને સુધતા સો જાંદુંદિને કરી દીંગ હુસ્યાર મસ્ત !
 બર લંબે હરીયાંએ આજમ કીસ્તીએ દીંહમ દરે,
 અહુમહે સુરશલ બહુલો હંદરે કરાર મસ્ત.
 એ નુર મહાસાગર ડિનારે સુનંદેરી કાંતા દીડી !
 નેમા હતા મહમદ નથી ને હંદરે કરાર મસ્ત !
 આદમો નુહો ખલીલ અજબાદએ વહેદત ખરાબ,
 દસા અજ મુશીયા વ મુશા જે મુશીકાર મસ્ત.
 હા ! આદમો, નુહો ! ખલીલ એશુંધ અદ્વિત્ય કેઝમા !
 ગુણાનમાં હસા હતો ! મુસા હતો એક તાર મસ્ત !
 હંસ્તો મન જર્ણીકૂત હંદર અનદરા કીસ્તી નીશાદ,
 ખુગજરા નીદમ અજાં હરીયાએ ગોહુર ખાર મસ્ત.
 ગુર્ણી હંદર મુજ લાધ કીશીમાં મને એસાડીયો !
 નિપળવતો મોતી ઉડા હરીયો ઉતાર્યો પાર મરત !

અંગધીએ ઓલીએ નીજારગાર ખુદન્દ હો મન,
 મી શુદ્ધ ખુશ ખેરામાં હર પથથ ધીશયાર મરત.
 સહુ ઓલીએને અંભીયા ! જોતા હતા થઠને અજય !
 હા ! હું હતો ! તે સફરમાં ખુશ ખુશ અપરંપાર મરત !
 અજ ઝુકામે કાખા કોચેનમ બચો અદનાં કરીદ,
 શુદ્ધત માંજા રાજરા બા શાકીએ અભરાર મરત.
 સરવે જગોએ કંરવ્યો કાખા અને કૌસેનમાં !
 ને બંદના વાતોનો પાવરાવ્યો મને ત્યાં જમ મરત !
 બાહા અજ હસ્તે ખુદા નોરીદમો ઓશીદ મસ,
 આસતીં અકૃષા ગીકૃતમ દામને દીલદાર મરત.
 ગોઈને ખુદાનાં હાથનું ચુખન કંદું હે પ્રેમથી !
 પડુયો પછી પાલવ ખરા દીલદારનો થઠ યાર મરત !
 શુદ્ધતમ અકનું આજ મી દારી હરી મનજીલ મરા,
 યા હુંમી ગોઈ ભારો હર અર્થાએ ખાજાર મરત.
 પુછ્યું પછી હેણે હે રન ? જવા હવે અંદર મન !
 હા જવાય આયો અરાના બાલારમાં જા યાર મરત !
 ગોકૃત નાચે શારખાને માં તુંદું અચે શર્મસેહીએ,
 રવ માહારે ઉશતુરા ગીરો બેકરા કંતાર મરત.
 કરીને કલ્યાં ના, ના, તું મારો ઉંટવાળો શર્મસ થા !
 પડીને રસ્તી ખેંચ જી ઉંટાની હું આ હાર મરત !

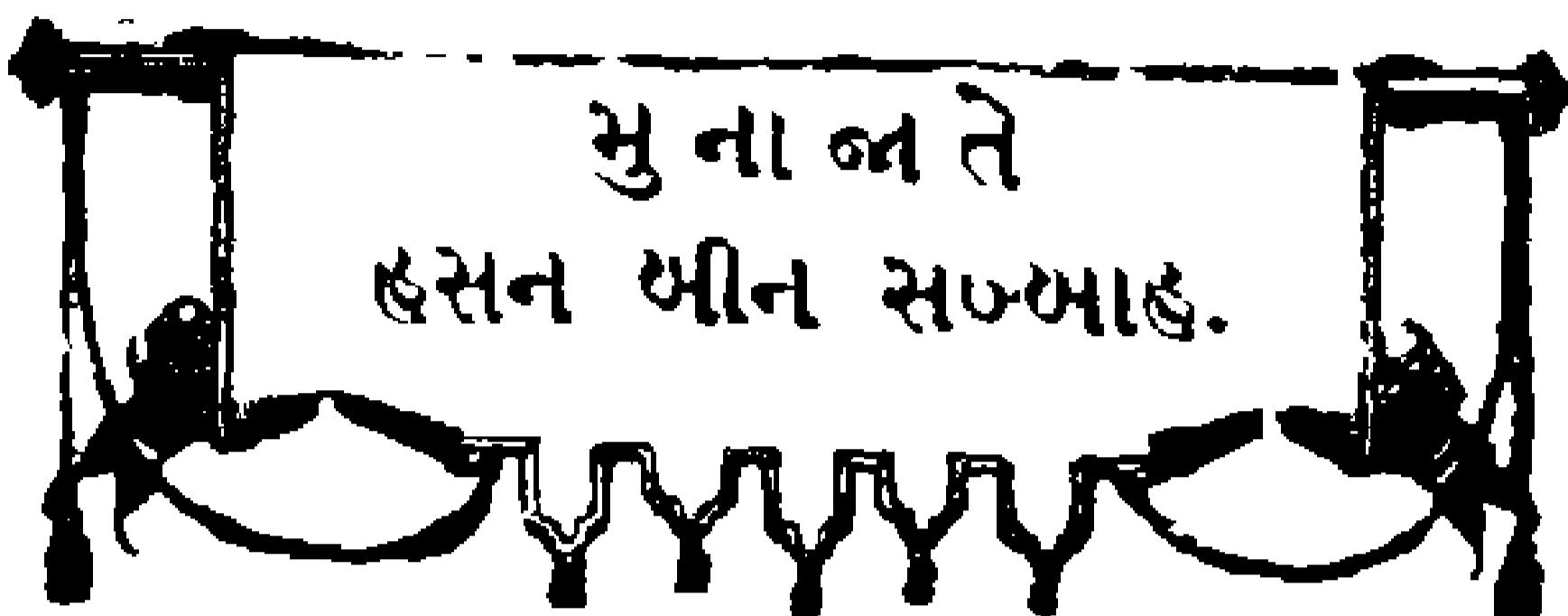
Hasan Bin Sabbah.

આદમીતનો યોઝે। હસન બિન સાફભાઈ.

ਮੁਨਾ ਲਤੇ

ਇਸਨ ਅੰਨ ਸਣਖਾਡ.

ਮੁਹਾਵਾਂਦਾ ਤੁਂ ਚੁਲਤਾਨੀ ਤੁਰੀਮੀ,
ਤੁਂ ਬਿਸਮੀਲਾਡ ਰਹਮਾਨੀ ਰਹੀਮੀ.

ਮੁਦਾ ਤੁਂ ਮਹੇਰਖਾਨ ! ਚੁਲਤਾਨ ਛੇ !
ਦਧਾਣੁ ! ਮਾਧਾਣੁ ! ਅਭਖ ਥਾਨ ਛੇ !

ਏ ਅਖਸਾ ਅਰ ਮਨੀ ਜ਼ਰੀ ਸੁਕਲਸਰ,
ਗੁਕੁਰੀ ਰਾਹੇਮੇ ਯਾਰਖਣ ਯਹੁਸਰ.

ਮਨੇ ਮਾਈ ਕੁਰ ਕਿਸੁਰ ਮਾਰੀ ਅਪਾਰ !
ਅਖਸਾਨਾਰ ਰਹੇਮੀ ਤੁਂ ਛੇ ਪਾਲਨਾਰ !

ਗਲਤ ਕੁਰਫ਼ ਜ ਛੱਤਰੇ ਨਾਮਚੇ ਪੁਛ,
ਸਿਧਾਡ ਕੁਰਫ਼ ਜ ਗੁਲਤ ਜ਼ਮਚੇਪੁਛ.

ਪੜਧਾ ਤਾਥ ਆਮਲਨੀ ਪੁਕਮਾਂ !
ਕਿਉਂ ਕਥਾ ਕਾਣੁ ਅਰੇ ! ਪੁਕਮਾਂ !

ਮਨ ਅਂਹਰ ਗਰਕਚੇ ਅਹੁਰੀ ਗੁਨਾਹਮ,
ਤੁਂ ਹਾਨੀ ਚਾਰਚੇ ਵਖਤੇ ਸਿਧਾਹਮ.

ਗੁਨਾਹੋਨਾ ਦੀਧਾਮਾਂ ਪੁਖਧੋ ਛੁਂ ਬਸ !
ਅਂਧਾਰਾ ਮਝੀ ਤੁਂ ਮਦਦਗਾਰੇ ਬਸ !

મની બેદવલતી હાથ વાળા મહુર્મ,
ન કરેઠમ બિજમતી હરે ખુંડ મખુર્મ.

એ બેદાલ લાચાર રિથતિ ખરો !

ન ચોડીક પણ તારો સેવા કરો !

ઓ તકસીર હુરચેરા બેદાલ સસુર્મ,
વલેકીન અજદરેત હુરગીજ નગરેઠમ.

ખતા આદ ! બેદાલ મેં તારો કરો !

છતાં ભાયા તારો તેં સુન્ધર ધરો !

કુનુન અજરાહે મહુલુલી વ વરમાન,
પરોમાનમ ! પરોમાનમ ! પરોમાન.

બધી ભુલ માંડ કખુલ થાઉ છું !

હું પરતાઉ ! પસ્તાઉ ! પસ્તાઉ છું !

કુનુન અજરાહુતું મન રાહ હીગર,
ન હારેમ જુલ દરત હરગાહે હીગર.

ગયોતો આં રરો મુરી તુજે દાર !

દેવથા જવાના નથા કાઈ ખીંદર દાર !

મરા મઝગાંદ જ લુલ્દેત અજદરી હોશ,
સગી ખુદરા મરાંન હુર અજ હરી હોશ.

ફુપાયા કરે સંદ મજુર તું !

ફક્ષાદાર ગણું વાન ન કર હુરતું !

ચે હુસ્તમ હર રાહુન યક તીકલ મહુમ,
અ શીરીં લુલે ખુહ મગાજાર મહુરમ.

હું નાદાન આળાડ રમુ લાઢથી !

ન કરણે નિરાશ મહેરના સનાદથી !

અગાર રહેમી કુની ગર્વમન રહીમી,
અગર બદ્ધી ગુનાહીમ મન કરીમી.

તું કર રહેમ મારાં ઉપર છો રહીમ !

તું કર માઝ મારા ગુનાહ એ કરીમ !

ચે આશાહ ગર કખુલત અદૃતહે પાં,
ખાન નેકી મની યક અરસ્ફ ખાં.

નવાઈ નથી પાં તુજ શાનંત !

હું અહ જુન્ય નેક ખુ તું કરે !

અગર અહ આદેનમ ચા અહ નશરેતમ,
કખુલમ કુન માન રહ હરચે હુસ્તમ.

કદી નહેં કયું લેય ખુરું કઘ !

થવા માઝ દેણે નિરાશા નદી !

ખાનકી આંકે વર્કુત એકયાસરત,
અદુરત હરજમાન હર હર લાસરત.

સિદૃત પાં તારો મહતાથી પુર !

એક જુગ એક વેશો કરતો જહુર !

શાંતિ-કાર્ય-કાણ-કાણ-જાણ-જાણ

બહુકી નાશારી મુસ્તનભીરી હડ,
બહુકી કાયેમે કચ્છુમે મુતલક.

પ્રગટ તુર મુસ્તનસરનાં તાજમાં !

દેશાંતો અગડાટ એના રાજમાં !

બહુકુદે આંકે સત્તારી વ ગાંઝાર,
બતકસીરાતે મા બા માભી કુનાંકાર.

શરણુ આપ શરણુગતી તુ પડો !

કસુર માં કર રહેમ ખરી છાયડો !

મનમ યક કંતરા તુ દરયાએ આભી,
અલુતશી જુદ મસુન કારમ ઊઅભી.

કંદીપુ છું નાચીજ તુ દરીયા રહેમ !

મહેરથી કસુર દંડ રાખીને પ્રેમ !

ઈલાહા પુષ્ટ ગરદાં કારે ખામમ !

તમામમ કુન અગર ચેતાત મામમ.

ખુદાવંદ ખાભી લયું ડામ મુજ !

ખુખીવંતુ કરજે શરણુ માગું તુજ !

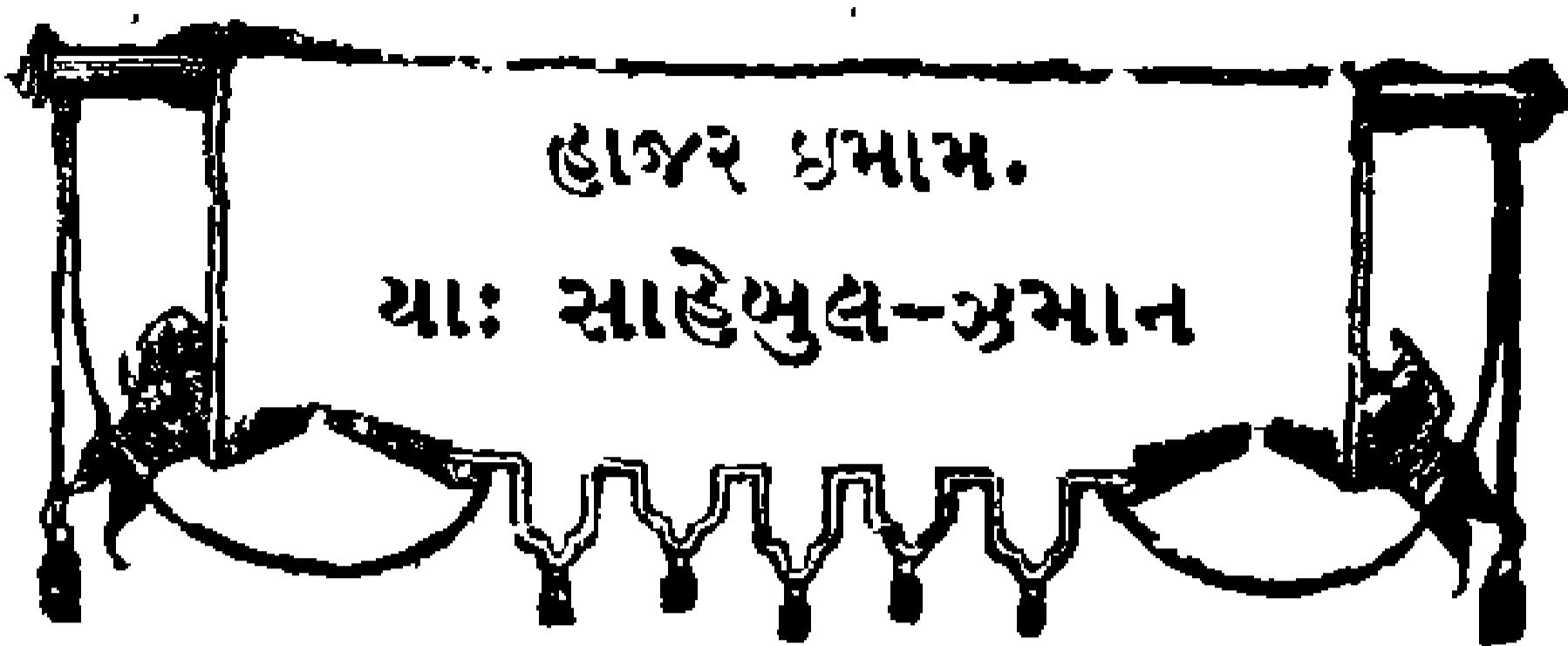
કે સણખાહી તોરા ખાનદ બહુબાત,

રવાનુન હાજીતમ બા ઈ મુનાજત.

તું સાખ્યાહ તારો બતું તુજથી રળાયાત !

ફોં સંજ ઉમેદો કચ્છુલ આ મુનાજત !

શાંતિ-કાર્ય-કાણ-કાણ-જાણ-જાણ

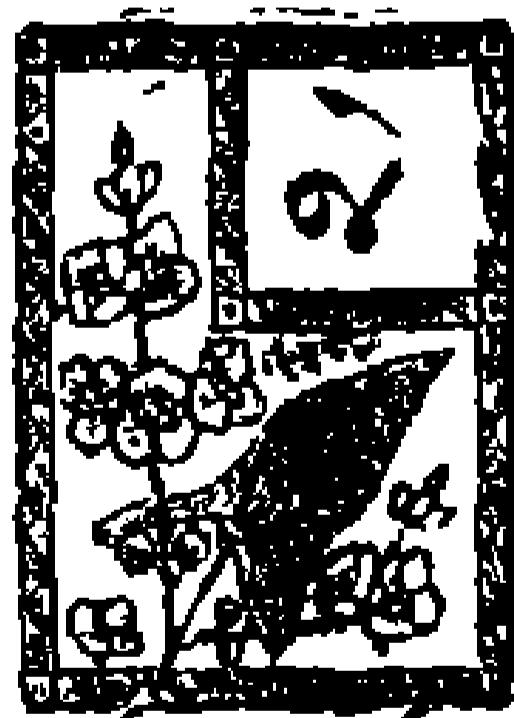
આલભોત નો ચોંધો.

અથવા

હસનખીન સઘાડુ.

આદ્યાવસ્થા.

પ્રકરણ ૧ લું.

મહાન શક્તિ વડે આ સૃષ્ટિની અપાર રચના ઉત્પન્ન થઈ છે. અને તેમાં ઉત્તમ મનુષ્ય હેઠળી રચના સર્વે-પરી સત્તા ભોગવતી હોય તેની રાહામરી ને કુમનદેથતી રહી છે તેમાં ચાર જુગના ચાર મહાનું ગુરુ અને દુશ્મરી જ્યોતિનાં દૃશ અવતાર મનુષ્ય સ્વરૂપમાં મનાની આવ્યા છે અથવા પથગંધરો; ધ્રમામો; ના નામથી આ જગત

માં ઉપરેંશં કુરતા રહ્યા છે. તેમાંના છેદા જુગના અંથવા છેદા જમાનાના યુરી હુસન નાની મોહમ્મદ સુસનાણ (૫૦) અને નકલાંકી અવતાર હુસન ભૌલા મુરતજાયદી (૫૦) થી ધસવા-મના હકીકતી દરજાના ઉપરેશડોમાં પોતાના તન મનીથી સેવા અળવનારાઓમાં પોતાની સંય વદ્ધારીથી ઝગાઈ રહેલા આ અંથના નાણેક હુસન ખીન સામ્યાહુનું નામ હુનીયાના અજાયેય પુરો તરીકે એળાખાતાઓમાંના એક તરીકે જાણીતું છે, આ એક મહાન અદભૂત નરની તવારીખમાં લાખાએલું છે કે જેણે એક વખતે આપી હુનીયાનું ધ્યાન પોતા તરફ હેરું હતું. એ હુસન ખીન સામ્યાહુનો જન્મ હી. સ. ૪૩૨ માં દરાત દેશના ખુરાશાન પ્રાંતમાં આવેલા તુશા નામના હૃળુપ ગમ્મમાં થયો હતો જેવણુના પિતાનું નામ અલી હતું. અને એનો અસર ધર્મ ધર્માધીની નહી પણ ખજનિહું નાં સુરીપંથ ને લગતો હતો. અને તેથી હુસન ખીન સામ્યાહું કેગવણું પુણું કરવા અગાઉ તેના ધાર્મિક વિચારો માટે કંઈ નિર્ણય થઈ શકતો નથી પરંતુ તેની આગપણુંની અવસ્થા એક ભવિષ્યાના ઝગડાનને આશા આપનારી હતી, એમ તેના પુખ્ત વયે ધર્મ સંગંધી અદલાયેલાં એને મંજુમ થયેલા વીચારો સામિન કરે છે, ઇટીસરની આગપણુંની કેગવણું પણ પોતાના જોડીઆ હમશરીડો માંના ઉમરખ્યામ અને હુસન ખીને જેવા મહાન ગળુંયેલા સાથે ઉચ્ચ પ્રકારની કેગવણું નિયમપુરમાં અંબેદ્ધા એક મદરેકામાં મેળવી હતી જેમાંનાં હુસન ખીને બાદ કુરતાં ઉમરખ્યામ અને હુસન ખીન સામ્યાહું જેણે આ હુનીયા ઉપર પોતા નિ ઝગડાયી કારકીર્દીથી ને ઓળખાળું આપી છે તેભવિ-

એના હજારો વર્ષો સુધી કહેં કેવા જોગ છે. હુસન પીઠ સણખાહુના
સનભાવે મિલનસાર વિચારે મહુમ અને સત્યને ગ્રહણ કરતાર તથાં હં-
રીદાધારે એટાં અને સખી દીક ગુરુદો ધરાવતાર હતો, ત્યારે હેણાવે
મજબુત બાંધાનો, અને એક બહાદુર હેખાવડો વીર પુરુષ હતો, તેનો
અહેન ચાલાક ને ખુદ્દિ તિવિ હતી અને ગણીત શાસ્ત્રમાં એકડો હતો.

હુસન પીઠ સણખાહુના આ ગુળો તેની જાંદરિતા અગત્યના
અનાવો તરીકે પુરવાર થએલા હેલાદો અમો આગળ આપીશું.

જ્યારી હુસન પીઠ સણખાહુના ધમ્ સખાંધી બીજારો વિ-
શાળ થવા લાગ્યા ત્યારથી તે પોતાના મિત્રો સાથે તેમજ પોતાની યથા
શક્તિથી તે વખતના આલીમો પાસે પોતાના સવલો રજુ કરતો અને
એ રીતે તે દીન પર દીન ધમ્ સખાંધી ધર્યતોમાં વધારે જોરદાર
અને જુસસાદાર થતો ગયો. અને હમેશા પોતાના મન સાથે વિચાર
કરતો કે આ સૃષ્ટિ સપાઈ ઉપર ને ને મહાત પુરો અને વીર
નરો થઈ ગયા છે, તે આપણું જેવાજ મનુષ્યો હતા, ત્યારે આ હુંની
કાગાં મારો. જન્મ જ્યાં સુધી પીજાએને ઝાયદો પહોંચાડનાર ને નિ-
વડું ત્યાં સુધી હું પોતાને લાગ્યશાળી ગણીશ નહીં. આ તેની અંતઃક-
રણમાં વર્ણી રહેલી એક દ્વદ્ધ પ્રતિજ્ઞા હતી, તે જ્યારે તેને દ્વદ્ધે
દ્વદ્ધનીના પ્રતાપે ખુદાને મેળવવાની ઉત્કર્ષ થઈ ત્યારે શુદ્ધ ભાવના
દ્વારે બહાર ઉભરવા લાગી, અને હમેશા તે ખુદાને જાહુવા માટે ચક-
દુર રહેવા મંદ્યો અને પોતાના મિત્રો પાસે એજ ચર્ચા ચર્ચા રતો ને
તેનાં એ હમશરીરુદ્ધમાંના માત્ર એક કુમરખ્યામ સાથેજ તેની પુણ-

દર્શાવું ઉત્તરી હતી કારણ કે હુસન બીજીન સંખ્યાછાહુના આ ઉચ્ચા દરજાના હુક્કીકી સવાલોની કદર માત્ર ઉમ્ભરખ્યામ નેજ હતી. જ્યારે છાલકા વિચારના અને પરવશ આસ્થા ધરાવનારાએ તેની મસ્કરી કરતા અને તેની વાતોને હંસી કહુંડતા તેના જવાબમાં હુસન બીજીન સંખ્યાછાહુને મસ્કરીમાં પુછતાં કે કદાચ અમો પણ તારા પીચાર પ્રમાણે અમારા વડવાઓનાં મજહુબમાં શાંકા કરીએ તો તારે અમોને પોતાના દાખલાથી સાખીત કરી આપવું જોઈએ જેના જવાબમાં હુસન સંખ્યાછ કહેતો કે ધર્મે રૂહાની કે જેની નીસખત અલ્ફાહ સાથે સીધી છે તે સાંકડા વિચારાથી નહી પણ બહુજ વિશાળ નજરે અને ઉતાવળ કર્યા વગર તથા બાપદાથી મનાતા આવેલા મજહુબ સંખે શાંકા કર્યા વગર આગળ વધવાનું છે વળી હુસન સંખ્યાછનું રાજ્યદારી જોણું જેટલું મોટાઈની ભાવનાવાળું તેટલુંજ કુનેફવાળું હતું. આવા સામટા સંબંધે વચ્ચે ઉમ્ભરખ્યામ પણ તેને ઉપયોગી નીવડયો નહી, અને હુસન સંખ્યાછ પોતાની તીવ્ર ઘંઢાને પાર પાડવા પોતાની ભુલંદ હીમત ઉપર એકલોજ રખો અને જ્યારે જ્યારે તેને તેના હુમશરીડાની મદદ માટે વિચાર આવતો ત્યારે તેચોના નથળા રિચારેના લીંવે પોતાની આલી હીમત પર વધુ અને વધુ ગુસ્તાક બનતો અને મજ્જમ થતો કે મારે સત્યતાથી દુનીયાને દાખલો એસાઉવો અને મેળવેલી સત્તાવડે ગરીઓને સહાય આપી ને અચળપણે મેળવેલા ટલિમનો લાલ ભીજાઓને આપવા પાછા હટવું નહી, અને કદાચ હારો સંકટ આવી પડે તો પણ ઉગવું નહી, તેના આવા અનમાં ધોળાથા કરતા વિચારેનાં ઉલ્લરાને છેવટે પોતે મેળવેલી -

ઉચ્ચા તથકુણી તાલીમના લીધે જમાનાના દુભાભની તાખેદારી તરફ
એંચાયો એ વખતના સુશ્રી પંથના તરીકાને છજ્ઞતા ધાર્મિક મુરખ્યમી
ને તેની રહાની દ્રષ્ટિ અરસપરસ એંચતાણ થવા લાગી. છેવટે અહે-
લઘેતનો ગરાનો અને તેમનું દુનીયા ભરતું મુરખ્યમીપણું આગળ
વધ્યું. અને તેથી તેવા દુભાભ તથા મુરશ્રીદની ગણુતરીની શોધમાં
રહ્યો. આ રીતે દિલમે રહાનીની ટોંચપર ચહુડા પછી દૃંતળરે
દીદારના શીરાકને શીકરમાં રહેલું તે તેના માટે મુખ્ય વિપ્ય થઈ
પડ્યો જણે કે, તે પોતાના ભવિષ્યની જળકતી કારકીર્દીની શરૂઆત
કરતો હતો જ્યારે બીજુ બાળુ તેની આ રિધીતી જોઈ તેને તેના
મિત્રો ગાડો ગણુતા કારણું કે હુસન સહખાહુતા જગ્રમાં ઉશકેરાતા
રહાની પાવરને પરખવાની તેચોમાં વિશાળતા નહેઠી, હતાં તેની રાજ-
દારી ભાવના ખાતર તે ઉભરખયાભ તથા હુસન બીજો એ એઉ
મિત્રોથી છુટો પડી શક્યો નહી. પોતાના રહાની દુલમના દરળ ભાવ-
નાઓને સિદ્ધ કરવા પહેલા તેને આ એ મિત્રોજ મદદ કરી શકશો,
એવી તેને સહવાસથી ખાત્રી થઈ હતી. અને :જાન્દારી દુંછાઓ
પુણું થયાથી પોતાની મજહુખી ચળવળ વધુ સર્ચાટ રીતે ઝાયદો કરી
શકશો એમ તેની માન્યતા હતી, અને તેથીજ છેવટે પોતાના ઉપરના
એ મિત્રોને પોતાની સાથે જોડેલા રાખવા તક મેળાવી, અને છેવટે
અસપરસ રણે જણુઓએ એવી પ્રતિજ્ઞા લાધી કે પોતાનામાંનો જો
કોઈ રાજદારી ચાસ પહેલો મેળવે તેણે બીજા એને માટે પુણું
મદદ કરીને આગળ પાડવા આવા એકરાર પછી રણે મિત્રો મદરેશા-
ની તાલીમ પુણું કરીને છુટા પડ્યા.

ଓમରଖ୍ୟାମ.

ଅକ୍ଷରଣ୍ଗ ୨ ଲୁ.

ମହାନ ଇଶ୍ଵରୀ-ସାହେରେ ପୋତାନା କାନ୍ଦେଥି ଦୁଃଖାନା
ସୁଧରେଳା ଆଗେମା ପଣୁ ସୁଇଜ୍ଞମ ଇହ ଝୁକ୍କେ ଛେ. ତେ
ଓମରଖ୍ୟାମ ହୁସନ ଧିନ କୁଣ୍ଡଳାଙ୍କ ନୋ ଆଗଣ
ଘତାପି ଗ୍ୟା ତେମ ମାନୀତୋ ହମରିକ ହତୋ, ତଣେ
କେବି ପଣୁ ଦୁଃଖି ଜାହେବକାଳି ନ ଗେହିବତାଂ ସୁଇ-
ଜ୍ଞମ (ତତ୍ତ୍ଵଶାନ) ନେ ଆ ଦୁଃଖ ସାଧ୍ୟ କନେଶାନନ୍ତୋ ଅକ୍ଷଳ ର୍ଥବଂଧ ଦେବା
ପ୍ରକାରନୋ ଛେ, ତନେ ମାଟେନୀ ଭାବୀତଗାରୀ ଉପର ପୋତନା ରକ୍ତତଂତ୍ର ବିଦ୍ୟାରେ
“ଇଷ୍ଟାଇଯୋ” ମାଂ ରଙ୍ଗୁ କରି ଏକ ନାର୍ତ୍ତିନ ଶାହୁର ତରୀକେ ଜଣକାଟ .
ମେଘବ୍ୟୋ ଛେ. କେନୀ “ଇଷ୍ଟାଇଯୋ” ଏଟଳି ତୋ ନାର୍ତ୍ତିନ ଅନେ ଭରହୁର
ଛେ, ଅନେ ତେମାଂ ଏବୁ ତତ୍ତ୍ଵଶାନ ରମାଇସୁ ଛୁ କେ ଦୁଃଖାପରନୀ ଦରେକ ମନ
ତନୋ ଜୁଦୀ ଜୁଦୀ ଲିପିମା ତରଙ୍ଗମେ କରନେ ତେ ବାଚନେ ତେମାଥି ଦୂରଦେଶ
ଉଦ୍‌ଦେଶେ ଛେ. ଓମରଖ୍ୟାମନୀ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତେମାଂ “ହକୁତୀ ଦୂରକାମ”
ଅଥବା “ଦୂରେ ଦୂରାନ୍ତି” ଏଟଳା ଧାଧା ଉଚ୍ଚା ଦରଜାରୀ ଛୁ କେ କେ ତନେ
ଶାନ୍ତ ବିତେ ଅନେ ଭଜନଖି ଅବସାନାଂ ତତାମା ତରଖାଟଥି ବେଗା
ରହି ସମଜେ ତୋ ତନେ “ଦୂରେ ଭାରଦ୍ଵତ” (ପସଲେଯାର)ନା ମାନ୍ତା
ଆମ ଥାଯ.

આ પ્રસંગે અમો તેનાં મારે વહુ વીવેચનમાં ઉત્તરવા ન ભાગતાં હોનાથી માત્ર એકજ “ઇયાઈ” કે જે પરહેલગારીનાં લીયાશમાં નક્ષાનીપત્રી પોતાની આંકડાન ધીગાડનારી છે, તેને મારે તેનાંજ શાખામાં રજુ કરીયું કે જેથી તેની “દિલે બ્યાતુની”ની કીયા કેદી અંથી જોરદાર હતી તે સમજાતું અની આવે.

એક પ્રસંગે ઊમરખ્યામ પોતાના કેટકાડ ગોડિયાઓ સાથે એરાને ઢોગી દ્વારા અને તેઓની ચાલ ચન્દળ વીશે વીવેચન કરી રહ્યો હતો, તેટકામાં ત્યાંથી એક ગંધેડો પસાર થતો જોયો, ઊમર ખ્યામ સમય સુચકતા વાપરી તે ગંધેડા સામું જોઈ હસ્યો, ત્યારે તેનાં ગોડિયાઓએ કારણું પુછ્યું તેના જીવાખમાં પ્રસંગોપાત એક શીધ્ર ઇયાઈ સંલગ્નાની કે:—

ઇયાઈ.

“એ રહેતા બાજુ આમદા વ ખુમ ગૈતા।

“નામત જુમયાને ભરદુભાન ગુમ ગુશ્તા।

“નાખુન હુમાં જમા આવરહા વ સુમ ગશ્તા।

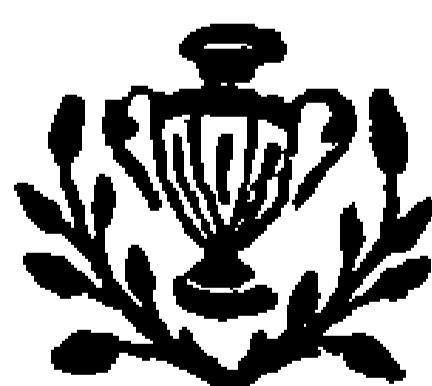
“રીશ અસ પસ કુન આમદા વ હુમ ગશ્તા,

(ઊમરખ્યામ.)

ભાવાર્થી=(અયે કપ્તી પરહેલ-12) તું સંસારમાંથી કુચ કરી ગયો, પરંતુ તારી અંતઃકરણની કપ્તાનાં લીધે તું પાછો ગંધેડાના ઝપમાં અવતર્યો તારા ખોટા આલીમપણાને લાધું તું લાંખી હાઠી રાખતો હતો તે તારા પાછલા ભાગમાં (એટલે પીછની પછવાડે)

પુષ્ટીના તરીકે ચોંધારી અને તારા નાખુનો સરવે એકઠા કરીને
(પરવરદીગારે) તારા પગની ખરીઓ બતાવી.

ઉમરખ્યામના આ પ્રશંગોપાન કાંયેથી જેમ હાલનાં દોંગી
ઘમાનદારોનો ઘ્યાલ આપણું નજર સામે ખડો થાય છે તેવીજ રીતે
“હિંમે ઝણાની” નાં એક અથંગ શિક્ષક તરીકે આવા ગમનનાં સ-
વાલનો ઉત્તમ પાઠ આપળું કાનમાં સચોટ રેડે છે અને આવા એક
કટ્ટાક્ષ ઉપરથી હળવો ગોટાળા ભરેલા મનને ગુંચવનારા સવાલોનું સમા-
ધાન થતાં અમો તે દુરાયકી હૃદધર્મ લોકોને અને હસન બીજાન
સંપ્રાણું ઝાકતી ધસમાઈદી મજહુખું સેવાઓને તોડી પાડવાની
કોશેશ કરનારા બેવકુદ્દેને કાન ચીમટી કહીશું કે તમો જ્યારે જ્યારે
ધરણામનાં “હુકીકતી” દરજાનાં “હિંમે ઝણાની” વિરુદ્ધ વાતો
જહેરમાં લાવી પોતાની ઘમાનદારી પરહેજગારીના શાહ્યામાં જહેર
મુકો ત્યારે ત્યારે હસન બીજાન સંપ્રાણું મિત્ર ઉમરખ્યામની
ઉપરની ઝાઈ વાંચજે અને તેનાં અથું ઉપર વિચાર કરજે કે જેથી
તમો શરીયતનાં મુગાક્ષરોને “લોહેમહેકુઝ” ની હુકીકતી તખ્તીમાં
ગોહવાયલી જોઈ જાણુવાનું શરીખી શકો.

હસન ખીજે તે નિઝામ ઉદ્મુદ્ક.

પ્રકરણ ૩ જી.

વખતથી હસન ખીજ સભ્યાંડ, ઉમર ખામ અને હસન ખીજે પોતાનાં એકજ ઓરતાના હાથથી લાડીમ લઈ અરસંપરસ કોણ કરારે કરી મિત્રાચારી વર્ચયે છુટા પડ્યા તે વખત પણી ઘણા થોડા વખતમાં હસન ખીજે નિસાપુરમાં સુલતાન સરજાનુકીની દરમારમાં મુનદી તરીકે નોકર રહ્યો અને તેણે મેળવેલી ઊચા દરજાની કેળવણુંના પ્રતાપે તેણે પોતાનાં રાજદ્વારી કામતો જાંકાટ સુલતાન સરજાનુકીની નજરમાં પહોંચાડવા નસીબગાન ની રહ્યો અને રહ્યે રહ્યે તે વજનાં માત્રવંતા હોછા બીપર ચઙ્ગાંધે ત્યાર પણી બાદશાહની પસંદગીને લીને અને નિઝામ ઉલ્લ મુદ્દુંનો ખેતાંય છતાંયન થયો, અને પોતાના સુંદર નસીબનાં પ્રતાપે અને ઊચી કેળવણુંની કાગેલીયતને લીધે તેનો રાજદ્વારી લોલ તૃસુ થયો.

ઉમરખામ પોતાની કાંધ શક્તિ અને દર્દમેઝાનીના અભ્યાસને પ્રકાશમાં લાવીને વિદ્યાન વર્ગનો માતીતો આઈ પડ્યો, અને

તેણી અંતઃકરણની વિશાળતા અને ઝડપની પાવર્ત્તી સ્વતંત્રતા અને કાંઈ શક્તિની સચોટ ધૂત એ તેનો મિત્ર હુસન બીજો ને નાણક-માં સુલતાન સલભુડીની દરખારમાં જે રાજદ્વારી માન બોગવતો હો તે પોતાના મનથી તુચ્છ ગણુતો હો.

આ રીતે પોતાનાં લેડોઆ એ મિત્રો જુહી જુહી દીશામાં રોકાયકા હતા, ત્યારે હુસન બીજી સાધારણ ને આ એજી મિત્રોનાં ગુજરુથી વધુ સરકુ રીતે પાડુ થયેલો હતો. તેણે પોતાને તરફમાં ક્રાઈ ચાન્સમાં રોકાઈ રહેવાનું પસંદ પડ્યું નહીં અને તેણે તેટલા મણે આ હુનીયામાંતા જાળુવા જેગ મયારોનો પ્રવાસ જેડ્યો અને તેના ઝૂહાની ધર્મનાં બળો તે કુદરતની અપાર લીલાઓમાં મરત બન્યો. અને જ્યારે તે અચાનક સંબેગો વચ્ચે નિસાપુરમાં આવી ચહુડ્યો ત્યારે તેનો મિત્ર હુસન બીજો ને સુલતાન સલભુડીની દરખારમાં નિઝામ ઉલ મુહુનાં શાળગારથી રાજદ્વારી માન પુણું હોગવતો માલમ પડ્યો, ત્યારે હુસન બીજી સાધારણ ચોંક્યોં અને તેજ પગે તેને છુગ્ય પડતી વખતનાં કોણ કરારોનું રમરણ થઈ આવ્યું અને પોતાના મિત્ર હુસન બીજાની કસોટી કરવા મન થઈ આવ્યું, આવા વિચારે તેને નક્કી કરતાં લગ્યાયું મુસાઈરીમોનાં તાજ અનુભવથી પોતાને પ્રામ થયેલા ઊચ્ચા દરજનાં ઝૂહાની ધર્મને પરમાર્થ ઝુદ્ધિથી પ્રકાર કરવાની રાજદ્વારી સત્તાનું સાધન ઉપરોગી માન્યું. ધરેલી રીતે તે હુસન બીજો નેતે હવેથી નિઝામ ઉલ મુહુનું તરીકી એજાપીશું તેને માગ્યો એક મિત્ર તરીકે કરેલા

‘કેલકરારોનું રમરણ તાજું થતાં નિઝામ ઉલ મુહુકે હુસન બીન, સણખાહુને સારો આવકાર દીદ્યો. એક રાજ્યદારી ભનુષ્યનું અંતઃકરણ અને ઝણાની ઇદદમ્બથી વિશાળ થયેલા છગરને નીમાયકા વખત મુખી સાથે રહેવાનું બન્યું, નિઝામ ઉલ મુહુક જે હુસન બીન સણખાહુનાં પાવરથી ઉચ્ચાયદો હનો, તેણે પોતાનો છુંગો ઠરાદો દાખી રાખી હુસન બીન સણખાહુની સુલતાન સલભુડીયી મુખાકાત કરાની માન અપાવવાની પોતાની લાયકાત જહેરમાં સારી દેખાડી અને તે તકનો લાલ જે મળ્યો તે હુસન બીન સણખાહુમાં અળાકતા ઝણાની પાવરના પ્રભાવે કંઈક વિચીત્રતા ઉત્પત્ત કરનાર નીવડ્યો તે એ કે હુસન બીન સણખાહુના નિરપૂર વર્તને સુલતાન સલભુડીની સમુલ્યું પ્રીતિ મેળવનાર દેખાયું. અને તે નિઝામ ઉલ મુહુકને રાજ્યદારી લોભનાં સાંકડાપણાને લીધી બોલિપુછ થઈ પડ્યો.

બાદશાહાની દરખારમાં હુસન બીન સણખાહુની આવગતવનાં ધળ્યા કુંકા સમયમાં નાના અને મેટાં રાજ્યદારી સવાલોના સમયસુચકતા ભરેલા વર્તનથી નિઝામ ઉલ મુહુકને તે ધણું આદતકારક લાગતું હતું.

આ રીતે નિઝામ ઉલ મુહુકની દ્રષ્ટિ રાજલોલથી અંજાહ ગયેલા એક ઘેવડા મિત્ર તરીકે હુસન સણખાહુની નહારી રાંખું હો દેખાડુનાની કેરથિશો કરવામાં રોકાછ અને તે પ્રયત્નોમાં નિષ્ઠળ નીકડો. જે નિઝામ ઉલ મુહુક પોતાનાં મિત્ર હુસન સણખાહુની

વજાદારી ઉપર જરેસો મુક્તી સાથે કરતે તો હુસન સહયાહે
સુલતાન સલભુકીની તેના મારફત મેળવેલી મહેરણાની છદ્મે
રહ્યાનીનાં શિક્ષણ માટેની યોજનામાં મદદગાર રહેવાનું તે અનુપમ
માન મેળવાયાનું આજની તવારીખોનાં પાનાચો ઉપર નોંધાઈ રહેનું
જોતે એમ હુસન સહયાહુનાં રાજદારી ચાળવામાં મીલના ૧૨-
પણ્ણાથી અથવા તેણે અવિષ્યમાં મેળવેલી ઊંચી કાર્યરીષી ઉપરથી
કંઈ શકીએ, પરંતુ એકલો રાજદારી લોલ જેમ કોઈ પ્રસંગે અચ્યા
ટકી રહેનાર નીવહ્યો નથી તેમ નિઝામ ઉલ મુહુનાં સખંધમાં
હુસન સહયાહ અને ઉમરખયામ જેવા કાબેલ ઊસ્તાદના જોડીયા
શાગીરહોમાં તેણે નથ્યો હેખાવ ઝાંધો. એક વખતે સુલતાન સલ-
ભુકીએ પોતાનાં રાજ્યનાં ઉપજ ખર્ચનો હીસાબ રજુ કરવા હોદ્ધાની
ઝૂઘે પોતાનાં માનીતા વજુર નિઝામ ઉલ મુહુને ખાલેશ કીધી
અને નિઝામ ઉલ મુહુને તે હીસાબ રજુ કરવાને માટે બાદશાહની
હજુરમાં તેના ખહેળા રાજ્યનું ગ્રલાવ ખતાવી એક વર્ષની મુદત
માણી પોતાનાં વહાલા વજુરનાં આ જવાઅને સુલતાન સલભુકીએ
નો કે હીડ નહીં ધાર્યો કારણ કે તેને એ હીસાબની જે જરૂરીઆત
હતી, તેને દર્દસાદ આપનારો એ ઉત્તર નહોંતો પણ તેણે તે બાયત
જાહેરમાં કર્શું પણ કલ્યાંનહી, પરંતુ ખાંજે દીવસે નિઝામ ઉલ
મુહુને માંગેલી વર્ષની મુદત બાયત ઝરી રહ્યા કરી અને નિઝામ
ઉલ મુહુનો એક વર્ષ કરતાં જેટલી પણ એઠી મુદતમાં દઈ
શકે તેમ રજુ કરવાને લાર મુક્તી સુચના કરી, બાદશાહનું આ
ખાંજુ રજાતનું નિઝામ ઉલ મુહુની બાહેરી ઉપર કલેક્શનનારું

હતું એમ હુસન સણથાહું જોઈ પોતાનાં મિત્રને ખ્યાવી લેવા માટે અને તેમ થતાં બાદશાહની મહેરઅનીતાનાં લાલથી નિઝામ ઉલ્લભદકનાં હસ્તકે રૂહાની છદ્રમની તરથીયતનું સાધન મેળવવાની દૃષ્ટિથી પોતે હુસન સણથાહું રાજના ઉપજ ખર્ચનો સંધળો ડીસાય માત્ર ચાલીસ દીવસમાંજ રજુ કરવા ભીડું જડપ્યું હુસન સણથાહું આ ભીજે દીવસે અપાયલી કશુલાતનો ભરોશો નિઝામ ઉલ્લભદકની સહાય ઉપરોક્ત રચાયલો હતો, કારણું કે ઉપર ખર્ચ અને રાજનાં વિરસ્તારની હકીકિતો નિઝામ ઉલ્લભદક કે ને તે રાજયનો તે બાહોશ વજર હતો તેનાં વગર હુસન સણથાહું ખીજે હેડાયેથી મેળવે તે અશક્ય હતું, માત્ર નિઝામ ઉલ્લભદક નેવા મિત્રની વદ્ધાદરી ભરી સહાય આપવાનું અને બેમાંથી ગમે તે માટે સુલતાન સલજુકી ખુશી હેખાડે તેમાં હુસન સણથાહું જુદ્ધાઈ માનતો નહીં હતો, છતાં નિઝામ ઉલ્લભદક તે જોઈ શક્યો નહીં અને ઉલટો અર્થ કરી હુસન સણથાહુને માટે તેના અંતઃ કરણુંમાં છુપાઈ રહેલી બેનજીઈ ઉપર વિદ્ધતા કરી રહેતે વત્તવા માંડ્યો, અને પોતાના કોઈ પણ સાધનો મારિતે હુસન સણથાહુને હીને આંદ્રાના આંકડાઓ મળે નહીં એવી અંગત ગોદવણું રચી.

હુસન સણથાહું બાદશાહની રજુરમાં આપેલી કશુલાત પછી નિઝામ ઉલ્લભદકની વત્તણુક જુદી દીશાએ કામ કરતી હેખાઈ તે જોઈ હરાન સણથાહું કે એક ખુલંદ હિમતનો અને જાંચ હરજણની તેળવણુંની હરીકાઈમાં આગળ વધેલો હતો તેથી તે

પોતાની પરિક્ષાનો સમગ્ર જણુનિ હયો નહી અને પોતાનાં કાર્યમાં
બીજા દરખારોએની મદદથી જરૂરી વીગતો મેળવી વધુ ચપળતાથી
ખાદશાહે માગેલા સુધળા આંકડાઓ રાતદીવસની મહેનતથી મુદ્દતનાં
અગાઉ તૈયાર કરી રાખ્યાં આમ છતાં પણ હસન સણથાહે
પોતાનાં માનેલા ભિન નિઝામ ઉલ મુદ્દુને અણુગમો હેખાડ્યા વગર
સરળતાથી પોતણું તૈયાર થયેલું કામ હેખાડવા અને તે ખાખતમાં
પોતાની સુચનાએની મદદ આપવા કહેવરાયું. જેનો પણ નિઝામ
ઉલ મુદ્દે હુટ્ટા ભરી દ્રષ્ટિએ જવાબ આપ્યો, અને હસન સણથા-
નાં તૈયાર કરેલાં કામને તેવા રીતે નિષ્ઠળતામાં સુંદરું, તેને માટે
રાત દીવસ વીચારમાં ગુંથાયો.

રાજકુદી ખરપટનો ભોગ થઈ

પડેલો હુસન બીજા સંઘાણ.

મકરણ ૪ થુ.

લગાન સરણુકી રિ દરારમાં વાયદા મુજબ ચાલી-
સમે દીવસે રાજનાં જિપજખર્યનો હીસામ હુસન
સંઘાણે રળુ કરતાં તેનાં મિત્ર નિઝામ ઉદ્ડ મુલ્કે
જે શરૂતા અરેલી ખરપટથી હો કીધો તેના સઅ-
ધમાં જુદા જુદા તવારીખનવેશો જુદી જુદી રીતે
વર્ણન કરે છે, ત્યારે છસમાઈલીએની વિરુદ્ધ લખનારાઓ તેનો લામ
લગ્ને ધર્ણી એઠી હકીકતો લગ્ની પોતાની નાદાનીયત બતાવે છે.
જ્યારે એ સઅંધે અમોએ તેનો ખરો હેવાલ મેળવનાં આધાર રાખી
શકાય તેવા અને વજનદાર ફારશી તવારીખનાં મોજુદ સાખનો વડે
અને હુસન સંઘાણનાં હમ વતનીયેનાં ૨૫૦૨ ખુલાસા મેળવ ॥
પછી એમ નિષુંધ કર્યો છે કે હુસન સંઘાણે જ્યારે પોતાનાં
તરફથી હીસાખનાં આંકડાઓ તૈયાર કર્યો ત્યારે પોતાનાં જીંચા સહ-
ગુણોતી વૃત્તિને લગ્ને સાચા મિત્ર તરીકે નિઝામ ઉદ્ડ મુલ્કને એ
દીવસ અગાઉ તે હીસાખનાં આંકડાઓ હેખ ઉવાનું પસંદ કર્યું પરંતુ

મિત્રતાનોં લેખાસમાં સજ થયેલા કાર્પડી નિઝામ ઉલ મુહુક કે જેના ગુગરમાં હુસન સંઘાણું આ કામ કર્યું પણ નિષ્ટળ નિવિદે તે જોવાને આતુર હતું તેણે તે તકનો ગેરલાલ લીધો અથવા હુસન સંઘાણનાં જાગડના ચાન્સ સામે પોતાની અહેભી આંખો અંધ કીધી. કારણ કે હુસન સંઘાણની ખાહેશને ઉપર ટપે માનતી નજરથી જોતો જ્યારે એનું બાળું હીસાખનાં આંકડાઓ પોતાના એક ચાલાક દગ્ગાખાજ નોકરનાં હસ્તક મંગાવી જોયા ને તેથી તેનાં સીનામાં અહેખાઈની ચાગ લડકી ઉકી અને એક નીચ યુક્તિનાં સાધન તરીક પોતાનાં નોકરને હન સંઘાણનાં વિશ્વાસુ થવા જગ રવી અને તે મુજબ નિઝામ ઉલ મુહુકનાં જાસુસ તરીક હુગન સંઘાણને ટાં તરતમાં નોકરી મેળાવી અને સંપુર્ણ વિશ્વાસુ થવા પામ્યો. તેમજ મિત્ર તરફ અથવા પોતાનાં ઉપર ઉપકાર કાંનાર તરફ આવિશ્વાસ રાખવો એવો હુગુંણું હુસન સંઘાણમાં નહોતો.

આ ખુલંદ હીમતની એક શીક્ષણ અને દાનેશમન્દીનાં ઉંચ વીચારે હુસન સંઘાણ પોતાનાં મિત્ર નિઝામ ઉલ મુહુકનું ભલું કરવાની નેમ એજ તેનો નિષ્ણિય હતો, પણ તેમાં હુસન સંઘાણે ને થાપ ખાંધી તે નીતીની નજરે નિઝામ ઉલ મુહુકની નાંગાઈ દરશાવતારી હતી અને તેથી તેનો ગુન્હેગાર નિઝામ ઉલ મુહુક સિવાય અનીજે કોઈ થઈ શકે નહીં.

જાસુસ તરીક હુસન સંઘાણમાં રહેલા નોકરે હીસાખનાં આંકડાઓનાં કાગળાચાઓમાંથી કીમતી મુદ્દાઓનો નાશ કરી તેને

બદ્દે લગતા આંકડાવાળા કાગળો જે નિઝામ ઉલ મુદ્કે પેતે ધારેલી રીતે ગોંધળો કરવા આપેલાં તે એવી સફાઈથી જેરી દીખા કે હુસન સંઘાણે પોત્તનાં આંકડા દરખારમાં રજુ કરવા અગાઉ તપાસ્યા હોત તો તરત પારખી શકતે નહીં. છેવટે જ્યારે સુલભતાન સલબુકીની દરખારમાં ચાલીસમે દીવસે બાદશાહની ખાહેશથી ઉપજ ખર્ચનાં આંકડાનાં કાગળીઆનું દૃષ્ટર ખોજવામાં આવ્યું અને હુસન સંઘાણે જ્યારે તે કાગળીઆની સમજ બાદશાહ હજુર આપવા માંડી તે વખતે પેલા ગોટાળાવાળા આંકડાનાં કાગળીઆઓ રજુ કરતાં હુસન સંઘાણે ગુંચરાયો અને નિઝામ ઉલ મુદ્કે તે તકનો લાલ લઈ સુલભતાન સલબુકી ને હુસન સંઘાણુંની ઉતાવળ વિશે અંભેરો. પરિણામમાં હુસન સંઘાણ પોતે કોઈ પ્રપંચનો ભોગ થયો. છે એમ જ્યારે જાણ્યું ત્યારે તેનાં સ્વરૂપ અંતઃકરણ ઉપર તિરસ્કાર ઉપજયો. અને વધુ ખરપટીઆ સવાર જવાખમાં નિઝામ ઉલ મુદ્કનોજ વધુ પડતો ભાગ જોઈ તેને મિત્રનાં લેખાસમાં છુપાએલો કપટી ઐવદ્ધા નાગ દેખાયો અને એરીજ ઉસ્કેરાયલી હાલતમાં સુલભતાન સલબુકીની કાંઈપણ કન્તાર કર્યા વગર તિરસ્કારનાં શરૂઆત નિઝામ ઉલ મુદ્કને સંભળાની એધડક-પણે પોતાની જુદાંદ દીમતનાં જોરે ઝુંધાઈ નુરનાં ઝજકાટ તરફ પોતાનું નસીબ અજમાવવા તેની નીચ ખરપટ ભરેલી કંગાલ દરખારને છાડીને ચાલ્યો ગયો.

x x x x x x x x

* તજકરે દોલતે શાહી, અને રોજતુલ સક્રા, એ બે ઝારશી તવારીખનાં અંથો સિવાય ઈંગ્રેજ તવારીખ લખનારાઓનાં પુરતકનો અમોએ એટલા માટે આધાર નથી મુક્યો કે હુસન સભ્યાહની અસલ હકીકત જેટલી ઉપરનાં બે ઝારસી અંથોમાંથી મળી આવે છે. તેનાં કરતાં કાંઈ વિશેષ હકીકત તેઓ દર્શાવતા નથી, તેમાં પણ તજકરે દોલતે શાહીનો લખનાર સુલતાનનું નામ મહેકથાહ બતાવે છે કે જે ખરું નથી, અને તેટલા ઉપરથી અમોએ આ લેખનો બધો આધાર “રોજતુલસક્રા” નામનાં પ્રખ્યાત પુરાણા તવારીખી અંથનાં આધારે પુણ્ય કર્યો છે. જ્યારે મજકુર કીતાયની અંદર હુસન સભ્યાહ પર થયેલા દગાની હકીકત એવી રીતે છે કે જ્યારે હુસન સભ્યાહ પોતાનું દ્વાતર દરખારમાં લઘને હાજર થયો ત્યારે નિઝામ ઉલ મુદ્ક આગામી આવીને બેડો હતો, તેણે હુસન સભ્યાહ પાસેથી દ્વાતર જોવા માંગ્યું, અને તેનાં માન ખાતર સધળું દ્વાતર હુસન સભ્યાહે ખુલ્ખા મનથી નિઝામ ઉલ મુદ્કને સોચ્યું, અને દરખારની રીત પ્રમાણે હુસન સભ્યાહે પોતાની બેઢક લીધી, જે એક નિઝામ ઉલ મુદ્કથી જરા દુર હતી, હુસન સભ્યાહ પોતાની એક પર બેડો ત્યારે નિઝામ ઉલ મુદ્ક તે દ્વાતર તપાસવા લાગ્યો, તપાસતાં તેને ખાતી થઈ કે આ દ્વાતરો ને હુસન સભ્યાહે લખેલાં છે તે જે સુલતાન પાસે રજુ થશે તો સુલતાન મારી નાયગાઈ ગણી મને હલકો પાડશે એવી બીકથી હુસન સભ્યાહની નજર ચુકાવીને દ્વાતરમાંના થોડા પાનાં ઉંહાડી નાખ્યા અને પછ્યાડે પોતાનો ગુલામ ઉભો હતો, તેને આપી તે કાગળો નાશ કર-

વાનો હુકમ કર્યો ને હુકમ ગુલામ સાંલળીને આપેલા કાગળોનો
નાશ કરવા ચાહ્યો ગયો અને ત્યાર પણી થોડો વખત રહી સુલતાન
દરખારમાં આવ્યો. અને હુસન સખભાહુનાં કાગળીઆએઓ રજુ
કરવામાં આવ્યા ત્યારે અંદર અધુરી વીગત જોઈને સુલતાનને ગુરસો
આવ્યો, ને તક જોઈને નિઝામ ઉદ્દ મુદ્કે કહ્યું કે "આદશાહ
સલામત! હું તો આપને કહેતો હતો કે આપનું વિશાળ રાજ જેની
સરહદ ઇમ અને મીશરથી લઈને ખુરાશાન સુધીની છે. તેનો ડીસાય
રજુ કરવા માટે મેં ને એક વાર્ષની મુદ્ત માંગી હતી, તે જે આપે
મંજુર રાખી હતે તો કદી પણ હુસન સખભાહુની જેમ ભુક્ત થવા
નહીં પામતે. સુલતાન સલબજુકી કાચા કાનનો હોવાથી નિઝામ
ઉદ્દ મુદ્કનાં ખુશામદ ભરેલા અલક્ષણે સાંલળી વધુ ગુરસામાં આવી
ગયો. જેથી હુસન સખભાહુની આ મહાલારત મહેનત સામે ન
બેતાં ખદ્દામાં ગેરઠિન્સાંક આપ્યો જેથી હુસન સખભાહે પોતાનાં
મન સાથે વિચાર્યું કે એવા એકદર રાજ પાસે રહેવામાં આપણી
સલામતી નથી. જેથી હમેશા માટે સુલતાનની દરખાર છોડીને પોતાની
આલી હીમતનાં ડીસાયે પાછો મેદાને પડ્યો. *

* * * * *

હસન બીજ સરથાડુ—

ઇસમાઈલી કેમ થયો?

પ્રકરણ પ મું.

લતાન સલળુકીની દરખારમાંથી બહાર પડ્યા
પછી હસન સરથાડુ ઇસકાનમાં પહોંચ્યો અને
તેનાં મનમાં નિઝામ ઉલ મુદ્કનાં કપટ વિષે
ઓકથી વધુ વાર એવા વીચારો ધોળાયા કરતા,

પણ જયારે તેને ભીશરમાં રાજ્યકર્તાં ઇસમાઈલી (૧૮) માં ઇમામ
મોલાના શાહી મુસ્તનર્સારખીલાહ (૨૫) નાં એક દાધ નામે ઘ્રણુ-
નજમ સાથે મુલાકાત થઈ. અને તેમાં મજહુબી ચર્ચામાં ઉત્તરતાં તે
કુન્યવી ખટપટના ખ્યાલથી મોંડ્યો થયો, હસન સરથાડુ પોતાના
બાપદાદથી પળાતા આવેલા અતનિયેહુ સુશીપંથ (બાતીન્યાં)
નો હતો, પણ તેને ભગેલી ઉચ્ચા પ્રકારની તાલીમ અને તેના તિક્ષણુ

જહેનનાં લીધે તે મજહબ સંબંધીના વિચારમાં બહુ આગળ વધેલોં
હતો. અને તેને ધર્મેરણાનીના જોરદાર તથકા ઉપર પહોંચેલો આ-
પણે અગાઉ એળખાવી ગયા છીએ. તે બાયદ તરફ તે વધુ ને વધુ
દોરવાયો અને તેમાં હસ્તમાધ્યી મજહબના દાઠની મુલાકાતથી તેને
નિષ્ણય કરવા માટે વધુ સરસ તક હાથ લાગી પવિત્ર કલમાનો ભેદ
અને કુરાને સરીક્રિમાં ચુરણ તુરણ પ્રકરણ તેને વધુ આલાર ભુત
થઈ પડ્યું.

હુસન સખાહ તથા હસમાઇલી દાખનો ધાર્મિક સંવાદ.

દસ્તાવેજ ધર્મનાં પાક કલમે તોહીદ લાખલાહું હલદ્વાહના
સરીયતના કાનુન મુજબ સામાન્ય અર્થ કરતાં તેમાં સમાચેલા શિમ-
દા ભેદનું રહસ્ય હુસન સખાહ પોતાની તીક્ષ્ણ વિચાર શક્તિના
લીધે મદરેસાની તાલીમ પછી ને સમજ્યો હતો તે એ હતું કે:—

લાખલાહું=નહિ અલલાહ,

હલદ્વાહું=સિવાય મગ્નાયુદ્દ.

આ શંદાર્થ ને કે દસ્તાવેજ અખત્યાર કરનારના પ્રથમ એકરાર
રૂપે શીખવવવામાં આવે છે. અને તેના મદાર ઉપરજ દસ્તાવેજની
સરીયત, તરીકત, હકીકત અને માર્ગેતની ચારે ડીગરીઓનું
મંડાણ છે, અને તેને દરેક તથકામાં તેના દરજ સુધી સમજવવામાં
આવે છે, એમાનું હુસન સખાહનું અત્યાર સુધીનું રીક્ષણ સરી-

યતર્થી આગળ વધીને તરીકેતના દરળ સુધી પહોંચ્યું હતું. જ્યારે નીછું દક્ષીકૃતની ડીગરી વિષે તેની દુંગેજારી વચે દસમાઠિની દાખની મુલાકાત તેને ધર્ણી વખતસરની થઈ પડી, જેમ મુળાકારો ઓળખ્યા પછી તેના વાંચનની જરૂર સમજ્યા વગર જો મુળાકારો ઉપરજ અટકો રહે તો તે કશ્યસ કંઈ પણ મુળાકાર ઓળખનાનો હેતું મેળવી શકશો નહીં. તેવી રીતે કલમો અને તેની સરીયતનો અર્થ એવી કેદી ખુદા નથી ભગર ખુદા એકજ છે એ વાક્યમાં પવિત્ર રહસ્ય શું સમાચેલું છે. તે આગળ વધીને શોધવાની મહેનતમાં ન ઉત્તરનાર કદી પણ અદ્વાહને ઓળખવાની ખરી સમજ પામી શકતો નથી.

આ વીવેચન દાદી અખુનજુમતું દસન સાથારું પ્રત્યે સુરુ જરાસા ઉશકેરવા માટેનું હતું. અને દસન રાધ્યારું સરીયતની ડીગરીથી આગળ વધીને જે તથકું પહોંચેલો હતો. તેને આ વીવેચન એટલું બધું પ્રીય થઈ પડ્યું કે તેને જે પોતાના અગાઉના દમસરીકોમાં મળેલી નીરાશી પછી આ તકે ધર્ણી ખુલ્દ હીમત પર મઝુમ થવાને અન્યું અને તેણે લાગ લાગટ પોતાને ઉભરાતા પ્રશ્નોનો જ્યો દાદી અખુનજુમ પાસે રહ્યું કરી ખુલાસાનો દુંગેજર રહ્યો; તેના સવાલો અને દસમાઠિની દાદીએ તેના આપેલા જવાબોમાનાં મુખ્ય નીચે મુજબ હતા.

દસન સાથ્યારું—પવિત્ર કલમામાં ખુદાની વાહાદનિયત સમાચેલીએ, તેની સમજ કુરાને સરીકેમાં કયે સ્થળે છે?

દાખ=સુરતુન તુરમાં એક આયતમાં કહેલું છે કે અદ્વાહ જા-
ભીન અને આસમાનનું તુર છે. અદ્વિાહ જેને ચાહે છે તેને
પોતાના તુરથે હીદાયત કરે છે.

હસન સાધ્યાહ-(સુઅહાન અદ્વાહ) તુર વડે હીદાયત કરવા
માં આવે છે એટલે શું ?

દાખ=(હસન) તમારી અને મારી મુખાડાત આ સવાલના જવાબ
પણી જે સુંદર પગીળું લાગનાર છે, તેને માટે હું તમને મુખારકી
આપું છું, કારણું કે સરીયત અને તરીકેતની હુદ્દ ઓળંગીને
હકીકતીની ખુશનુમા સરજભીનમાં પોતાનો કદમ મુક્રણનું જેના નસી-
ખમાં હોય છે, અથવા અદ્વાહ જેને હીદાયત કરવા ચાહે છે. તેજ
આવા પ્રશ્નો ઉપર વધુ અને વધુ વિચાર કરે છે તેમજ ઝુદ્ધાંશે
જેના દીક ઉપર, જાયાન ઉપર, કાન ઉપર અને આંખ ઉપર સીક
મારેદ્દ છે, તે ખીચારાંશો આ તમારા તુરાની સવાલનાં લુત્ફને મેળ-
વવાથી એ નસીખ રહી જાય છે.

હસન સાધ્યાહ=(મુસકરાઈને) ખરેખર મને તમારી આજની
મુખાડાન જોયા મારી ઈલમ મેળવવાની લંદગીની સોનેરી ઉમેદ પાર-
પાડનારી લેખું છું.

દાખ=(મરહા) અને હું પણ તમારા ઉપર જે ઝગકતી આશા
રાખતો હતો. તેવા તમ્યા પુરવાર થતા જાંશો છો. એમ કહી હસન
સાધ્યાહનાં સવાલનો જવાબ આપતાં બોલ્યો, કે વહેદહુદ્દિાહ
સરીકે અદ્વાહની પેણન તેનાં તુરથી આપણે કરી શકીએ, જે તુર

દ્વામકંથી દ્રજણ અ દ્રજણ આ હુનીયામાં અલવાગર થયું. તે પંજેતનનાં નુર તરીકે હુઅરત મોલા મુરતજાઅલી (અ) થી જગડ્યુ.

હુસન સધખાડુ=(અજ્ઞાય થઈને) જનાએ મોહમ્મદ મુરતજા (સ) નો દરજો ત્યારે કેવા પ્રકારનો કહેશો?

દાઈ=(માશા અલ્લાહ) હુસન આ તમારો બીજો પ્રશ્ન પણ મુખારક ગળું છું, કારળું કે પયગમ્બર અને ઈમામની શનાખત સરીયતી ને પ્રમાણુમાં કરે છે તે કરતાં વધુ ઉચ્ચા દરજાની સમજ હકીકતીઓ અતાવે છે. ચાળીશ 'વ' સુધી નષ્ટુંત જાહેર ન કરતાં જ્યારે હુઅરત મોલા મુરતજા અલી (અ) બાળ વયમાંથી અગ્રીયાર વર્પની વાહાદાનીયતના આંકડા સીધુ કરનારી વયમાં આવ્યા અને જ્યારે તેમનો વિચાર થયો ત્યારે નષ્ટુંત જાહેર કીધી. અને એટલા ઉપરથી ઈમામત અને પયગમ્બરી શું દરજાને ધરાવે છે તે તમારા જેવા વિદ્વાનને વધુ સમજવવાની હું અગત્ય માનતો નથી.

હુસન સધખાડુ=(હુર્માં ઉભરાઈને) દાઈનાં હાથને ચુમ્મન કરાના જતો હતો. તેટલામાં દાઈએ કલ્યું સખુર કરો હુસન ઉતાવળાન થાઓ દસ્તખોશી ઈમામ સીવાય બીજા ડેઢિને પળું કરવાને હકીકનમાં મના છે. હુસન અટક્યો અને વધુ એહશાન સાથે દાઈ તરફ માનની નજરથી જોનાં ઘોલયો જનાય, તમારા જવાઅથી મને સમજય છે કે ખુદાનું નુર ઈમામ સીવાય પદગમ્બરો ધરાવી શકે નહીં.

દાઈ=નહીં એમ કહેવા પહેલા ખુદાનાં નુર તરીકે એળાખાતાં પંજેતનની એકલી ગળુતરીથી અચકાવવું જોઈએ, પળું જનાય

મોહમદ મુસ્તાક (સ) પણ ખુદનું તુર હોવા છતાં એમના પોતાના હજરત મૈલા મુરતજાઅલી (અ)નાં સમયના માત ભરેલા જહેરવતનાં હાખવા સમજવા જઈએ.

હસન સથાપાહ=(ઇન્ટેજરીથી) તે શું ?

દાઈ=(ભાર મેળીને) તે અના મદીનતુલ ધર્મ, ઇ અલી બાણોહા, અને લાઇતા ધરા અલી લા સચેદ ધરા જુલાઝીકાર, તથા નાહેઅલીના વાઙ્યો હું ધારું છું કે તમને હીદાયત કરશે. નેમાં છેવે પયગમ્બરો પણ હજરત મૈલા મુરતજાઅલી (અ) ની મહદ ભાગી છે.

હસન સથાપાહ=(પ્રકૃલિત ચહેરે) અહશનત અહશનતઃ હું હવે અલી (અ) તે કોણ અને મોહમદ (સ) કોણ તે સમજયો કે ઈમામ પયગમ્બરો કરતા એટલા માટે વધે કે અલાહનું તુર તેમનામાંથી કુમવાર દુનિયામાં હીદાયત કરતું રહે છે. થોડા વીચાર પછી હસને પુછ્યું કે ઈમામ ગયેથ છે, એવું જે કેટલાક મુસલમાનો માને છે તેનું કેમ ?

હાઈ=(હસીને) હસન હું અજ્ઞય થાઉં છું કે ઈમામ ગયેથની માન્યતાવાલા મુસલમાનો કુરાને સરીક અને હુદીસને માનવાવાળા છતાં તે ઈમામતનાં સ'અંધમાં ઘુલાસો કરનારા મુજાહીદો ઉપર ખીલુલ વીચાર કરવા જતા નથી. કે ખુદનું તુર જેને માનવામાં આવે અને જે હીદાયત કરે તે તુર કે જેની હરતીથી આ દુનીથની હરતી છે તેનામાં કેવી અખંડ શક્તિ (કુદરત) હોવી જોઈએ તેનો જો

અથે સમજે તો તેને દોષ કરું એવા વિચારો આવે નહીં. ખુદનું
તુર તે એક ખુદાઈ સત્તા છે અને તે સત્તા હુઅરેત અલ્દી મોલાં
મુરતજાઅલ્દી (૨૦) માં જાહેર થવા પણી અખંડ રીતે એવી ને
એવી ત્યાર પણીનાં ઈમામોમાં જુદા જુદા દેખાવે ઝળકતી રહી છે.
અને તેણા માટે પંજેતનમાં ગણ્ણાતો છતાં ધમામત મોલાના હુઅરેત
હુસન (૨૧) ને નહીં પણ ઈસ્માઈલી માનુથ વાજખી રીતે મોલાના
ધમામ હુસેન (૨૨) ને ખીજી ઈમામ તરીકે ગણે છે અને એ ઈમામ
હુસેન (૨૩) આ દુનીયા ઉપરે કે પોતાના કર્તાંય અને પરાક્રમ અ-
તાંયા છે તે તેના ધમામતનાં જાહેરનો પ્રાવર છે તેના અદ્દલ હુઅરેત
મોલાના હુસન (૨૪) મો આવીઓ સાથે જ્યારે સુલેહ કરી ત્યારે
કરાર કર્યો કે તારી હૃદાતી સુધી હકુમત તું ભોગવે રહે મોલાના
હુઅરેત ધમામ હુસેન (૨૫) મોઆવીઓ પણી જ્યારે તેનો છોકરો
યજીદ ગાદીઓ એઠો તે ગાદીએ આવતા એક જાહેરનામું ખાલાર પાડ્યું
કે સર્વે પ્રભુ મારી અન્યેત કબુલ કરે એ જ્યારે હુઅરેત ઈમામ
હુસેન (૨૬) ને કહેવામાં આવ્યું ત્યારે તેવણે ધનકાર કર્યો ત્યારે યજીદ
તરફથી હુઅરેત ધમામ હુસેન (૨૭) ની ગરદન મારવા હુકમ થયો
પણ હુઅરેત ધમામ હુસેન (૨૮) મલઉનને કહી મોકલાવીયું કે મારી
તરફ કુદરત ની સર્વે સત્તા છે માટે કદી પણ હું તારી અન્યેત કરવાનો
નથી. છેવટે યજીદનાં ત્રાસથી હુઅરેત ધમામ હુસેન (૨૯) મઝે અને
ત્યાંથી મદ્દીને થઈ કરખલા જાણ પહોંચ્યા, તેની ખખર પરતા યજીદના
હુકમથી કુશના ગબજરનર અખ્યાલા જ્યાદે કરખલા તરફે ઉમર્શાદ-
ની સંદર્ભી રેણુ એક મોદું લશકર મોકલી હુઅરેત ધમામ હુસેન

(અ) સામે લગાઈ જાહેર કરી ત્યાં કરયાના મેદાનમાં મોડું પુનઃપુન
શુદ્ધ થયું, જેમાં મોલાના હજરેત ઈમામ હુસેન (અ) પુર દીલેરી
અને ખુલંદ હીંમત સાથે લડ્યા જે લડતી વખતે ઈમામની ઝગડતી
જુલખીકાર ફરવાથી જમીન આસમાન દુંજવા લાગ્યા ચરીન્દા નથા પ-
રીન્દા પોતાના રહેદાણોમાં ખીડથી જરાઈ ગયા ફરેસ્તાએ। અથ અમાન
અથ અમાનનાં અવાજો કરવા લાગ્યા, ખીજ બાળુ કુદ્દારે તરફથી લાંબા
તીરોનો વરસાદ વરસવા લાગ્યો પણ હજરેત ઈમામ હુસેન (અ) ને
એક પણ જખમ થયો નહીં છતાં હુનિયાના નિયમને માન આપવા
દરેક દેહધારી અવતારી પુરણો બંધાએલા છે, કે એ હુનિયાના મેદાનમાં
જે તુર સ્વરૂપ ધારણું કરી આવ્યો કે અવશ્ય તેની દેહ પડવીજ જોઈએ
તે સુન્નત પ્રમાણે હજરેત ઈમામ હુસેન (અ) પોતાના દંજંદ
મોલાના જેનુદાખાખીન પાસે ખીમાંમાં ગયા અને પોતાના જુસ-
મમાં ઝળકતું તુર જરૂર ઈમામતનું તે પોતાના ઇરજાંદને આપ્યું
ત્યારે ઈમામતનું તુર ઈમામ જેનુદાખાખીનમાં જલવાગર થયું
અને પોતે હુસેન મેદાને પડ્યા ત્યાં કુદ્દારે પોતાની ધારેલી મદરુદ
હાંસલ કરી શક્યા, નહીં તો જ્યાં સુધી એક કાલીયમાં ઈમામતનું જરૂર
પ્રકાશતું હોય ત્યાં લગ્ની કોઈની તાકાત નથી. કે તેને કોઈ પણ જાતની
દળ પહોંચાડી શકે, વળી હજરેત મોલા સુરતજાખદી (અ) ઇર-
માઠયું છે કે હું કુરાને સરીકુનાં ગુહ્ય અર્થ જાણું છું તેમજ
કુરાને સરીકુથી અંગાઉ થિય ગયેલા કીતાએનો પણ ગુડાર્થ
સમજું છું. ત્યારે આ તકે વિચાર કરવો જોઈએ કે ઈમામની જેર
દાજરીમાં જે દસ્તાવેજમાં બોધ જરેલી ખુખ્યાએ સમાંગેલી છે તેનું એ

ણુંન કરી છાણું સમજવી શકે, તેમજ ઉપલી તડલાણિના પ્રસંગમાં પણ ધ્રમામની હાજરી જોવામાં આવી છે, ત્યારે સાંક્ષારણ સંબોગો વચ્ચે ધ્રમામનું ગાયદિય થવું એ અશક્ય છે. દળી રસુલલાહ (સ) ઇરમાવે છે, કે ધ્રમામની સહૃદાયતા વગર જે શાખ સરીરીયત તથા હું-કીકુત અભૂતીઓ કરે છે, તે ખાંડખાંડ ગુમરાહુ થાય છે. વળી એવીને હોકાળું ઇરમાવેલ છે કે, હૃદાત અને કાયમ ધ્રમામ નગર ખાલી આજ મીન રહ્યી શકેજ નહીં એવું તો અનેક હૃદીશી હેખાટે છે.

હુસન સધખાહ-(ખસ સાહેબ) ખરૈખર આને તમોએ મારું લુંબન સર્વ કર્યું છે. મારી સર્વે રાંકાનું સમાધ્યાન થયું હવે મારી જરાસા તમારા પ્રથે માન જરેલી છે, માટે કહો કે સાહેખુલ જમાન કંબાં છે?

૬૧૬-(હુસન સધખાહ) હવે મને કહેવામાં કંઈ પણ અચકાવાનું નથી સાંદ્રણો હુઝરત મોલા મુરતાખીયાદી (અ) તે આપણું હસ-માઠલિયોના પહેલા ધ્રમામથી ધ્રમામતનુંનુર નહુર મુનતકલ થતું, હાલ હુઝરત મોલાના મુરતનસીરખીલાહ (અ) માં જલવાગર થઈ રહ્યું છે, કેવળ સાહેખુલ જમાન આપણા હસમાઠલિયોનાં સીલ-રસલેવાર (૧૮) અદારમાં ધ્રમામ છે. એવણું ને તેવણુના પીતાશ્રી મોલાના શાહી જાહેરખાદી (અ) તરફથી હી. સ. ૪૨૭ ઈ. સ. ૧૩૫૮માં ધ્રમામની પદ્ધતિ આપવામાં આવી છે, ને હાલના આપણા સવસ્વના સાહેબ છે. તેઓ હમણા મીશરનાં રાજકર્તાં તથા ધ્રમામતની મહનદ પર ખીરાજમાન છે, એટલું સાંદ્રળીને હુસન સધખાહને આતુરવેલી લાગીને જંદગીનું સાર્થક થએલું સમજી દીદારના શીર્દુકમાં સુખતલા થયે.

હસન થીન સપખાહની ભયંકર- માંદળી અને દીદાર માટેની દાનતોળાર.

મકરણું ક હું.

ખુનજુમ દાઠના ઉપરેશથી હસન સપખાહને એવી અદભુત અસર થઈ કે રાત અને દીવસ પંતે શાન્ત અને એકાન્તમાં પડી રહેતો અને જગલોના અંદર ખાધા પીધાની દરકાર કર્યા વગર જટકણ કરતો અને જાળે એક ઝાંનિના પવિત્રપણાનો સીધો સખાંધ અધાહના નુર સાથે કુવારાની માઇડ ઉછાતા ટદળી રહેશે હતો. અને તેનાં અતઃકરણુની આજુ ભાજુમાં નાદસાનીયતના છવાશો અને સહ્ય-વાસોનાં મલિન રજુકરુણાને જાળે બાળી નાખતો હતો અને આ મુજબની હક્કાકતી દ્રશ્કની જળકતી જવાળા તેના ઇવેરવાં અંદર એટલી બધી પ્રસરી ગઈ હતી કે તેની જુસમાંની હાલતનું તેને લેશ પણ ભાન રહેતું નહેતું, અને આવી હાલતમાં તેણે થોડી મુદ્દત પસાર કોઈ નહીં તેટલામાં તેને ઢાંધ અથુનજુમે જગલમાંથી સોધી કાંચ્યો ત્યાં દાન બેલાન હાલતમાં એક પથરને અફેલો નાતણું ન

રિથીમાં નોંધો અભુનજુમ ગલરાયો અને તેની વધુ નજીક જતાં
હુર્મળ થઈ ગયેલા ચહેના ઉપર પ્રકાશતા નુર્યો ચકિત થયો. ધરી
ભર તેને લાગ્યું કે હુસન સહખાહુ છે કે બીજો કેવી? પણ એ
સરાલનો નિર્ણય હુસન સહખાહુની ચમકતી તુંની આંખોએ ઉં-
કાર વશ શાખોનો તિકણું પણ અસરકારક -અહો અભુનજુમ! એ
ઉર્ચાર કહ્યાઓ એટલે અભુનજુમ હોડ્યો અને મહોષ્ઠથી લગ્ની
પડ્યો, જ્યારે હુસન સહખાહુની ચમકતી આંખોમાંથી ઉપકા ના
આંસુની ધાર વહેવા લગ્ની જુસમાની નાખજાએને લાઘે હુસન સહખા-
હુ વધુ બોલી શક્યો નહીં. પણ અભુનજુમ હાઇએ તેની ઝણાની
દર્દકની મશ્તી સમજુ લાઘી તેણે પછી હરાન સહખાહુને પણ
છેડ્યો નહીં. પણ નજીકમાંથી સાધન મેળવીને ગામમાં પહોંચાડ્યાની
તજવીજ કરી બેલાન હાલતમાં જ્યારે અભુનજુમે તેને ઉંચક્યો
ત્યારે જુસમાની હરકતથી બહુ તીણું સ્વરે યાશાહુ! યાશાહુ!
એટલું મોહ્યો અભુનજુમનાં જગરમાં આ શાહોનો અર્થો એ ઉત્પન્ન
થયો કે હુસન સહખાહુને મોદ્દાના શાહુ મુસ્તનરીર બી-
દાહુનાં દીદારથી મુશર્ફ અને તેટલી ઝડપથી થવાની તેને તીવ્ય
દૃચ્છા છે.

આ રીતે હસલાભના હક્કીકતી દરજાનાં સરદારનો આશક અને
હસમાદલી હક તરીકેનાં ભુંડાનો ઝવાય દુનિયાનાં દરેક ભાગોમાં ફેલા-
વતાર હુસન સહખાહુ દુનિયાની દ્રષ્ટિમાં અથવા તેનાં વિરોધાયોની
નજીરે અધ્યક્ષર માંદગીમાં જણે મરણું પથારીએ પડ્યો હતો. પરંતુ

અધ્યુનજમ હાઇ સમજતો હતો કે હુસન સધખાહનું અંતઃકરણું
જરમાની ખાહેશોને બાળી નાખવા માટે હકીકતી ધરાકતી આગથી
ભડકી રહ્યું હતું અને તે પોતાની સખત કસોદીમાંથી પસાર થઈ.
શુદ્ધ થતો જતો હતો. એવા સમયમાં અધ્યુનજમે તેની એટલી જિંચા
પ્રકારતી સારવાર કરી કે હુસન સધખાહ પોતાની તનદિસતી.
પછીના હિવસોમાં જ્યારે જ્યારે પણ અધ્યુનજમની સેવા યાદ કરતો
ત્યારે ત્યારે તે એને માટે હુબા કર્યા કરતો હસમાઈલીઓનાં અંતઃક-
રણુંની ખરી લાગણીનું એક એવું દૃષ્ટાંત ખનેદું છે કે તે અનિષ્ટનાં
હસમાઈલીઓને પોતાની સાચી ઝરણો પાડ શીખાવ્યા કરે છે.

હુસન સધખાહ ખીંશને રહ્યા પડી તેને તનદિસત કરવાને
જે કોઈ પણ દવા આખાદ કર્યાને મંદ નીવડી હોય તો તે અધ્યુનજમનાં
દ્વારા હજુરમાં પહોંચાડવાની ખાત્રી લરેલા સખુનોજ હતા. અને
જેમ જેમ તેની જસમાની હાલ્યત કુવત મેળવતી ગઈ ત્યારે દ્વારા દ્વારા
પીણાના અને તેમની તારીફ એજ તેનો ખોરાક હતો.

જે વખતે હુસન સધખાહ મુસાઈરી કરી શકે એવો ટટાર
થયો. ત્યારે તેનાં ચહેરાતી કાનિત એવા સુંદર પ્રકાશમાં ખીલી નીકળી
કે તેને અગાઉ જેનાર તેની સામે નજર કરી શકતા નહી હારશક કલામ
અધ્યુનજમની સલાહથી દ્વારા ખીંશમતમાં જવાને દસ્કેહાનમાંથી
અહાર પડ્યો. અને દરિંતની સરહદ તરફ મુસાઈરી ચાલુ રાખી વચ્ચેમાં
શૈય નામનાં ગામમાં જ્યાં દ્વારા ભાલદ્યી સેખ (વજ્ર) જેને
દાદાએ મુકરર કરવાનો અને ધાર્મિક ઓરડરો આપવાનો દ્વારા

તરફથી હુકમ મળેલો હતો. જેનું નામ અધ્યાત્મ ભાગે એવીન અતાર હતું, તેની મુલાકાતે લાઈ જવા અધ્યુનજમે હુસન સધાહુને ખાહેશ દેખાડી અને તે મુજબ એક દીવસ ઈસમાઈલી ધાર્મિક મીજલસમાં હુસન સધાહુને અધ્યુનજમ લઇ ગયો, અને તે મીજલસમાં સેષ અતારનો ઝાણી ઠલિમ અને ઈમામના શનાખતની જાંચા દરજાની વાયોજને સાંભળ્યા પણી મેરુસુર શેષ સાહેય સાથે અધ્યુનજમે હુસન સધાહુની એગાખાળું કરાવી અને સીક્ષારસ કરી જે ઉપરથી શેષ સાહેયે હુસન સધાહુની વધુ માન ઉરેલી મુલાકાતો લીધી અને આ એક ખીલતા નવજવાનનાં ગંભીર ચહેરા અને તેજસ્વી આંખોમાં ઈસમાઈલી મજહુઅનો જે મજ્જમ પાવર અણકી રહ્યો હતો તેની કદર કરી તેની વાક્ય ચાતુર્યતા ખાલીશ અંતઃકરણ અને જુસસાદાર સખુનોના પ્રવાહથી શેષ છુફુ થઈ ગયા અને પ્રસન્નતાથી તેને ઈસમાઈલી દાધનો અધીકાર પોતાને ઈમામની મળેલી સતાની ઝાંખે બદ્ધ્યો અને હુસન સધાહુની ઈમામનાં દીદારની ઈન્ટેજરી પુર્ણ કરવા માટે મીસર જવાની જોઈવણું કરી આપી.

અહીંથી માન અકરામનાં સાધનો સહિત અધ્યુનજમથી હુસન સધાહુ જયારે છુટો પડ્યો ત્યારે તેણે કરેલા ઉપકાર અને ધાર્મિક શીક્ષણ ઉપદેશ માટે લીધેલી તકલીફ માટે પોતાને કરજદાર જેવો ગણી પુર્ણ મહોઅતથી મીશર તરફ રવાનાં થયો, શેષ સાહેયે હુસન સધાહુનાં રવાનાં થયા અગાઉ કાસદ મારફતે ઈમામની હજુર

પુર નુરમાં હુસન સણઘાહની લાયકાત અને પોતાની પસંદગી વીજે ને હાડીકતો રજુ કરી હતી, તે ઉપરથી હુસન સણઘાહનાં મીશર પહેંચવા સમયે ધર્મામનાં તરફથી તેને છંગત કરવા દસ્તિકાલ માટે ખાસ સભ્ય માણુસો મેદિનીમાં આવ્યા હતા અને આ રીતે હુસન સણઘાહે ધર્મામની પોતા ઉપર મહેરાની જેમ જેમ મેળવી તેમ તેમ તેની દીદારની દંતેજારીની રીમા રહી નહીં.

હુસન સણઘાહને ધર્મામની માલેકીનાં એક મહેમાનદારીની સગાં જાગ્રત્તનારા સુંદર મકાનમાં ઉતારો આપવામાં આવ્યો હતો છતાં દોઢ વર્પ સુધી હુસન સણઘાહને ધર્મામની હાજુર નરીઓ થવાનો પ્રસંગ મળ્યો નહોતો અને જણે તેની આ છેલ્ખા દરજાની ખાસ કસોટી કે જેટલી મુદ્દતમાં હુસન સણઘાહને દસ્તમાદલી મઝુદુયના શિક્ષક તરીકે બજાવવાતી ફરજેનો અભ્યાસ કરવાનો હતો.

ને લાંખી મુદ્દત હુસન સણઘાહે દંતેજારીમાં ને દંતેજારીમાં વધુ અને વધુ કસોટીમાં પસાર કરી તેથી બનીક્રિતમાછ વંશવ્યાસ આદેરસુલ અને એલાહેયલીની સીધી નરાદે ઉતરી આવેલા તે વખતનાં ધર્મામના હક્કાર વારસ હાજરેત મોલાના શાહું મુસ્તનસીરખીલાહની હાજુર પુર નુરમાં હાજર થવાનો હુસન સણઘાહને હુકમ મળ્યો અને તેની ઇધુએ દરરોજ ધર્મામની દરખારમાં હાજરી આપવા લગ્યો અને ચુસ્ત ધર્માનદારની છાજતી રીતે દસ્ત બસ્તા (હાથ બાંધીને) ધર્મામની ખીદમત ખરા અંતઃકરણુથી કરતો રહ્યો અને પોતાની લંદગીની અમુલ્ય દરેક પણો ધર્મામનાં દીદાર કરી આનંદમાં રહેતો.

મિસરમાં હસન બીન સપ્તમાહ
વિરદ્ધ
લશક્રનો સેનાપતિ.

પ્રકરણ ૭ મુ.

ઇ મામત જેનો ખુદાનાં તુરથી સઅંધ છે તેવા હડીકતી ઈસિલામનાં ઈસમાઈલી તરીકામાં સ્પષ્ટરીતે માનવામાં આવે છે, તે ઈમામત સપુદ્દ ડેવી રીતે કરવામાં આવે છે તેના ઈમામોનાં તવારીખી દાખલાઓ તરફ જોતાં એમ નીણુંથી થાય છે કે ઈમામતનું તુર જેનાં જોમા (જુસ્મ)માં હોય તે જાહેર રીતે પોતાનાં મુરીદોની હાજરી દર્શયે જેને પોતાની તશક્ખમાંથી પોતાનાં પણીનાં ઈમામ તરીકે જાહેર કરે અને એ દરજાજાની બદ્ધીસો જેના કયાજમાં રહે તેજ ઈમામ ધર્શ શકે છે. અને એક વખત ઈમામ તરીકે પોતાની નસલમાંથી જેને ઈમામ જાહેર કરે તે પણીના ખીજ દાવેદારો ખોટા હોય છે, અથવા ઈમામના દરજાજામાં જે ગાયમની હકીકતોથી વાકેદ હોય છે. તેના

ઉપર ઈલાગ્રામ આવે છે કારણું કે ઈમામ જેને ઈમામ તરીકે જાહેર કરે છે તે ઉપરજ મુસ્તકીમપણું જળવી રાખવાનો મુરીદોને હક છે. પણ તેમાં ઇરડ લાવનાર કદી ઈમાનદાર ગણી શકાય નહીં. અને ઈમામ ભમતના આવા નિયમનાં માટે ધણું ઈમાનદારોની કસોટી થઈ ચુકી છે, અને તેમાં જેઓ ખાલીસ એતેકાં ધરાવનારાઓ છે, તેજ ટકી શકાય છે, આવો દાખલો મોલાના શાહી ઈમામ બાઝરસાદીકના જમાનામાં મોલાનાં શાહ ઈસમાઈલ માટે મુસેકાજુમનો બનેલો છે, જેને માટે બાર ઈમામ સુધી માનનારાઓ એવી રીવાયત લાવે છે કે

“ ઈમામ જાહેરે સાહેક શાહાઈસમાઈલને પ્રથમ ઈમામ તરીકે જાહેર કર્યા હતા પણ ઈમ મ જાહેર સાદીક [અ] ની હૃદાતીમાંજ ઈમામ ઈસમાઈલ [અ] મુજસી ગચ્છા હતા. અને તેમને દ્રિનંદરતી વખતે ઈમામ જાહેર આઈક [અ] જાહેર કરી હીથું કે “અયોહનનાસ ” તમે હૃદેશીભારી પણીના ઈમામ તરીકે મારા બીજા કુરજંદને ગણુંનો અને તેની તાફેલોરી ઉડાવજો. ”

આસોસ છે એ લોકોનાં ઈમાન પર કે કેવી પોતાનાં પક્ષપાતને ખાતર ઈમામતનાં નીયમ વિરુદ્ધ પોતાની ઈમાનદારી ઘતાંથી ઈમામના વિરુદ્ધ આવી દંતકથાઓને સતાવાર મનાવવા હીંમત કરે છે, કે જે ઈમામની શાન વિરુદ્ધ હોય અને આવા ગસડી ગયેલા પક્ષપાતી ઈમામ માનવાના વિચારને કુદરતે અથવા અદ્દલાહુ પાડુ કે જેનો સંબંધ ઈમામત સાથે પોતાના નુરવડે અખંડ છે તેમાં ડ્રલાડ લોકોની માન્યતા હુશન અરણકરી પણી ગુંચવાડામાં પડી. અને અહેઠી તરીકે ઈમામને માટે બૂનેલી હકીકતો ગોરળામાં પડેવાથી

ખુદાની મસલેહતના ખાતા તળે લોડિને છમામની સત્તાખ વગર દોરપી જઈ ભુલનું કારણ અન્યા.

આ પ્રસંગે અમારું આ વિવેચન એક એવાજ પ્રસંગને ખાતર હતું, તેથી તે રજુ કરી આગળ વધીશું કે હુસન સરખાહુને મીશાર માં મોલાના શાહા મુસ્તનસીર ઐલીલાહુની હજુર નરીમ થયા પણી છમામતના ઝાંખ ઉપર પોતાની કસોડી આપવી પડી. અનહં મુર્કેલીયોનાં કુદ્રા અનુભવ પણી છમામતના દીદાર રૂપી અમૃત હુસન સરખાહુ જેવા મુર્તકીમ મનનાં અને ઝુલંદ હીમતનાં પુરુષી પુરુષને પ્રાત્પ થયું તેમાં જી સ્ટોસટના વીદનોથી અચળ પણે ટકી રહેવાનું સામથ્ય હુસન સરખાહુના દાખલાથી જરીખના ડગમગીઓ છક્કમાટિઓને પાડ શરીરવાને બચ છે.

મીસરમાં છમામતનાં રાજ્યનો અમીરજુશા નામનો એક સુપે-સાલાર ને પોતાનાં લસ્કરી બળવડે અલિમાનમાં મરત હતો. અને મોલાના શાહા મુસ્તનસીરઐલીલાહ (અ) ના નાતા ફરજંદ મુસ્તેઅલીનો મામો થતો હતો. આ એ તરફનાં પણ ખોટા અલિ-માનમાં તેણે પોતાનું છમાન ઓણું તેનો દાખલો તવારીખમાં નોંધાઈ રહ્યો.

એ વખતે મોલાના શાહા મુસ્તનસીરઐલીલાહ (અ) પોતાનાં વડા ફરજંદ મોલાના શાહા જીઝર(અ) ને પોતાનાં મુરીદો હજુ છમામત સોંપી ને છમામ તરફ જાહેર કર્યા. તે વખતે પોતાના

ભાણોજ મુસ્તેઅલીને ઈમામત સોંપવા ભારે તે મોલાના શાહુનીઝારેની વિરુધ્ધ પ્રપંચ રચવા લાગ્યો, અને તે વખતે જ્યારે હુસન સણથાહુને જોયું કે ઈમામનાં ફરમાન વિરુધ્ધ અમીરજુશા વર્તવાની ડેસીશ કરે છે ત્યારે તે ધણોજ દુખ્યાયો પણ અમીરજુશાની સત્તા લાગવગ્યા અને જાયરદસ્તી તથા ઈમામનાં ઘર સાથેનું તેનું સગપણ સંબંધ હુસન સણથાહુને પહેલી નજરે પહાડ સમાન દેખાયું પરંતુ ઈમામનાં સાચા આશક તરીકે તેની રહાની લાગણીઓના વિશાળપણાથી તેને મન, આ વિરુધ્ધના કુચ્છ બિસાદમાં નહીં હતી. ઈમામત અને તેમનાં મોહુકમ ફરમાનો તો જ્યાદ, તેની દ્રદ્રતાનો સ્થંભ હતો. અને તેનાં છાયાં નીચે તેણે સુપહેસાલાર અમીરજુશાની વિરુધ્ધતા સામે પોતાની ચર્ચા પોતાના ફરશરીકોમાં વધારવા માંડી રાજકુરી પ્રપંચીઓની કુશળતા હમેશાં ચપળ હોય છે. એવા ખાનગી સાધનો ભારકૃતે સુપેહસાલાર અમીરજુશા હુસન સણથાહુની વર્તણું કે પોતાની ગણુતરી વિરુધ્ધ મોલાના શાહુનીઝારે (અ)ની તરફેણુમાં જ્યારે જોઈ ત્યારે તેણે હુસન સણથાહુને ધમકી મોકલાવી કે જો તું મુસ્તેઅલીની તરફેણુમાં પોતાનો અલિપ્રાય નહીં આપશે તો ધણી સખત સંજ સહન કર્યી પડશે.

હુસન સણથાહુને એક દીલેર મર્દ તરીકે કંઈપણ છુપાંમણાં કર્યાં વગર અને અમીરજુશાની સત્તાનો ડર કર્યાં વગર ઝુલ્લાં શણ્ણોમાં મોલાનાં શાહુનીઝારે (અ) સિવાય ભીજી ડોષને ઈમામ તરીકે નહીં સ્વીકારવાનો પોતાનો જ્યાબ દ્રદ્રતાથી વાણ્યો.

આ રીતે હુસન સંપદાહુ અને સુપહેસાલાર અમીરજુશા
વચ્ચે ધ્રમામતનાં ખારામાં જખરદસ્ત જુબેશ ચાલુ થઈ પણ મુરદાર
દુનિયાઃ ઉપર મોહી પરેલાયો અને ઊર્પોક દીલનાં મોટા ટોળાએ
જહેરમાં અમીરજુશાની તરફદારી અખત્યાર કરી અને ધ્રમામતના
સવાલમાં મોલાના શાહુ ધર્મભાઇલ (અ) પછી આ ખીજ વખત
મોદાનાં શાહુ નીઝાર (અ) માટે જહેર ભુલાવામાં પડ્યાં અને
આ ઉપરથી એમ સીદ્ધ થાય છે કે જે લોકો ધ્રમામતનો સવાલ
પુર્ણ રીતે સમજતા નથી અને તેનો નીયમ જાહેતા નથી તેઓજ
આવી રીતે વખતોવખત ભુલાવો ખાઈ પોતાની આકૃષ્ટ ખીગાડે છે,
અને અધ્યાત્માવાર મુદ્દાયો ઉપર પોતાનાં ધ્રમાનનો પાયો રચી મમત
કરવાની મુખ્રતા વાપરે છે. પરંતુ ખુદ પરહેજગાર લોકોને હુદા-
યત કરે છે. એવું કરાને સરીકુંનું મહાન વડકય પોતાનો પ્રભાવ
હુસન સંપદાહુ જેવા ખાલેશ અંતઃકરણો ઉપર ગ્રંથાવે છે.

હસન સંપાદનો કેદખાનામાંથી
ચમતકારીક છુટકારો.

પ્રકરણ ૮ મુ.

અવન્ત સુપેહસાલાર અમીર જયુસને કાને જયારે
હસન સંપાદનો નીડર જવાખ પડ્યો ત્યારે તે
ઉશકેરાયો અને હસન સંપાદને સત્તાવવાનો વિ-
ચાર કર્યો.

મોલાના શાહા મુસ્તનશીરભીલાહુની હજુરમાં હસન સ-
ંપાદું સુપેહસાલાર અમીર જયુસની મુસ્તેઅલીની તરફેણ
વીષે ને અરજ ગુજારી લેનાં જવાખમાં મોલાના શાહમુસ્તનશીર-
ભીલાહુએ હસન સંપાદને તેની દ્રભાનદારી વીષે પ્રસન્ન થઈ
હુવા આપી અને સખર પકડવા કરમાંયું અને તેના ઉપર મોલાના
શાહુનીજારની સેવા વીષે બસારત આપી અને તેની ખુલાંદ હીમત
ની દ્રટેહ દર્શાવી.

હસન સંખ્યાહુ કેવા વીજક્ષણુ પુરુષને તથા જો પોતાનું તન-મન ખાલીશપણે ઈમામની પીઠાણુ કરવા પણી સેવા કરવા મફું-મફણું અખતીયાર કર્યું છે તેવાને ઈમામની હજુરમાં ભરી આગાડી આપનારા વચ્ચેનોથી દૃઢતામાં જે સંગીત વધારે થયો તે અમરીયાદ હતો.

હસન સંખ્યાહુ ત્યાર પણીથી પ્રફુલ્લીત ચહેરે રાત અને દીવસ મોલાના શાહુ નીજારની દરેક સેવા માટે કાળજ કરતો પરંતુ લ-સ્કરનાં બળે સુપેહસાલાર અમીર અથુસે હસન સંખ્યાહુની આસ પાસનાં તમામ મહદગારોને ખમકી અને લાલચથી દુર કરવા માંડ્યા, અને આ વખતે હસન સંખ્યાહુ પોતાના અડગપણાને અને પોતાની છંદગીમાં હાથ લાગેલી ઈમામની ખરી સેવાની તકના હીસાબે અખંડ રીતે ટકી રહેલો હતો. છેવટે સુપેહસાલાર અમીર અથુસે તક સાંધી હસન સંખ્યાહુને મોલાના શાહુ નીજારની સેવાથી છુટો કરી “ દુષ્યાદ ” ના કીલ્લામાં ડેદ કરવા નિશ્ચય કર્યો, મોલાના મુસ્તન સીરમીલ્લાહુને જ્યારે આ વાંતની ખઅર પડી ત્યારે તેમણે સુપેહસાલાર અમીર અથુસે એ કામથી હાથ ઉઠાવવા ઇરમાંયુ પરંતુ અમીર અથુસે રાજદ્વારી લોાલ અને અભિમાનને લીધે ઈમામના હુકમથી વિર્દ્ધ જતાં પોતાનું ઈમાન અને આકેઅત ખરાય કીધા અને હસન સંખ્યાહુને પોતાની ધારણા મુજબ પકડાવીને “ દુષ્યાદ ” ના કીલ્લામાં ડેદ કર્યો છતાં પળુ હસન સંખ્યાહુના મફુંમ બહેરા ઉપર કરી પળુ નિરાસી લર્યા ચીન્હ હતા નહીં. ઈમામની આખાડીના

રક્ષક હાડીકાતી વાદ હસન થીન સંખ્યાડુને અમીર જુસ જોવા
બેદરમાં રૂખાડુના પ્રપંચમાં સપ્તાવું પડ્યું, ત્યાર પણી અમીર-
જુસને હસન સંખ્યાડુની બુદ્ધિ ડિમત ઉપર આશા બાંધી જહેર
લેડેઓમાં ઉલ્લરાના કચવાટને ખાતર અંધીવાતની હાલતમાં પોતાની પાસે
ઓક્સાની મંગાયો અને દાદમાં તેર ભરેલા સર્વની માફક પોતાની
નરમાશ દેખાડી હસન સંખ્યાડુને પોતાનો અલિપ્રાય મુશ્ટેઅલી
ની તુરરેણુમાં આપવાને સમગ્નન્યું તથા માન અને મોભાથી નવાજ-
વાતની લાલચ આપી હસન સંખ્યાડું તેની આ માંગણી તરફ તિર-
સડારની લાગળુંથી જવાબ આપ્યો કે, અથે અમીર જુસ તુને સ-
મજ નથી! દુનીયા અને દીન એ એઉને તું તારી તુંડાઠથી સરખા
ગણે છે. અને તેથીજ ઈમામતને તું રાજ્યારી ખટપ્ટ સાથે ભેણા
નાયે છે. પણ તારી એ ગણુતરી તને રોજે મહેશર સુધીનો ભુલાવો
ખવાડનારી અને પરતાવો કરાવનારી છે, એવું તું તારી જુંદગી પા-
છુંના દીવસોમાં જોઈશ. એમ હું તારી હાલની વર્તણુંક જોતાં કંઈ
શકું છું, અને યાદ કર કે તારા જોવીજ ગણુતરીથી દુનીયાની લાલ-
ચમાં ભોળવાઈ જાઈ, ઈમામ ઉપર જે જુલમ ગુજરનારાઓના
અગાઉ દાખલા અન્યા છે, તેવાજ પ્રકારની ગુનહાની બેડીઓમાં હું
તને ઝકૃપાયેલો જોઉં છું, જ્યારે તું મને ખંદીવાન થયેલો જુઓ છે.
ત્યારે હું મને પોતાને ઈમામ તરફની વક્ફારીને પ્રતાપે અને ઈમામ
ની મોહબતને સદકે રોજે મહેશરના મેદાનમાં આજાદી પામેલો જોઉં
છું. આ ઈસમાઈલી તરીકાથી તું ડેટલો વેગવો જય છે કે જ્યારે
તારા આજોજ મુશ્ટેઅલીના પક્ષને ખાતર મોલાના શાહી મુશ્તનસી-
દુ

ઝીલ્લાહુના ઇરમાનનું ઉક્ખંધન કરવા આંચડો ખાતો નથી અને આ રીતે તારા જેવા એઠમાન થેવાનું હું મેહું જોવા માંગતો નથી. અને તથી હું આવા તારા એઈમાનપણાનાં હીસાએ મને જે માન અને મેને આપવા કહે છે. તેનાં કરતા કેદખાનામાં તારા જેવાથી હુર રહેવાનું હું વધારે પણ કર્યું છુ. હસન સણખાહુનાં આવા અપમાન ભરેલા શબ્દોથી સુપેહસાલાર અમીર જયુસ ઉસ્કેરાઈ જઈને ગુરુશાના આવેશમાં એલ્યોડે હસન તારી ઈમાનદારી તને કેવી કામ લાગે છે, તે હું જેઠ લક્ષ્ય! એમ કહી સીપાઈઓને હુકમ કર્યો કે, હસન સણખાહુને પાછો “ હુમ્યાદ ” નાં કીલ્લામાં કેદ કરો, અને હુમેશ કરતાં તેનાં ઉપર વધુ સખતરીને વરતો, અને તેને મારો એકો હુકમ થતાં ચુંધી એ અંધાર કેદખાનામાં એકલો પુરો, ને હમળા એકહમ મારા સામેથી હુર કરો. આ હુકમ થતાં અમીર જયુસ ના માણુસોએ તેનાં હુકમ મુજબ હસન સણખાહુને “ હુમ્યાદ ” ના કીલ્લામાં અભાહેદો કેદ રાખ્યો.

હસન સણખાહુને વધુ સખત રીતે કેદ કરવાનો સુપેહસાલાર અમીર જયુસનો હુકમ એક કુદરતનાં અજનયથ બનાવ તરીકે હસન સણખાહુનાં છુટકારાના કારણ રૂપ થઈ પડ્યો. આ નવું કેદખાનું ખાડું જુના વખતથી રાજ્યદ્રોહી કેદીએને માટે છેલ્લામાં છેલ્લી હુઃઅદાઈ સળ તરીકે રાખવામાં આવેલું હતું અને તેની અંદર લાગ્યેનું એક સાથે એ કેદીએનો સમાવેશ થઈ શકે એવું હતું.

પાથરની મજબુત દીવાલોથી ચારે તરફ એવી રીતે તે બંધ હતું કે તેની ઊચાઈએથી છાપરાની નીચેના નાનકડા જળીઆમાંથી દાંસા

અને ઉનસું પુરાયેલા 'કેદીના હયાતીના દમ માટે મુશ્કેલીથી પુરા થઈ શકતા હતાં એવું જમીન તળાયેથી છાપરા સુધી લગભગ એ માળ ની ઉંચાઈનું આ કેદખાનું હતું, જ્યારે સુપેહસાલાર અમીર ઝચુસના માણુસો હુસન સફાઇણું આ કેદખાનામાં છુટો પુરીને ત્યાંનાં લોખંડી મજબુત દરવાજાઓને તાળા મારી, પહેરેગીરને સાવધ કરી ત્યાંથી રવાના થયા, ત્યારે આવા કેદખાનામાં પુરાયા પછી હુસન સફાઇણું ખાલીશ દિલ્લની પાવર ઉશકેરાયો અને ઘમામની તરફ રણ થઈને નીચેની *મુનાજાત આજેજ સાથે ખોલવા લાગ્યો કે:—

ઘેત.

અ હુક્કા આંકે વસ્કેત એ કયાસેત,
અહુરત હરે જમાન દર હરે લેખાશેત.

ભાવાર્થ.

અયે હરેક જમાનામાં અને હરેક લીખાશમાં જહુર કરવાળા હું
તો તેનો વાસ્તો આપું છું કે કે તારામાં બેહદ સીક્રેટો ભરેલી છે.

ઘેત.

અ હુક્કી નાશરી મુસ્તનસીરી હક,
અ હુક્કી કાયમે કર્યુમે મુચલક.

* આ મુનાજાત આખીના તરફુંમેં ખુકની શરૂઆતના પાનામાં સોનેરી
અદ્ભુત આપેલ છે તે વાંચવાની એદ્દીમાસ કરવામાં આવે છે.

ભાવાર્થ.

અને દાનાં સાંભળવાવાલા સાચા મુરતનસરે વારતો તારી
હમેશાણીનાં કંબુમપણુનો (કે તું મને મદ્દ કર)

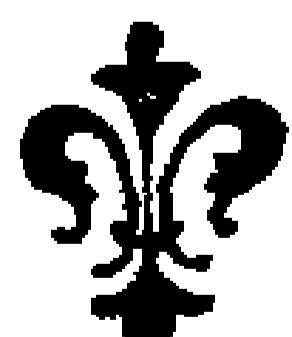
એત.

મનમ યકુ કંતરા તું દરયાએ આમી,
જ લુલ્લી ખુદ મસુન કારમધામી.

ભાવાર્થ.

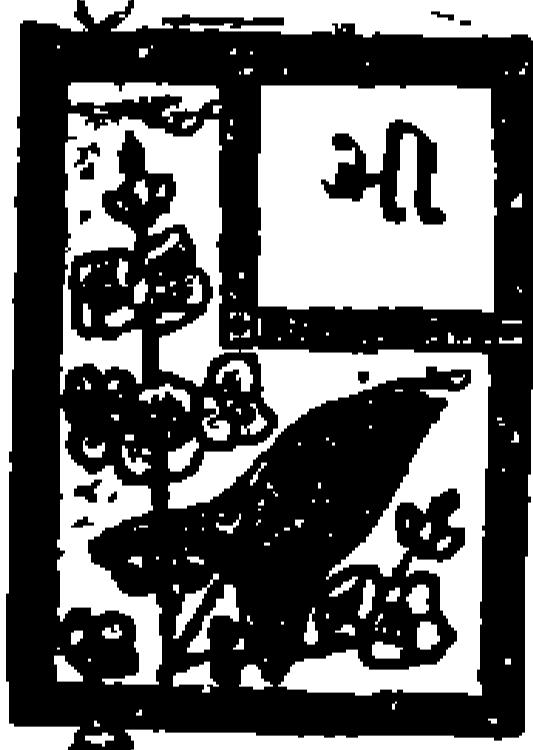
હું એક તારા (ઈરણના) દરીયાનું દીપું છઉં અને મારું (ધા-
રણું) કામ તારી મહેરબાનીથી તું પુણું કર.

મુનાજતની આ છેલી આજુનું જરેલી માંગણુંની લીટીએ અંતઃ-
કરણનાં સાચા ગ્રેમના ઉલરામાં ખલાસ ઝોંધી કે તરતજ કેદખાનાંની
મજબુત હીવાલો ચમતકારિક રીતે તુટી પડી, અને હુસન સુષ્ઠુપાહું
આ રીતે પોતાનો છુટકારો થયેલો જોઈ શુકરાનાનો દમ ભરી મોલાના॥
શાહાનિઝારની સેવાએને ખાતર મોલાના શાહી મુરતનસીર બી-
લાહુની હજુરથી જોલ અગ્રાહીનાં હીસાધ મુજબ સાધો દરીયા
કીનારે જઈ પહોંચ્યો અને તરતમાં રવાના થતી એક ઝીશ્ટીમાં
સુવાર થયો.

પ્રાચીન કાળની ઈસમાઈલી ચુની—
વસીટી અને મીસરની જહોજલાદી.

મકરંણ એ મું.

સર એ એક જગધિનીસીએ ચઢેલું નામાંડીત પુરાણું
સુંદર શહેર છે જેનું અસલ નામ ‘કોરતાત’ હતું.
પણ જથ્થારે એ શહેરનો નવો ભાગ ધ. સ. ૬૭૨ માં
“ કૃતમાઈ ” ખલીકુંઘોએ બંધાવ્યો ત્યારે તેનું નામ
“ અલકાહીરો ” રાખવામાં આવ્યુ. એનાથી અગાઉ
ઇસમાઈલી કૃતમાઈ ખલીકુંઘોની રંગધાની ભણેદીએ નામુના કીલા-
માં હતો ત્યાં ઇસમાઈલી અગીઆરમાં છમરમ મોદાના રાહા ભણેદી
મોહુમહ (અ) રાજ કરતા હતા.

+ - + x x x x

કૃતમાઈટના સ્થાપક અણુમહુમહ અણુદુલાહાહા (મોદાના
શાહા રણુમણુદુલા) જેએ ધમામ ઇસમાઈલી ત્રીજુ પહેડીએ
કુરજંહ થતા હતા, જેવણે એ ખેતાળ ધારણ ઝર્યા હતા, એક તો

“ મહેરી ” અને ખીંદે “ એષ્ટાલાહુ ” એઓએ મીસર પાસે
મહેરીએ નામનો કોલો બંધાવ્યો.

લીસ્ટોરી એષ્ટ પરશીયા.

+ + + + + +

તેવણું બાદ ઈસમાઠલી (૧૪) ચઉંભા ઈમામ મોલાના શાહું
મેઝેજ ઈમામની મસનદ પર ખીરણ રાજ લગામ હાથમાં લીધી.
જ્યારે ઈ. સ. ૮૬૮ માં મોલાના શાહું મેઝેજ (૨૫) પેતાનાં
ગુલામ જૌહરની સરદારી હેઠળ મજબુત મીસરનાં કોલા ઉપરું એક
ચહુડાઈ કરી ઇતેહ કયું, ત્યારે ઈ. સ. ૩૬૧ માં મોલાના શાહું
મેઝેજ (૨૫) “ મહેરીએ ” ના કોણામાંથી પોતાની રાજધાની
ઉપાડીને મીસર શહેરમાં સ્થાપ્યી.

મીસર દેશ તાંદે કીધી પછી તેવણું “ અરારતાન ” દેશપર
ચહુડાઈ કરી મોટી ઊત મેળવી, પવિત્રસ્થાન “ મઝા ” અને “ મદીના ”
માં ઈસમાઠલી વાવટો ઇરકવા લાગ્યા, ત્યાર બાદ “ દમારક ” પર
ઇતેહ મેળવી “ શામ ” નાં આખા પ્રાંતને હાથ કીદું.

બાદ મોલાના શાહું એજીજ (૨૫) જેવણું ઈસમાઠલીએના (૧૫)
પંદરમાં ઈમામ હતા. તેએ ઈ. સ. ૩૬૫ માં તખતનર્સીન થયા
તેએએ “ સામ ” અને “ હીલજ ” નાં પ્રાંતો તાંદે કરી અને
“ કરામતી ” નામનું કુંડા કામ કર્યાં જે ટોળું હતું તેને કુંડા
કામોથી અટકાવીને ઘથી હેવા મારે પડી કેદ કર્યું.

બાદ મોદાના શાહી હુકમ અધ્યાત્મી (અ) ઈસમાઈલીઓનાં (૧૬) સોણમાં ઈમામે ધર્મ જનગુરા જોગ સુચારા વધારા કર્યા અને “ અવહૃતીમ ” નામની એક ધર્મી રોનકદાર મહરેસા અંધારી, તે મહરેસા (કોનેજ) માં લગભગ (૨૦૦૦) એ હજાર વિદ્યાર્થીઓ તાલીમ લેતા હના, એવી રીતે ઈસમાઈલી ઈમામોની રાજ્ય સત્તા વર્ષી ને પુ. સ. ૧૦૫૮ માં “ ખાદાદ ” ની પરિત્ર ભસજીદમાં મોદાના શાહી મુસ્તાનસીરઅલ્લાહ (અ) જેએ ઈસમાઈલીઓના (૧૮) અદારમાં ઈમામ હતા તેઓનું નામ=જહેર નમાજમાં “ અમીલ મોમેનીન ” તરીકે લેવામાં આવતું હતું, તે જમાનામાં મીસરમાં એક “ દારેહુકભત ” નાં નામની યુનીવર્સીટી અંધગામાં આવી હતી.

x x x x x x

દેશન હેરત કી થાત હોયે કે સખસે પહેલે ઈસ કીસમકી એક અલ્લભ આદીશાન સોસાઈટી ઈલ્લામ કે ફીરે ઈસમાઈલીઓ મે કાયમ હુઠથી જસ્કા બાની ભગ્નહે ઈસમાઈલી આથા ઓર ખડીફે કાતમાઈ મીસર સર પરસ્ત હે.

(ઉર્ડુ હસ્ત સંપદાહ)

x x x x x x

ત્યાં જેમ આજે ‘ કેન્સીજ ’ તથા ‘ એક્સફર્ડ ’ યુનીવર્સીટી માં પાસ થએલાને નીશાની તરીકે ઝર્માઓ પહેરાવવામાં આવે છે તેવીજ રીતે દારે હિકભતમારી પાસ થએલાઓને “ ખલાય ” તથા “ કંતાનો ” પહેરાવવામાં આવતા હતાં એ યુનીવર્સીટીમાં

ખગોળ વિદ્યા, ગણ્યિન શાસ્ત્ર, ધર્મિક જ્ઞાન. (ભજીમેતસવું) કરાને સરીફનાં ગુલ્લ અથ્, “શ્રીલોચુષી” વિગેરે ધર્મ શ્રીખવવામાં આવતાં હનાં, જેમાં મોટી મોટી ઉમરના આદ્ધીમ ખુઅરગોને ઉસ્તાદ તરીકે શ્રીકવવામાં આવ્યા હતા. તેઓની સુઝેહ નુરાની દાઢીએ એડે એડે જમીન પર લહેરાતી હતી, જેઓનું ખાસ શિક્ષણ એ હતું કે આદમ જીત એકજ આત્મા છે એવો બાધ્યારો શ્રીખવવામાં આવતો હતો, તે યુનીવસીનીમાંથી ‘ એલમાંએ ’ “ વિદ્વાતો ” “ ડિનભર્દે ” “ શાંસેરો ” “ પંડિતો ” “ જયોતિપિંએ ” “ તવારીખ નવેસ્તો ” “ વક્તાંએ ” અને “ રાજ કારખારીએ ” ધર્ણા કુશાળ પેદા થયા હતા તેઓ રાજ્યદ્વારી તરીકે દુનીયાની ટક્કરો જીવીને સેનાપતિ તરીકે સલતન્તની કિસ્તીને તુલ્યાની દરીયા વચે સલામતી સાથે હંકારતા હતા. મજફુર યુનીવસીનીનું માન દુનીયામાં પહેલ વહેલા એસમાઈલીએનેજ ધેછ. એ યુનીવસીનીમાં આપણા પુરુતકના નાયેક હુસન ધીન સંઘાણે ત્રણ વર્પ અભ્યાસ કરી ‘ હુઅતે આઅમ ’ નો માનવંતો એતાખ મેળવીને દુનીયામાં સુદૃઢ આત્મા હુંવા એસમાઈલી મજલખનો ફેલાવો કરવા બહાર પડ્યો.

હુસન સંઘાણના રચેલા પુરુતકો “ સરણુઝીરતા ” તથા “ અદૃતાઅ ” નો હુદા ત્યાં વસતા એસમાઈલીએ લાલ લેછે, જેકે તેવી તેવી અનેક કીતાએ રચેલ હતી પણ જ્યારે તાત્ત્વીએએ આલમોન સર કર્યો ત્યારે તેઓએ સર્વે કીતાએનો નાશ કર્યો છતાં ક્રિલીક કીતાએ “ સત્યનો ડોઈ નાશ કરી શકતો નથી ” એ કહેવત અમાણ્યે રહી જવા પામી છે.

દાઈ “ નાશેર ખુશરો ” એ પણ એજ યુનીવર્સીટીમાં સાત વર્ષથી આલીમ કાર્ડ હુઅરે માચ્યાદુદો એતાં મેળવી ખુરાશાન તરફ જરીને છસિમાધ્વિ મગજાંથો ઉપહેશ કરવાનું ચાલું કર્યું, જેવણે ત્યાં ડેટલાડ પુસ્તકો રચ્યા છે તેનું આજે ત્યાં વર્સ્તા છસિમાધ્વિએ વાંચન કરે છે. કીર્તાએના નામો “ વજદીન ” “ અંતર્ભાગ ” “ ભીરભાત ” “ દવજદાદ્રસ્ત ” “ સરકુલ ભરાતીઅ ” એ જગ્યાવેલી સર્વે કીતાએ મોટી છે, બાકી અને તેવણે અનેક પુસ્તકો લખ્યાં છે.

જ્યારે ખુરાશાનનાં હાડકમને માલમ પડ્યું કે નાશેર ખુશરો અધાએને છસિમાધ્વિલી અનાવવાની તજવીજ કરે છે. અને તેને ખણી ઝડપી ઇતેહ મળતી જય છે. મારે એને ખુરાશાનમાં રહેવા હેવો એ એક અંકતકરક છે. મારે એને છુટો ઇરવા હેવો જોઈએ નહીં, જેથી ત્યાંનાં સતાવાળાએ તેને પડકવા આવ્યા ત્યારે નાશેર ખુશરો પહાડેમાં નીકળી ગયો અને ત્યાં પહાડી વર્સ્તીને છસિમાધ્વિ ઉપહેશ કરીને લાઘોના હીસાએ છસિમાધ્વિ અનાવ્યા જયાં પહાડેમાં તેણે વીશ વર્ષ સુધી છસિમાધ્વિ મહાંથની પુરેપુરી ખીંમન કીધી જેના હાથે થાંદો છસિમાધ્વિએ હાલ “ ઓરાશાન ” “ જીમરકંદ ” “ ઓખારા ” “ રશીઅા ” વીગેરે પ્રાંતોમાં મોટા પ્રમાણુમાં હસ્તી ધરાવે છે. નાશેર ખુશરો એટલો આલીમ હેવા છતાં શું કહે છે તે જુઓ.

એત.

હરગિઝ દીકેમન એદુમણે મડેરન ન શુદ્દ,
કખણુદ્દ એ ધરારાર કે અર્ઝુમે ન શુદ્દ;

અડતહે કુ સાલ કીકર કરહમ સથોરેંજ,
માલુમ અમી સુદ કે ખ્ય માલુમ ન શુદ.

(નાશેર ખુશરો)

ભાવાર્થ.

મારં દીવ ઝોઈ વખતે મર્યાદી (સરાએ તડુરાની) વીના ખાલી
નહી રવું તેમ જેણ ભરેલી એવી ધર્યુ શોડી બાખતો રહી જે કુ
સમજ શક્યો નહી. તેની અદેર વાર્ષ સુધી રાત અને દીવસ શીકર
કરી ર્યારે નક્કી સમજાયું કે મેં કંઈ પણ જાળ્યું નહી.

દાઈ મોહૃદ્યુહીનારમ્દમી=એણે પણ ઇતુહાતેમકી નામનું
પુરતક રહેલું છે. જેવણું પણ ઈમામ મોદાના શાહી મુસ્તન-
સીરખીદ્વાહુ (અ) તરફથી “હુઅતે આજમ” તો એતાં
બક્ષચામાં આવ્યો હતો. તેણે અરાસ્તાન દેશમાં ઈસ્માઇલીઆ
મજહામ ઇલાય્યો હતો. તેવણે કુરાને શરીરી તકસીર લખી છે.
તે તકસીરે મોહૃદ્યુહીન આજે ઈસ્મામ આલમમાં એક મોતેઅર
કીનાખ ગગુય છે તથા તેની રચેલી કીતાખ “ઇતુહાતે મકી” ની
તાલીમ હાલમાં ત્વાં વસતા ઈસ્માઇલીઓ લે છે. તે વડે તેઓ
ઈમામની સનાખ (ઓણાખ) મેળવે છે.

અખદુલમેમુત-સુરીમતનો મુળ પાયો રચનાર એ વિદ્ધાન
ગુફસ્થ “દારે હિકમત” માં શિક્ષક હતો તેણે સુરી પંથનો
દુનીયાના ધર્યા ભગોમાં ઇલાવો કર્યો હતો એ સુરી પંથ છુપો
રાખવાને ઉત્તાહોની આજ નેમ હતી કારણું કે એ પંથની ખારીકુ

ન સમજની નારતીક થઈ જવાય તેવો ભય રહ્યો હતો મારે જે છુદ્દે
રહાની મેળવવા લાયક હોય તેનેજ એ તાલીમ હેવામાં આવતી હતી
અને એ તાલીમ વડેજ ઠિમામે ઝમાનને નુરે ખુદ્દા તરીકે એગભ-
વાને બની આવતું હતું, તેવી તાલીમ મેળવેલાઓ મજહાપર મુસ્ત-
કીમ રહી ધણાઓને ઇયદેમન્દ નીવડ્યા હતા.

મૈલાના શાહુ વદ્ધીએહુમદ (અ) નેચો ઈસમાધલીઓના
આડમા છુમામ મનાય છે, તેઓ (આહમદ ધીન મોહમદ ઈસુમાધલ)
એ અખવાનું સર્કા નામની ધર્ણી મોટી કીતાય લખેલી છે. જેને
આખી ઈસિલામ આલમ એકી નજરે માન ભરેલી રીતે જુઓ છે
અને તેમાં આખી દુનીયામાં પરવરદીગારે પેદા કીધિલા મનુષ્યો તથા
જનવરો વીજેરેની પુરેપુરી વીગત સાથેની સમજગુ છે જે ડીતાય
પઢીને તેનો મતલબ જાણવાથી દુનીયા તળ હેવાનું મન થાય છે,
અને દુનીયામાં જે તત્ત્વ સમાચેલું છે. તેની સમજ વાંચનારને
આરોસા નેવી હેખાય છે. ખાસ મોટા મોટા આલીમો ઇકાં એની
તાલીમ દે છે. વળી ઈસમાધલીઓ ખાસ તેને માન આપી પોતા
પાસે રાખે છે, જે વાંચીને સૃષ્ટિ કર્ણાની મહિમાપર મોહાપામાને
હમેશાં તેનાં શરણુમાં છુકીને આનંદ મેળવે છે.

મૈલાના શાહુ મુસ્તનસીરધીલાહ (અ) એ મશહૂર
કીતાય નામે કુરેદીયાતે જવામરદી લખેલ છે જેમાં ઈસમાધલી
મજહાના ખાસ “ ઊસુલ ” તથા “ ઇરઝ ” ની પુરેપુરી સમજવાની
કુરેદી હોય ખુરેખૂર તે કુરેદીયાતે જવામરદી એક વખત સમજને

વાંચ્યા જન્ય તો તેને તરત સર્વે સારુ સારુ સમજ પડી જન્ય છે, અકુગાન તથા અદકણાન તેમજ રશીયા અને ચીત્રાલ તરફ પસતાં ઈસમાઈલીઓ એ પુસ્તકનું વાંચન કરીને વરતે છે.

મૈલાના શાહુ હાકમ અધ્યાત્મિ (અ) ઈસમાઈલીઓના (૧૬) સોળમાં ઈમામ તરફથી “ખુતાંઓ” નામની એક કીતાય લખવામાં આવી છે. તે કીતાય હક્કસનાસ છે, જેમાં આરાકાઈ તથા વેરાગ એવો સમાવવામાં આવેલો છે કે એક વખત દેાદ પણ મોહુ-અતથી સાંભળે તો તેની આંખોમાંથી પાણીના ટીપા પડ્યા વગર રહે નહીં.

દાદ અધ્યુ ઈસહાક એણે પણ પુસ્તક નામે “અકૃતધાર્ય” લખ્યા છે અને તેને એરાન દેશનો દાઈ ડેરાવવામાં આવ્યો હતો. તેણે ઈમામની સેવા કરવા ઈરાન દેશમાં ઈસમાઈલીઓનો મોટો જુમલા કર્યો હતો, સાંભળવા પ્રમાણે એ અધ્યુ ઈસહાકને ઈમામ તરફથી હુઅતે ઝાંઘરનો ખેતાય અર્પણ કરવામાં આવ્યો હતો.

અણુભદ તુશી નામનો “તુશ” નો રહેવારી એક ઈસમાઈલી વિદ્બાન થઈ ગયો છે. તે ઈસિલાભીઓમાં ખગોળ વિપયનો પહેલો શોધક હતો. જેણે સહીકે નામની કીતાય લખેલ છે. તેનો ઈસ-માઈલીઓ ચાલુ લાલં દે છે.

દાદ સૈયદ સોરાય એ પણ ખુરાશાનમાં નાશેર ખુશરેનાં હૃથ નીચ્ય ઉપદેશ કરતો હતો. તેને પણ ખુરાશાનનાં હાકમ તરફથી ઠથારે તકલીફ પડવા લાગી ત્યારે તે આંધુરાબુનાં નાના આસડા-

ઓમાં નીકળો ગયો અને પોતાના ખરા અંતઃકરણથી લગભગ ઈસ-
માધ્લી મજહથની (૩૦) નીસ વિષ ખીજમત કરી ને આ ફાની
હુનીયા છોડી પોતાના પચિત્ર આત્માથી પરવરદીગારનો હજુરમાં
પહોંચ્યો.

મોલાના શાહુ મોહમ્મદ બાંકેર (અ) જેઓ ઈસમાધ્લી-
ઓનાં (૪) ચોથા ઈભામ ગણ્યાય તેઓએ કીતાખ નામે “**ગોમુલ
કીતાખ**” લખી છે, જેમાં ઉદ્દુ (તરવરાન) ઈન્દ્રમે રકીકી સમાચેલું
છે. જેની મતલખ કુંક બુદ્ધીવાળા પામી રાકતા નથી, જેમાં ધણ્યા
દીનનાં ઉત્તમ લેહો સમાચેલા છે. એક વાખત જે શપ્સ એકીતાખની
તાલીમ લે છે તેને આખી હુનીયાનું ઈન્દ્રમ હાંસલ થઈ જાય છે અને
હાલમાં અરથસ્તા । તરફ વસતા ઈસમાધ્લીએ ગોમુલ કીતાખની
ધણ્યા માન સાથે અને અદ્ય સાથે તાલીમ લે છે જે કીતાખ ઈસ-
લામમાં પણ જાણીતી છે.

લાઠઘેરી-ને મશહુર “ દાદલકુતુખ ” નામની લાઠઘેરી મી-
શરમાં હસ્તી ધરાવતી હતી. જેમાં લગભગ બે લાખ પુર્સ્તકો હતાં.
અને હુનીયા માંહેની સરવેથી મોટી લાઠઘેરી તરીકે ગણ્યાતી હતી.
જેમાં દુર દેસાવરોના વિદ્ધાનો ખાસ કીતાખો વાંચવાને આવતા
હતા. તેમાં દરેક મજહથોનાં પુર્સ્તકો હસ્તી ધરાવતા હતાં. ત્યાં ઈસ-
માધ્લી મજહથ શીખવવાને ધણ્ય બની આવતું હતું ત્યાં આલીમોનો
હંમેશા સુખાનેસો બાલુ રહેતો હતો.

એ શીવાય ઈસમાઈલી ઈમામો તથા દાઈઓ તરફથી અતેક કીતાયો લખાયેલ છે. જેની અહી ગણુતરા કરવા મુશંકલ છે, જ્તાંપણ યોડી મોટી મોટી કીતાયોના અને જણુ માટે નામ ટાંકી જતાવેલ છે, જેમાં કેટલીક કીતાયો તો આખી ઈસલામ આદમમાં ભરાહુર માનીતી છે. તેનો આખી હુનીયા લાલ લેછે. એ ઉપર જણાવેલી ઘણી ખની કીતાયો લંઘનની જનરલ લાઈફ્રેરીમાં મોળું છે. જેમાં કેટલીક કીતાયોના અનેજમાં તરબુભા પણ થઈ ચુક્યા છે.

હવે એ જમાનામાં ઈસમાઈલીએ કાઠની સાથે મજહુખી તાસું નહી રાખતા, બીજાન્યોને સમજું રીતે સમજન્યોને પોતાનાં પંથમાં લેતાં હતાં. એ અરસામાં જોક ઈમામો સાથે દુશમનીનું બજાર ગરમ હતું. જે એકંદર તપાસતા ઈમામો માટે એવું જ સરળાયેલું છે, દરેક ઈમામના જમાનામાં દરેક ઈમામે જે હુનીયાને દાખલો બેશાંવા માટે મુશરીંદી તરફથી જે તકલીફી ઉદાવી છે, તેજ પ્રમાણે મોલાના શાહી મુસ્તાનસીરઅલ્હાદ હી. સ. ૧૮૭૭ માં વર્ષાત થયા બાદ મીસરના સુપેદસાલાર અમીરગુયુસની દગ્લબાળ્યી ઈમામ મોલાના શાહી નીઝારને કેદ કરીને પોતાના ભાણેજ મુસ્તેઅલ્દીને ગાદીએ એસાડ્યો. ત્યાં ફાતમાઈ ખલીકાયોએ આશરે જગભાપ ૨૫૦ વર્ષ સુધી પુર હાઈમાઈથી અને જાહેનલાની સાથે રાજ લાગ્યીને મીશરમાંથી ઈસમાઈલીએનો સુર્ય અરત પામીને અલખુજ્જ (અલમોત) ઉપર પ્રકાશમાન થયો.

બેન

બેન.

હર મસજીદો હર કામાયો, ખુતખાના મનમ.

હર હરણો અડો હર્દીસ અરુધાના મનમ.

હરચન્દ કે અકલે કુન્ઝ ગુલામે હરેમાં અરૂર,

આ, ધન હમાં ભુસ્તનસરે દીરાના મનમ.

(દીકાયતે નાશોર ખુશારો)

ભાવાર્થ.

મસજીદ ઝાયા અને મંદીર (ખુતખાના) માં હું છું. એડી જહાનની સંગળી વાત જીતમાં પણ હું છું. અગર જો અંધી અકલો મારા દરની ગુલામ છે તો પણ ભુસ્તનસર (ભુસ્તનસીરખી-હાલ) હીવાનો હું છું.

તુરેન વર્ણે હસન ખીન સમાજની આલોકીક દફ્તા.

પ્રકરણ ૧૦ મુ.

હત પણી રંજ અને રંજ પણી રાહતનો અનુભવ
મેળવતો હસન સમાજ મિસરનાં કેદખાતામાંથી
ચમટારીએ શીતે થયેલ છુટકારા પણી જે કીસ્તીમાં
સરાર થયો તે કીસ્તી કોશીયન રાજ્યનાં અંદરે જનાર
હતી, મુસાફરી લાંબી હતી અને લગભગ ૭ સાત
દિવસનો રસ્તો હતો.

મિસરથી કીસ્તી રવાના થયાના ચેથે દિવસે એટલે મધ્ય રસ્તે
આપનાં ફરિયામાં જથુંકર તોકાન ઉડ્યુ.

હસન સમાજ કીસ્તીમાં સરાર થયા પણી મિસરની રાજ્ય
ખરપત્ર, મુસ્તેઘલીનો તેના આમા સુપેહસાલાર અમૃતજુસ
ન ઈથી ઉંભા કરવામાં આવેલો ફાવો અને મોલાના શાહુના નિઝાર
ના તુરે કમામાનો પોતે મેળવેલો પ્રસાદ અને ઉપકારના ઉલરામાં

તહલીન થઈ રહ્યો હતો તેને અંતઃકરણમાં છમામતી સેવાઓની આરી ઉત્કંદિ સ્કુરી રહી હતી અને મોલાના શાહુ નિઝારતી હિન્ડુની દુનારથી જુદો પડ્યાની ધાર તેને દિગ્મુંદ્ર બનાવતારી થઈ પડી હતી, છતાં મોલાના શાહુ સુસ્તનસરથિદાહુના છસારાના સ્તંભ ઉપર પોતાની મુસાફરીનો તંખુ ઠોકી કયાં જવું અને શું કરવું તેનો કંઈપણ વિચાર કર્યા વગર છમામતી આશકાધમાં મસ્ત બન્યો હતો તેની આવી શાંત અને મુસ્કરાતી મુખમુદ્રા ઉપરનાં ચિંહેનાં અગાધપણાથી કીસ્તીપરનાં લોકો જોએ દુનારથી રંગરાગમાં મુસાફરીનો વખત ગુજરાતા હતાં તેઓ હુસન સધાહુની નજીબીક જવાની ડીમત કરી શકતા નહીં અને તેને પણ તે લોકો માટે ખ્યાલ આવે એવી પુરસ્કાર પણ નહોંતી પરંતુ જ્યારે કીસ્તીનાં સુકાનીએ મુસાફરોને ગંભીર ચેતવણી આપી કે આપણું વહાણ તોકાનમાં સપડાતું જાય છે, અને તોકાન આકારક છે, ત્યારે મુસાફરો આ ખખરથી ગભરણાં અને બચાવ રોધવાની તજીજમાં પડ્યાં પણ અફ્સોસ! ભર દરિયો હોવાથી તેમજ બચાવના ખીજ સંસારીક સાધનો ન હોવાથી તેની દરેક મદદથી નિરાશ થયાં ને તોકાની મોજાના અથડાવાથી કીસ્તી ડેલવા લાગી તેમ તેમ મુસાફરોમાં મોતનો ભય ઉત્પન્ન થયો અને છેક અણી વખતે જ્યારે રડાકુટ અને હાયવોયમાં કીસ્તી ઉપરનાં લોકોએ પોતાના બચાવના છેલ્ફાં સાધન તરીકે અહ્લાહુ તરફ પોતાની લાગણી રળુ કરી તે વખતે હુસન સધાહુ ને અહ્લાહુના નુર (તે વખતનાં છમામ)નાં હુકમથી હીદાયત કરવા નિકળ્યો હતો તેણે કીસ્તીમના લોકોનાં વોંધાટ તરફ ધ્યાન કર્યું અને લોકોને

અસરકારક વચ્ચેનોથી “શાંત ખાડ્યા અને આગાડી મેળવેલ તરીકે
ખુશ મિઝાબ-સ્વભાવે લોકોને ખાત્રી આપી કે કેન્દ્રએ ખીફતું નહીં
કારણું કે મારા ધર્મામ તરફથી મને આ મુસાફરી અગાઉ આગાડી
મળેલ છે, તે મુજબ આપણે જરૂરે સહીસલામત રીતે આ તોઢાન-
માંથી અચીને હરિયા કિનારે ઉત્તીશું પૂરળું સંકૃત અને નિગરી
વખતે હુસન સાધારણનાં આ “આશા” અને “વિશ્વાસ”
ઉત્પન્ત કરાવતારા અમૃતવચનો સમયસરનાં તેમજ તેની મુસાફરી
દરમીયાનની માન ઉત્પન્ત કરાવતારી વરતાણુંંના લીધે તથા આશાનો
વચ્ચેનોમાં “હથ્યા” અને “માથા” અગાડી રહેલી હોવાથી તમામ
મુશ્કાદરો રાન્ત થયા, અને હટાયી કીસીને તોઢાનમાં અડ્યાતા
મોઝાં વિશ્વાસ રાખતારને જુદી સમાન આનંદાચક લાગવા મંદ્યા;
જ્યારે કેટલાક એથ જો અને અવિશ્વાસ હિંનાંઓ હુસન સાધારણનાં
આ શરૂદો તરફ હુશારી નજરથી જોતા હતા અને તેમાંના એક
આવીને પુછ્યું કે આ કીસી જ્યારે સલામત ઉતારવાની છે ત્યારે
કહે કે તેને કેટલી વાર છે? હુસન સાધારણ, મુસ્કશાદતે ગંભીર-
ધર્થી જ્યાથ હીંદો કે નીજે હિવસું!

તોડાનનાં એ હિવસો હુસન સાધારણનાં આશાજનક વચ્ચો
મુજબ પસાર થયાં અને તેમાં પસાર થતી પણો નવા અવતાર માઝક
ગણુનારાને નીજે હિવસે જ્યારે તોડાનનાં ચિનહેં નરમ પડવા લાગ્યા,
અને આંખી દુર થતી ગઈ તે વખતે હુસન સાધારણનાં કદમ્પર
મુશ્કાદરો ઉપકાર માનવા અને ધર્મજત આપવા લાગ્યા, અને તે દરેક
વખતે નિરાભીમાનાંં હુસન સાધારણ તે બધાઓને ધૂમામ મો-

દાના શાહ નિઝારે ઉપર એતેકાદ લાવવા ઐધ કીધો અને પોતે તેમનીજ રહેમતથી નવાજેશ થયેલો અને ગુલામીમાં દાખલ થવાની મગદી માનતો હતો.

આ સ્થળે અમો વિરોધીઓનાં હુસન સણખાહ જેવાં નિરાલિમાન અને કાળીલ પુરાને દગાખાજ તર્ફથી ચિત્રનાર “આરીસામાંના શ્વાનની સામે ભરતા શ્વાન ” માડુક પોતાનીજ ખસલત બતાવે છે એટલો દ્રિશારો કયો વગર રહી શકના નથી.

તોડીન પસાર થઈ ગયા પછી કીર્તીમાંના લોકો હુસન સણખાહ ઉપર એતેથાર લાવ્યા, અને પોતાનો બચાવ જેની બરકતથી થયો છે. તેના ઉપર પોતે ઈમાન લાવવા તૈયાર થઈ ગયાં. પરંતુ દુનિયામાં અધુરીયાઓનો જેમ તોટો નથી. તેમ આ એક અમલકારીક બનાવ પછી પણ એક અધુરુખદીદ નામના જઈએ જાંદગીનાં છેલ્લા વરસોના સાદેદ્વાળાની બાકી રહેલી ડાગાશને મટાડવા ડાપગુનાં લિખાસમાં થોડાડ સવાલો સાથે હુસન સણખાહ પાસે આંદ્યો જેને હુસન સણખાહે ઈઝાતથી આસન આપ્યું. અને પછી વાંદું કંસમજજુ અને ઈમાનની બાબતો વિશે રજુ થયેલી ખાહેશ ઉપર પોતાની પ્રસન્નતા હેખાડી, અને તે વખતે કીર્તી ઉપરનાં તમામ લોકોને લેગાં થવા કહેવરાયું, અને એ મુજબ હુસન સણખાહ જે ઈરમાછલી મજહબ ઉપર સંપુર્ણતા મેળવી ચુકેલાને ઈમારતની સમજ સાથે એતેકાદ સમજાવવાની અને તક બહુજ નરમાદારી અદા કીધી.

ખુદો-જનાથ. આપણી મુસાઇરીનાં બાર્ડો રહેલા થોડાક સમયનો ઉપયોગ આપની સોધતમાં ડેટલીક શાંકાઓનું નિયારણ થવા માટે હું અરજ કરું છું.

હુસન-વણ્ણિજ ખુશાથી કહો. તમો કઈ બાધત પર સમજવા માગો છો?

ખુદો-આપે જમાનાંના હૃદાત ઈમામની આગાહી વિશે કહ્યું તે કોણું છે? અને ત્યાં છે? તે ફરમાવશો?

હુસન-હા, મૈલા ભુશકીલ કુશા ભુરતજાયદીની સીધી નસલે ઉતરી આવેલા હાલનાં હૃદાત છસમાઈલીએનાં ૧૮ માં ઈમામ મૈલાના શાહુ ભુરતજાસરખીહલાહુ જેએ હાલ મિસરમાં રાજ્ય કરે છે તે છે, અને તેમનાં પછી મૈલાના શાહુ નિઝાર જેએને તેમનાં પિતાની ઘણીના ઈમામ તરીકે જાહેર કરવામાં આવ્યા છે તે છે.

ખુદો-(અજથ થઈને) ત્યારે ગાયથ થયેલા ઈમામ મહેરી વીશે ચું સમજવું?

હુસન-જાક અહલાહુ! ગાયથ થતું એ ઈમામતની શાનથી તેમજ અહીંથી ખલકતના હિસાબે ઉલ્લટું છે. કારણું કે ઈમામ દુનિયામાં હીદાયત કરનાર છે. અને ગાયથ રહી હીદાયતનો જુભમો ખીંક ઉપર નાખી શકતા નથી. કારણું ઈમામત એ અહલાહુનું નુર છે અને ઈમામ એ મનુષ્ય જુસમનો લિખાસ છે. અને તે ક્રમવાર આ દુનિયામાં એહુદેયૈતથી સીધી નસલમાંજ જહુર ચાચ કે.

ખુઢો—સીધી નસલ એટલે :

હુસન—ખાનદાની કુદુંખના ઈમામનાં મોહેરદાર મારકૃત થયેલા ક્રણંદમાં નુર ઉત્તરે છે તે સીધી નસલ.

ખુઢો—ત્યારે ગાયથ્રે ઈમામ વિશે તેવો કોઈ નુકસ છે ?

હુસન—હા એ નુકસ, એકતો ઈમામતનું નુર જે કદી છુપાતું નથી તે છુપાયલું કહે છે અને બીજું ગાયથ્રે ઈમામનાં બપાવા મુસા કાજમ તે મોલાના શાહ ઈમામ જાડે સાદીકની “ ઘરરા ” નામની *લોંડીના પેટે અવતર્યા હતા.

ખુઢો—સુષ્ણાન અલખાહ ! એ સિવાય ઈમામતનાં નુરની સિકૃત સંભગાવી એહસાન કરશો.

હુસન—અલહુમ્દોલિકાહ ! સાંભળો, નુરે ઈમામત તે નુરે ખુદા છે તેની સિકૃત ઈન્સાનની તાકાત નથી કે પુણ્ય કહી શકે પણ તેમાંથી દુનીયાનાં મહત્વમાં વહેંચાયના લોકોને ઉપયોગી થઈ પડે તેવી રીતની ચોડીક સિકૃતો મારી બંધગીના એક લાગ તરીકે કહું છું તે સાંભળો અને વિચાર કરી મુર્સ્તકીમ રહો.

ઈમામત જ્યારથી પ્રગટ થઈ છે તે મેલા મુરતજા અદી થી આજ સુધી એછા વધુ પ્રમાણમાં કોઈ ને કોઈ સ્થળે જહુર થયા

* હીરટરી ઓફ પરશીઆમાં લખે છે કે ઈમામ જાડે સાદીકના ક્રણંદ સુખાન્દમની ચાદા લેંગી હતા, જથુરે કર્ણાંઘણિનાં ભાગ સૈચદ હતાં

વગર રહી નથી. અને કુનીવાનાં ગમે તેવા સંકટ વખતો ડાઈ પણ ધમામે પોતાની ઈમામતને જાહેર કરી છે.

જુઓ કે ઈમામ હુસેને કરબલાની લયંકર લડાઈમાં પણ ઈમામતનો દાવો જાહેર કર્યો હતો ત્યાર પણીનાં ઈમામ જાહેરે શારીક સુધી તમામ ઈસિલામી આલમ એક સરખી માન્યતા ધરાવે છે. તો પણ ધસમાઈની તરીકાની માનીનતા ધળા ચઢતા પ્રકારની છે.

ખુફો-(ધર્ષણી આતુરતાથી) ઇરમાવો તે શુ ?

હુસન-તે એક ઈમામ એ ખુદાનું નુર છુ, અને ઝું એ ઈમામ હોવાથી જુસ્મ ભનુષ્ય હેઠનો નાશ થયા છતાં ખુદાનું નુર ને વહહાદુલ્લા શારીકની સિક્રિત ધરાવે છે તે હદ્દ્યુલ કથ્યુમ છુ, તેનો નાશ થતો નથી પણ જુસ્મને તજ હેવા અગાઉ ખુદાઈ નુર પોતાની ઈમામતની નસલનાં જુસ્મમાં સાંપવામાં આવે છે, જેવી રીતે હજુત મોલા મુરતજુઆયદી એ ઈમામ હુસેન (અ) ને અને ઈમામ હુસેન (અ) ઈમામ અનુદાયાયદીન (અ) ને સપુરદ કથું હતું, અને ઈમામ અનુદાયાયદીન (અ) પણ પોતાની ઈમામત યજીદના પાયતખત શહેરમાં મુસલમાનો સનમુખ એધડુક પણે જાહેર કરી હતી. ઈમામત એ ખુદાનો પાવર હોવાથી ખદુ-લાહુથી ડાઈ કારણે જાહેર થવામાં અચકાય અથવા ગાંધિ છે, એમ કહેવું તે ઈમાનદારીથી વેગળું ગણ્ય, વળો સાંભળો ઈમામતનો ચમતકાર એ હોય છે કે માત્ર ઈરાધારીજ તે પોતાનું જુસ્મ બદલે છે, અને તે પણ મુકરર કરેલી જાહેરીના ઘરસોની અંદરૂ,

નહી કે કોઈ ઈમામે આજર જ માનાતી હિન્દસાનતી વય કરતાં વધુ હુદ અપ્તીઆર કરી હોય કારગુ કે જીમ મુકૃવું એ ઈમામતનાં દરજાને એક બધાં ઉપરથી જો ઉતારી નાખવા સમાન છે. વળી જેશો તો મોદ્દાઅલી (અ) માટે પ્રચિદ્ધ છે. લાઇટા હિંદ્દાઅલી એમ સાખીત કરે છે કે હુઝરતઅલી (અ) સિવાય કોઈ જાગ્રરદ્દરત નથી અને તેમણી લડાઈનાં છતિદાસોમાં આદૃત વખતે એજ મોદાના ભુરતઅલી (અ) થીજ હિસિદ્ધામનું પણ રક્ષણ થયું છે.

વળી નાહેઅલી એવું દૃષ્ટાંત છે. અને જગેણિયરની લડાઈના કટોકટ વખતે જ્યાં હજરત પચ્ચાખ્યર નથી, મોહમ્મદ મુસ્તાકી (સ) સાહેબ મુંજાયા ત્યારે ગ્રાદિસમે દિવસે એમણે નાહેઅલી પડીને મોદ્દાઅલી (અ) ની મદ્દ માંગી કે હુઝરતઅલી હાજર થયાં અને લડાઈ હતેઠ થઈ, તેમજ હુઝરત ઈમામ-હુસેન (અ) ની થાંડીના પક્ષ સાથે કરાયાનાં મેદાનમાં મોટી લડાઈ થઈ. તમામ કાફરના લસુરે ઉમરશાહનાં હુકમથી હુઝરત ઈમામ હુસેન (અ) ઉપર તીરો ઝેંકી! પણ અજાયથ જેવું એ હતું કે એક પણ તીર હજરત ઈમામ હુસેન (અ) ના જીમને અહુક્યું નહી પણ જ્યારે મોહરમની છેદ્દી તારીખે ઈમામતનો પાવર ઈમામ જેનુલાખાખુદીન (અ) ને સોંપી મેદાનમાં જતા સહીદ થયા. અને ઈમામ જેનુલાખાખુદીન (અ) ને થાંડીના લસુરે કે ઈમામહુસેન (અ) ની નસલ ન રહે એવા ઈચ્છિનારાઓ કોઈ પણ તેમણી જંહારી વિશે નુકશાન પહોંચાડી શક્યા નહી, આ એક

ધ્રુમામતનો ચ્યમતકાર છે કે ધ્રુમામને કોઈ હરકત પહોંચાડી શકતું નથી, અને તેઓ ગમે તેવા ભયંકર વખતે પણ સલામત રહે છે. અને તેઓ આજ સુધી હજર અને સલામત છે. તેમજ આ દુનિયા ધ્રુમામની હીજાયત વીના ટકી શકે નહીં, એ ધર્સણામના સિદ્ધાંતોનો ખરો અર્થ માત્ર મૌજુદ ધ્રુમામથીજ સામેત થઈ શકે છે,

ખુદો-જનાય, અહીં દું પુણ્યા માગું છું જે ગાયઅ ધ્રુમામને ખીજર માઝું હૃદાત ગણ્યું માને છે તે માટે ખુલાસો કરશો ?

હુસન-ખુર્શી સાથે સાંલગો, ખીજરની હૃદાતી જીસમસાથે માનવી એ હુસલામના પવિત્ર સિદ્ધાંતથી ખીલાય છે. કારણ કે જીસ સાથે હૃદાત રહેવું અગર માનવામાં આવે તો જગતાએ રસુલેખુદી હુદુરત નથી મોહુમદ મુસ્તાક (સ) ખાતેમુન નથી તથા મોલા-અલી (અ) “ મુસ્કીલકુશા ” અને ધ્રુમામે હુદ્દોન (અ) જેવાઓ જે પોતાના જીસમ મુશારક તળ ગયા છે, તે શા માટે ? જીસ સહીત હૃદાત રહેતે તો તેમનું રહેવું ખીજર કરતા આદ્દા હતું, પણ નહીં ! કુદરતી ઇલ વિરુદ્ધ હુસલામ કંઈ પણ વેગળો જતો નથી. અને સામે તે કુદરતનાં નિયમોને પોતે પહેલાં સિદ્ધ કરે છે, ત્યારે ગાયઅ ધ્રુમ આજ સુધી એટલે ધીનસાનની હૃદાતી ઉપરાત જીવતા છે, એમ માનવું તે સરીયતથી પણ બદ્ધ છે. પણ જે ખરું પુછો તો ગાયઅ ધ્રુમનો હડ નહિ હોવા છતાં પોતે દ્વારો કર્યો, તેનું એ પરિણુમ છે, કારણ કે ધ્રુમામતનુ “ હૃદ્યુલ ” “ કચ્યુમ ” તું નુર હતું નહીં તેને નિલાવી નિલાવી આખરે અટકવું પડ્યું, પાછલથી

આશીખોએ પોતાની કરેલી ભુલને ટકાવી રાખવા માયાનો ઇતબો આહેર
પાડીને ખરા ઈમામથી લોંડને રોકી રાખવા કેવિશ કરીને પોતાની
છાપ બેશાડી.

બુઢો—અસ હવે મને પુરેપુરી ખાત્રી થમ કે ઈમામે જમાન
મૌજુનાં ભુસ્તાનસીરપીલાણ બરદાહક ઈમ્મામ છે, અને આજથી
મારી જંદગી આપ સાહેબે સઝળ કોધી જેના માટે તમારો ઉપકાર
માનું છુ. ત્યાર આદ કીર્તનીમાં બેસતારાએ તમામ દીને ઈસિનામનાં
મજાહાએ ઈસમાઈલીઆથી મુશર્ફ થયાં એમ કરતાં વહાણ કીનારે
આવી પહેંચ્યું, જયાં તે શહેરનો આદશાહ કીશ્વિયન હતો, તેણે
પોતાનાં ગામમાં આવેનાં તમામ મુસાફરોને મેહેમાંતી કોણી ત્યાં
હુસન સાખ્માણ થોડા દીન રહી, થાક ઉતારી પોતાની મુસાફરી
અંગરી વધારવા ને પાછો કીસ્તીમાં એશીઆં તુકડુસ્તાનું તરફ
જવા નીકુદુયો.

હસન સથખાડની જાળવાળો મુસાફરી અને ઇસમાઈલી મજુહથનો કેલાવો.

પ્રકરણ ૧૧ મું.

મતે મરદા તો મદ્દે મૈલા, એ વોરણુ ઉપર હસન સથખાડે થોડા હિવસ દરયા મારો મુસાફરી કરીને એશીઆઇ તુકસ્તાનના કાંડા ઉપર ઉત્તે, અને ત્યાંથી કીસ્તી છોડી ને ખુશકીને રસ્તે મુસાફરી કરવા લાગ્યો જેમાં “હલાદ” “ઘગાદ” “ખુજુસ્તાન” “કેરમાન” “સીરીયા” “ગાલાદ” “પાભીરની ખીંચ્યા” “મેસેપેટેભીયા” વીગેરે પ્રાચ્યાત શહેરોમાં મુસાફરી કરતો કરતો અને લોકોને ઇસમાઈલી મજુહથનો ઉપરેશ કરતો આગળ વધતો હતો, હવે કે શામસ પોતાના ખાલીસ એતેકાદ્યી ઇમામ તરફની દુવા પામેલો હોય અને જેનું કામ હક રસ્તાની હીદાયત કરવાનું હોય તે શામસ દરેક સ્થળે ઇતેહમંદી મેળવતો રહે છે, એવી

રીતે હસન સહખાહુ જયાં જયાં જતો ત્યાં ર્યાં તેનો પુરશ્મીઆજ
સ્વભાવ અને ખાલીશ મહેાયતનાં પરિણામે દરેકે દરેક મુલાકાત
કરતારાયોનો ચાહ પોતા તરફ એંચતો અને પુરતી છંગજત સાથે
તેઓનો મહેમાન થતો હતો. અને તેના અદલામાં હસન સહખાહુ
ઈમામ તરફની હીદાયત અને હસમાઈલી તરીકેનું વીવેચન કરી, જાણે
હસમાઈલી ઝોજ અવિષ્યના મોલાના શાહુ નિઝારનાં રાજ્ય મારે
તૈયાર કરતો હતો.

છેવટે જયારે હસન સહખાહુ આલમોતના મજબુત પહાડાંની
કુદરતી અચ્યાવ વાળી સાઢી સલામત જરૂર્યા પાસે આવી પહોંચ્યો. ત્યારે
કુદરતે તેની નેડ મુસાફરીઓનો અંગમ ત્યાંજ લાવવાની જોઈનાનુ
કરી હ્યેય અને હસન સહખાહુ જાણે બનવા કાર્યની કુદરતી લોહું
મહેકુદુની તખતીઓમાં લખાયેલ ખીના તરીકે હસમાઈલી શાહેન-
શાહતની ઝળકતી કારકીર્દીનો મુખ્ય સ્થંભ બનવાનું જે કારણું હતું
તે પ્રગટ થવાને હીસાંથે પોતાનો કાલમી મુડામ ત્યાંજ રાખવાનો ૬૬
વિચાર કર્યો અને આક્રમોતનાં પહાડાંને લગતી થોડી અતિરાફની જા-
મીનની હદ બાંધી ત્યાં ઘાગળ રાહતનો સરાવંખમ એકદો છયોં, અં
આલમોતનાં પહાડો ધેલમ દેશનાં પ્રગણુંમાં કુદરતી કાલોબધી
માટુક આવેલા છે.

+

આલમોત એ ધેલમ પ્રગણુંમાં આવેલો એક કીદ્દો છે ત્યાં
જઈ હસન સહખાહુ ખુદાની છલ્લાદતમાં મસગુજ થયો... .

(સેજાળ સાઁઠે)

દી. સ. ૧૦૬૦ માં એરાનની ઉત્તર તરફના પહાડી અગણામાં
રહેનાર સંખ્યાદ્વારા હીકરા હરાને ઈસમાઈલીએ ખાનદાન રથાયો.

(જોન વીલ.)

x

x

x

x

x

મોતાના રાહા મુસ્તનસીસ્થીલાદ્વારા મીશરથી નીકળારા
અગાઉના ચાફ્સ ટંશારાએ મુજબ જારે હુસન સંખ્યાદ્વારા આલ-
મોત પાસે અટક્યો ત્યારે તેણે પ્રથમની થોડી મુદ્દત પોતાના રહનાં
આડાટને ઘાતર અને પોતાને થયેલા હુકમને બળવી લાવયા અગાઉ
ઇથાદત બંદગી એકાન્તવાસમાં રહીને કયા કીધી.

ત્યાર પછી નજીક આવેલા આલમોત ગામમાં તેની આ.૦.૧
થવા લાગી અને તે વખતે હુસન સંખ્યાદ્વારે ત્યાંના લોડેને પ્રસંગે-
પાત ઈસમાઈલી મજહબ વીષે હીદાયત કરી જેના પરિણામે પાછળાયા
હુસન સંખ્યાદ્વારને આલમોતના પહાડ પરનાં પોતાનાં રહેણાથુમાં
ટોળાબંધ લોડેની મુલાકાતો માટે શહેરમાં જવાને વખત મળતો નાડી.
દીન પ્રતી દીન શહેરના લગભગ તમામ લોડેની એક સરખી લાગણું
હુસન સંખ્યાદ્વાર ઉપર ઉલરી નીકળી અને જોથા હુસન સંખ્યાદ્વાર
આલમોતના વાસીઓનો જીવ જન થઈ પડ્યો આથી શહેરના ટેટચાય
દ્વારા નસીસ તુશીએ એ શહેરના લોડેનું એંચાણ હુસન
સંખ્યાદ્વાર પ્રત્યેની ખાલીસ ભાવનું હૃદયારનું જોઈ તેણે પોતાના
અજતવાળા સલાહકારો સાથે આલમોતનાં પહાડેના રહેણાથુમાં હુસન
સંખ્યાદ્વારની આનુ જરી મુલાકાત લીધી તેનાં પરીખુંમાં મજહબ

સખાંધી કેટલોડ એવો સંવાદ થયો કે જેથી અવાજ નસીર
તુશીએ છસમાઈલી મજહાનો અંગીકાર કર્યો. ત્યાર પછી શહેરનાં
બાકો રહેલા ખીજા લોડોએ છસમાઈલી મજહાની લાગળી ખુલ્લી
તીતે પ્રગત કરી અને એ હીસાએ આત્મોત શહેરનાં બધા લોડો
છસમાઈદી થયા.

શહેરના કોટવાલ અવાજ નશીર તુશીએ પોતે જે હુસન
નાભાઇથી મજહાની ઝાયદો મેળવ્યો તેના ઉપકાર તળે એક જહેર
મહેમાનદરી માટે પોતાની ખાહેશ તાખેદાર માઝું રજુ કીધી અને
હુસન સણખાહે કોટવાલની સાચા ફીલના આ માંગણીનો રવીકાર
કરી શહેરનાં લોડો જે ધર્ણી મુદ્ત થયા હુસન સણખાહુની મુલા-
કાતનો કાલ લેવા ટળવરા રહેલા હતા તેને પોતાની આ માન લરી
મુલાકાતથી ખુશ કીધા.

કોટવાલ અવાજ નશીર તુશીએ આખા શહેરમાં ખુશીનાં
સરંગનમ માટે યોગ્ય તજવીજો કરાવી રાખી અને હુસન સણખાહુને
પુણ્ય જહોજલાલી સાથે અને શહેરના લોડોનાં મહોઅતનાં જુર્સા
સાથે પુણ્ય આનંદ વચે પરોણુગત કીધી.

ત્યાંથી રૂખશત થતી વખતે હુસન સણખાહે મેલાનાં હાજર
છીમાનની મુલાજાતનો છર્સ્ટેયાડ એટલો બધા વખ્તાની ધીધી કે જે
પોતે પોતાનાં સાચા અંતઃકરણુથી દર્શિતો હોયો કેની અરોધીરીમાં
તમામ લોડોએ હુસન સણખાહુને કરગરીને કાઢલુદી સાથે એવી
ભાંગણી કુરીધી કે અમોને છીમાનના દીદર કરાપજુલી અહેરથાણી

કરશો? આ વાખતમાં લોડેને તસ્હીલી આપી કે અમુક મુદત પછી એમામનાં દીદારને માટે અરજ ગુજરીને એમામ પાસેથી પધારવાની માંગણીની કણુલાત લઈશું એટલું કહી તે પાછો આલમોતના પહોંચામાં પોતાનાં રહેણાણ પર જવા લાગ્યો પણ ત્યાંના ઉસમાઠલીએચોએ
તેને રાકી લાધો.

લગભગ એક વર્ષ જેટલી મુદત હુસન સહખાહને આલમોતમાં આવી વસ્યાને થઈ નહોતી તેટલામાં જવિધયનાં ઉસમાઠલી શાહેની રજગાડી માટે જણે આલમોત શહેર ઉપર પોતાનો સંપુર્ણ કણું
મેળવી લાધો, અને રક્તે રક્તે શહેરના મધ્ય ભાગમાં એક ઉબાદત
ઘાનું બધાવા કરી ત્યાં ઉસમાઠલી તરીકા મુફાબ ઉબાદત બંદગી
શહેરના લોડે સાથે કરવાનું ચાલુ કર્યું અને ઉસમાઠલી મજહુબની
ઉનતી અથે પોતાની વાયેજ દર અહવાડીએ હુસન સહખાહ કરતો
ને સાંભળવાને માટે સંખ્યાખંડ ઉસમાઠલીએ લંગા થતો હતો, અને
આનું બાળુના ગામોમાંથી પણ ધણાંડ લોડે હુસન સહખાહ નાં
વાયેજની તારીક સાંભળી ત્યાં આવતા અને તેનો લાલ લેતા આ
રીતે હુસન સહખાહે આલમોતનાં કાલા અને શહેર સાથે ધારીક
સંબંધ ચાલુ રાપ્યો.

માસરમાંથી હુસન સહખાહ નીકળી જવા પછી છ. સ. ૪૬૦
માં મોલનાં શાહો મુરતનસીરખીલાહ (૨૫) એમામતનું નુરે
જહુર મોલાનાં શાહુણીઓને સપુરદ કરી આ દુનીયામાથી કુચ
કરી ગયા એટલે વિશ્વત ખૂબ્યા પછી મુરતેઅલીની તરફેશુવાથી તેનાં

મામા અમ્રિતાયુસે હુસન સામ્યાહુની ગેરહાજરીમાં પોતોના બળ
અને લાગવગનાં જોરે મોક્ષાનાં શાંતા નીઝાર (અ) ને કેદ કર્યો,
ધ્રીમામ અણી વર્ષી સુધી કેદખાતામાં રક્યા પણી ધ્રીમામતનું તુર પો-
તાના ક્રેડિટ મોક્ષાના શાહુ હુદ્દી (અ) ને આશરે આઠ વર્ષની
બાળવયમાં સપુરહ કરી પોતે રહેલત કરી ગયા આ તમામ ખથર
તદન છેદસે વખતે એટલે મોક્ષાના શાંતા નીઝાર વક્તા થયા પણી
અને સાત આઠ વર્ષની બાળવયમાં મોક્ષાના શાહુ હુદ્દી (અ)
ને ધ્રીમામત સોંપાયા પણી હુસન સામ્યાહુનાં એક વિશ્વાસુ ધર્સિમાઈ-
લીએ ખથર પહેંચાડી અને જ્યારથી હુસન સામ્યાહુ આ સમાચાર
નાસ્યા કે ત્યારથી આજમોત શહેરના લોકોની ધ્રીમામના દીદારની માંગ
હુનીના ઘ્યાલ એવા આકારમાં ઉશકેરાયો કે કેદી પણું પ્રકારે અમ્રિત
અયુસનાં હવણી સીકનામાંથી મોક્ષાના શાહુ હુદ્દી (અ) ને
આજમોતમાં લાવવા આપે અને ધ્રીમામતનું તુર સ્વતંત્ર રીતે જાગકું
રહેવા જાતર કોશીશો તરીકે પોતાની સેવાઓ અર્પણ કરવાનો મજ-
જુત વિચાર કીધ્યો.

આલખુર્જના પહોડપર શાહી હાઠીની રાજગાહી.

પ્રકરણ ૧૨ મુ.

લખુર્જ એ એક જગત આશકાર પહોડ છે. તે ઈરાનની ઉત્તર આવેલો છે, એ લાંનમાં કુલ્લે પહોડાની સંખ્યા ૨૨૪૪ બાબીસ સો ચુમાલીસની છે, તેમાં સભ્યી મોટો અને છેલ્લો પહોડ એ આલખુર્જનાના નામથી ઓળખાય છે. જેણી ઉંચાઈ ૧૮૦૦૦ અફાર હજાર શીટ છે. અને તેમાંથી ત્રણું નદીઓ વહે છે જે “કુઝીલ” “એનેન” અને “એરેશ” નાં નામેથી ઓળખાય છે.

આલખુર્જ (આલમેન) એ કાલમીનથી ઉત્તરે પુર્વ દિશામાં ઘત્રોસ માઠલિને છેટે છે, એ ઈસમાઠદીઓનું મુખ્ય મથક છે, અને એ આખા સંસ્થાનમાં ધર્ણા મજબુત કિલ્લાઓ હસ્તી ધરાવે છે. જ્યાં ઈસમાઠદીઓ પુર્વ ડોહીસ્તાનથી તે ડેનગામ સુધી મોટી સંખ્યામાં ફેલાયલા છે. હાલમાં ત્યાં ઈસમાઠદીઓ મેટે આગે ખેતીવાડીનું કામ કરે છે. હેખાવે સરવે મજબુત બાંધાના અને સ્વભાવે મીલન-

સર છે, જેઓ આપી દુનિયામાં મહેમાનોની પરોષ્ઠાભત કરવામાં પહેલે નંબરે ગણાય છે, તેઓ પોતાની રોટકીનો છેદનો કટકો પણ ખેસત કરવા માટે તૈયાર રહે છે, તેમ નહી બની શકવાથી દીવાંગીરી સાથે ખુદાપર ભરોંસો રાખવાને ઝડે છે કે ખુદા રોજુનો માલેક છે, તે હેશે.

હવે જ્યારે હુસન સંગ્રહાલું કેટવાલ જ્યાંન નશીર તુશીની મહેમાનનારીથી છારેગ થઈ પોતાને સ્થાને આવવા પાછા વળ્યાં, ત્યારે તમામ શહેરનાં રહેવાસીઓએ તેવણું રોકી લઈ અને કેટંબાક આગેવાનોએ અરજ કરી કે હવે આપણું ગામની વ્યવસ્થા કોઈ એવા પ્રકારની કરવી જોઈએ કે જેથી ધમામની ખીજમન કરવાનું બની શકે. એવી ચુક્કાતણું ચાલુ હતી તેમાં વિશ્વાસુ છસિમાંડિનીએ જે ખ્યાર આપી હતી કે મોલાનાં શાહુનીઝાર (અ) ની ડેન્ખાનામાં વક્તા થઈ છે, એ દુઃખદાયક સમાચાર કઢી સંભળાયાં તેથી ત્યાં હાજર રહેલાં સરવે ઘણા દીવાંગીર થયા, અને હવે તેવણું ઇરજંદ મોલાનાં શાહુ હુદ્દી (અ) જેએતી ઉમર ઘણી નાતી છે, તેઓ મોલાનાં શાહુ નીઝાર (અ) પદ્ધીનાં આપણું બ્રરહુક ઈમામ છે જેએ હમણાં કાચી વગે પોતાની માતુશ્રીના હવાલામાં છે, માટે તેવણું આપણે આપણું જરને જોખમે અને લાવી તેવણુંની પયરવી કરીએ તો ખરેખર આપણું ધન્ય ભાગ્ય છે. આગળ ચાલતા હુસન સંગ્રહાલું જળાયું કે આપણું છસિમાંડિનીએ ઈમામના પ્રતાપે તથા તેવણુંની દુવાથી સરવે કામ કરવા સમય છીએ. આપણું થોડા દીવસું આગાઉ ખૂસરમાં મોડી જહેજલાદી હતી. પણ અવ્યલ ઈમામ મોલાન્યદી

(અ) થી અત્યાર સુધી સરવે ઘમામો સાથે જલ્દીમો તરફથી દુષ્મનાવડ થતી આવી છે, તે પ્રમાણે મોદાના શાહુ નીઆર (અ) માટે પણ જેમ તેવણુંનાં ધરાણીથી હમેશાં થતું રહ્યું છે તેમ બન્ધું છે. મીસર હેશ દુષ્મનોની હકુમત તળે ગયો છે, પણ અહેશાન છે તે પરવરદીગારનાં, કે ઇરીથી આપણે આપણા ઘમામની તાખેદારી કરવા માટે નાનકદું રાજ્ય મેળવવા નરીઅવંત તીવડ્યા છીએ અને એના પછી જે આપણે સરવે સાથે મળ્યાને એક બાળથી આપણા સત્ય ધર્મની તાખેદારી માથે ઉપાડીશું તો મોદાના શાહુ હુદ્દી (અ) ની દુવાથી ધારું વધારે મેળવવા ઇતેહમંદ થઈયું માટે આપણે મોદાના શાહુ હુદ્દી (અ) ની ગુણામી તળે રહી આપણી દૂરજ છે કે જુને જોખમે પણ તેવણું સાહેભુદુલજમાનને અત્રે લાવવા જોઇએ તેમાં કદાચ મોતને શરણો થયા તો મોડા મરવાથી આ વહેલું મરવું ધારું કીંમતી લેખસે, એ દીનનું કામ નીડર વીરક્ષાઓ જગ્યા એને સોંપું છું, એક શાહુજાહાન અસહ અને બીજે અખદુલા બીન ધસમાઈલિ, આ નામ બહાર પડતાંજ તરત તેઓ એ જણાએ પેતાનો જીન્મ સફ્રા થયો સમજુને હાજર થઈ કહેવા લાગ્યા કે ઇરમવો ઉતાવળે ઇરમાવો ! અમો બંને જણાએ એ કામ તમારી દુવાથી પુર દીલેરી સાથે અંજમ લાવીશું ! જે કે બીજ ધણ્યાએ એ ઉમેદવારી કરી પણ હુશાન સખમાહે કહ્યું કે એ કામ ઇકત એ માણુસોનું છે તેથી બીજાએ દીકારી સાથે ચુપ બેસી ગયા.

હવે શાહુજાહાન અસહ તથા અખદુલા બીન ધસમાઈલિ તૈયા થઈ હુસન સખમાહુનો ઇઝો લઈ મીસર તરફ કુચ કવા

આલમોતથી રવાના થયા નેને ડેટલાડ શહેરીએ વળાવવા આવ્યાં તેઓ સરવેની દુવાએ તથા મુખારકીએ લેતા ખુદા ઉપર જરોસો કરીને મુસાફરી કરવા આગળ વધ્યા.

શાહુભાઈ અસહ તથા અભદુલ્લા બીજીન છસ્યમાધલના રવાના થયા બાદ આલમોતમાં હસન સહખાહે મોલાના શાહુલ્લાહી (અ) ને રહેવા માટે શહેરના મધ્ય ભાગમાં એક મનોહર સુશોલીત મહેલ બંધાવકલું કામ ચાલુ કર્યું, તે મહેલ તૈયાર થઈ રહેતાં સરવે શહેરીએ એકદાં થઈને મોલાના શાહુલ્લાહી (અ) ને તપ્તનરીન કર્ફજગોએ કરવા તેનો વિચાર કર્યો, છેવટે એ નિર્ણય થયો કે છેલ્લે મજલે તપ્ત રાખવું ને તે જગ્યાને બૈતુલ ખ્યાલનાં નામે એળખાવવી તે મુજબ નકી કરીને સરવે હજર રહેલાએ ચાલ્યા ગયાં.

બીજી બાજુ શાહુભાઈ અસહ તથા અભદુલ્લા બીજીન છસ્યમાધલ ઇડી ખાનારા જનતરોની દરકાર નહી કરતાં ધણી તકલીફો વેઠી મહા વીકટ રસ્તો પસાર કરી લગભગ પાંચ મહીને ભીસર આવી પહોંચ્યાં. જો કે તેઓ લાંખી મુસાફરીથી ધણા થાકી ગયા હતાં પણ તેની દરકાર ન કરતા છમામનાં દીદારના છન્તોળરીએ તેમને ધણુજી તંદુરસ્ત અને હીમતમાં રાખ્યા હતાં.

એવી રીતે શોધતા શોધતા ત્રીજે દીવસે તેઓને પતો લાગ્યો કે શહેરથી અહારનાં એક નાના બંડીઅર ભકાનમાં મોલાના શાહુલ્લાહી (અ) ને રાખવામાં આવ્યા છે અને મુસ્તેઅલીનાં ભાગ્ય

સુપહેસાલાર અમીરજ્યુસની તેચો ઉપર ઘરતી દેખરેખ છે. બે કુંતથી ઈસમાઈલી બન્ને બહાદુરે જરા પણ અચકાયા નહી અને મન્નરાત્રે જ્યારે ચોકીવાનો ગુલતીમાં પડ્યા હતાં તેનો લાલ લઈ મોલાનાં શાહુ હાદી (અ) ની હજુરમાં પહેંચી દીદારથી મુશર્રે થઈ ઈમામના દસ્તા કુલ્યારકની દસ્તથોરી કરી, અગ્રમ સવાએ હાંસલ કર્યા, ત્યાર બાદ શાહુ હાદી (અ) ની માતુશ્રી ને હુસન સંખ્યાળાંએ લખી આપેલો રૂકો આપી અને આલમોતમાં મોલાનાં શાહુ હાદી (અ) માટે ને વ્યવસ્થા કરવામાં આવેલ હતી તે સધળા પહેલેથી છેવટ સુધી હકીકત કહી સંભળાવી તે સંભળાને મોલાનાં શાહુ હાદી (અ) પ્રસન્ન થયાં અને પોતાની માત્રાને તરત નીકળવાને ઈમાન્યું તે નકી થતા મોલાના શાહુ હાદી (અ) તથા તેવણુનાં માતુશ્રી રાતના પાછલે પહોરે આલમોત જવા માટે સાહુજાહ અરસદ તથા અધૃતુલા બીજા ઈસમાઈલ સાથે અહાર પુર્યા અને મીસર છોડી પોતાની મુસાફરી આગળ કરવા લાગ્યા, મજલાય મજલા બન્ને ઈસમાઈલી વીરલાંએ ઈમામની ખીજમત કરતા આગળ વધતા હતા એ ખખર જ્યારે સુપહેસાલાર અમીરજ્યુસને પડી ત્યારે તેઓને પડી મંગાવવાને પાછળ રારો દોડાવ્યા પણ જેની તરફેણુમાં કુદરતનો ધર્યુ હોય તેનીજ હેઠાં ઇતેહ થતી આવી છે, તે પ્રમાણે અમીરજ્યુસ પોતાની ડેરીસમાં નિઝળ નીવડ્યો.

મોલાના શાહુ હાદી (અ) (ઈસમાઈલી વીસમા ઈમામ) પેંટાની માતુશ્રી તથા એ મુરીદો સાથે જ્યારે રૂધ્યાર પ્રાંતમાં આપી પહેંચ્યાં ર્યારે હુસન સંખ્યાળ તરફથી ઉપરેખ કરવા નીકળેલા

દાઈએ ને અતરાં હતા તેણોને ખળર પડતાં તમામ પ્રાતના છસમાઈલીએ મેલાના શાહુ હાઢી (અ) નું ઈસ્તકખાલ કરવા આવ્યા, મુલાકાત કરી તેણો સરવે ઈમામને આલમોત પહેંચાડવા સાથે ચાહ્યાં, એ સમાચાર આલમોતમાં દૂરી વળતા તરત તમામ શહેરનાં માણુસો મેલાના શાહુ હાઢી (અ) ને સરકાર કરવાને ખણાર નીકળી પડતા, જેને મેલાના શાહુ હાઢી (અ) આર્શિશો ઇરમાવતાં, મોટી ખુશ ખુશાલી તથા ધામુદ્ધુમથી શહેરમાં દાખલ થયા. અને મુકરર કરેલા મહેલમાં જે ને ન્યાં તખત ગોદવી રાખેલું હતું ત્યાં “એતુલ ખ્યાલ” માં ઈમામને મરાનાંપર બેસાડીને તમામ અદ્ય સાથે ઉભા રહ્યા, ઈમામે તેણોને ખુદાઈ નુરનાં પાવર વડે ધર્યું ઉપયોગી નર્શાહુનો કરીને હુવા આર્શિશો ઇરમાવી. એવી રીતે ક્ષાગ્ર સાત દીવસ આલમોતમાં ઓચ્ચવ તરીકે તહેવાર પાળવામાં આવ્યો.

x x x x x

હુસન સુખાદુ કાંઈ આપ વડાઈ ચાહુનો નહુનો તેણે કદી પણ પોતાને ઈમામ તરીકે એળખાઈયો નહેઠુનો. તેમજ છસમાઈલી થયા પછી છેવટના દમ સુધી ધર્યાજ મક્કમપણે ઈમામના ધરની તાખેદારી કરી આ ક્રાની હુનીયામાં નામ અમર કરી ગયો.

“સૌયદ મુનીર”

આલમોતના કીલાનો અળકાટ.

અને

હનીયામાં પુંકાયદો છસિમાછલી આરમા.

પ્રકરણ ૧૩ મું.

૧૪
યારે મોલાના શાહુ હાઢી (અ) નું કદમ મુખા-
રક આલમોતમાં થયું કે તેના અળકાટ માટે ઓલાનું
એ જોયા “સોના પર ઢોળ ચડાવવા” બૂરોખર છે,
કે જ્યાં ખુદાઈ નુર પ્રકાશમાન થાય તે સરળમીનની
તેમજ ત્યાં વરસી રૈષ્ટતની ખુશ નર્શીખી સમજવી તે
ખીના કાંઈ નવાઈ ઉપન કરનારી નથી.

મોલાના શાહુ હાઢી (અ) ની ગાઢી સ્થાપન થયા પછી
હુસન સુધાહે હી. સ. ૪૮૩ માં “આલખુજ” પર્યતપર આલમોત
નામનો અજીત ગઢ ખંડાવ્યો અને વધારે રક્ષણ માટે આજુ બાજુ
કીલાનો ખંડાવીને સરવે છસિમાછલીનો છમામનાં દીદાર સાથે દીનની
ખીજમત કરતાં આનંદ સાથે આલમોતમાં નિર્બિંદ રહેવા લાગ્યા.

ત્યારે ખીજુ ખાળું એ મીનરની સરળમીન હમેશા માટે ધમામ વગરની થઈ પડી હતી, ત્યાં અનેક ઝગડા બરપા થયાં, માંહો માંહે કુસંપનો શણો પેડો મતદર્શી આ, લાલચું અને આપસવાથી એ પેતાનું પેટ જરવા માટે અમલદાર લોડાની તરેહવાર રીતે ખુશામત કરી તેઓને ભંભેરી માંહોમાંહે કાપાડ પી કરાવતા હતા, પરિણામે તેથી મીસર હમેશાં તકલીફી અને આદ્યનોમાં મુખતથા રહ્યો અને સથાં રૈયતમાં બેદીલી ફેલાઇ રહી.

જ્યારે ખીજુ “અદ્યાધુર્” ની રોનક અને એક હીલીની લાઇટથી અહેખાએની આંખો અંજવા લાગી તેથી અહેખાએ ધસમાધિલીએ માટે મન આવતો જાહેર અવાજ કરતા લાગ્યા અને વગર દોકું ધસમાધિલીએને જાહેરમાં લાવવાની ડેશીશ કરતા લાગ્યા, જોકે ડેશીશ વિરોધી તરફે નીંદીને કરતા હતા ! પણ સત્ય હમેશા પ્રકાશમાન થાય છે, તેવી રીતે ધણ્યા લોડાનું ધ્યાન આલમોત તરફ બેંચાયું જેમાં કેટલાક સમજુ લોડાને ધસમાધિલી મજહું જણવાની જરાશા થઈ તે જણવા માટે આલમોતમાં આવતા હતા ત્યાં ધસમાધિલી મજહુખની સત્યતા સમજી તેનો અંગીકાર કરીને સામે ખીજમત કરવા ખાહેર પડતા હતા, એવી રીતે ફરીવાર ફુનીયાનાં ધણ્યા લાગોમાં ધસમાધિલી મજહુખ પ્રસરી રહ્યો અને ધણ્યા સ્થળે ધસમાધિલી આતમા કુંકાવા લાગ્યો તેના પ્રતાપે ટોળેઅંધ લોડા ધસમાધિલી થવા લાગ્યાં.

આ સંન્દરો વચે હુસન સખખાઇ કિલ્લામાં એઠો એઠો પેતા પાસે કેટવાલ અવાજ નશીર તુસી તેમજ ખીજ આગેવાનોને

એકાં કરીને સરવે સાથે ભસવરો કરી રહ્યો હતો એ મજહુમે છસમાઈ-
લીયામાં લોકાને કેરી સમજું રીને તેમ મોહઅન્ધી સમજવી લેવા
તેનું શિક્ષણ હેતો હતો એમ કરતા એક છસમાઈનીઓ મીશન
હુલ્લ સથાપી તેમાંથી અનેક હાબાઓ ઉભા કરી તેઓને આખા રૂદ્ધાર
પ્રાંતમાં ઇલારી દીધા જે હાબાઓ ધર્યું અંતથી મહેંત કાઢને સીદુક
દીલે છસમાઈની મજહુઅની સેવા કરતાં હના, તેથી લગભગ આખો
રૂદ્ધાર પ્રાંત છસમાઈની થઈ ગયો હવે જે ઝાતમાઈ ખલીઝાઓને
માનનારાઓ, જુદ્ધમી મુખ્ય તાયદ્વાવાગાઓ ના નાશથી છુંફી રીતે
છસમાઈની મજહુઅ પાળતા હતા તેઓ ખુલ્લી રીતે મોદાના શાઢુા
હુદ્દી(અ) ની અગ્રેત કરવા લાગ્યા, જોકે તે સમયમાં હશદ્વેર મોદાની
અને મુલ્લાઓ પોતાની મતલભ તુટી જવાને સથાપે દુંક ઘુંદી
તાયદ્વાવાગાઓને ઉશ્કેરી અખેડ ઉભા કરતાં હતાં પણ પરિણામે
છસમાઈનીઓમાં સંપ સારો હોવાના સથાપે નેઓને એક અળે દ્વારી
હેવા બદ્દે ડેશાશ કરીને તેઓનેપણ પોતાના પાક મજહુઅમાં શામેલ
કરી લેતા હતાં, આવી રીતે આખો રૂદ્ધાર પ્રાંત હાથ ઈર્યા પછી
હસન સુધ્યાહુ પોતાનાં હાથાને અરથસ્તાન અદ્રગાન તથા ખીજ
કુર દેશાવરો તરફ ઉપદેશ કરવાને મોકલ્યા તેથી દીનથી દીન છસમા-
ઈની મજહુઅ જહુાં આશકારા થઈ પડ્યો નેતી તાકીમ લેવા મોટા
મોટા આદીમો અને વિદ્યાનો પણ આલમોતમાં આવતા હતાં અને
લાખોની સંખ્યામાં છસમાઈની એ હુનીયાની સપાઠીપર નીડર થઈ
વસવા લાગ્યા.

x

x

x

x

x

હુસન સુખમાણ એ ચમતકારીક મુખ્યુસ વગર પૈસે એક પણું
એકર જમીન વારસા હીપામાં મેળવ્યા વગર, અને લંસુકરનાં વગરન-
થિયે પોતાની અકળી હુશીઆરી અને ડાપળુથી અને સમય સુચ-
કતાનાં જોરે તે વખતનાં અમીર ઉમરાવો અને આદશાડેને થરથર
શ્રુજનવતાર થઈ પડ્યો હતો. અને આલમોન ગઢની આસપાસનાં સંઘણા
કીલાઓ તેને શરણે આવ્યા હતા.

(ઐજ તબારીઅ.)

x x x x x

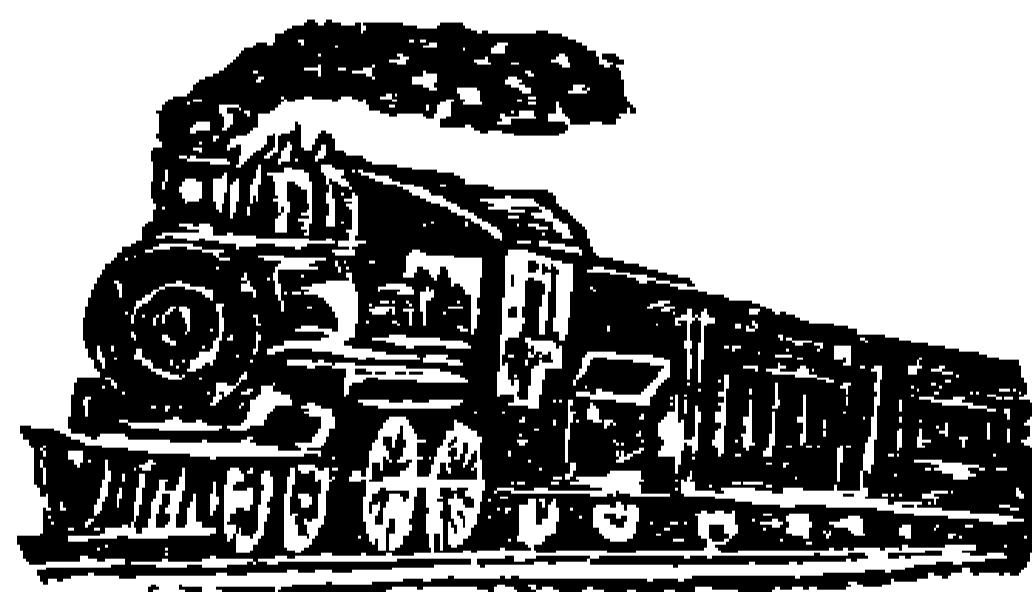
ઇસમાઈલી ૨૫ પચીશમાં દ્વિમાન મોલાના શાહુ ખુદ જલા-
દુદીન હુશન (અ) જેનાં આલમોતની ગાદીપર (હી સ. ૬૦૭
માં આવ્યા અને જાહેર ઇસમાઈલી દ્વિમાન તરીકે સ્વીકારાયા) ત્યારે
ને ઇસલામી તાયદ્દાવાળાઓ પાડુશમાં આયદ્દાર બગવાન રાજકૃતી
હતા તેઓ સાથે સગપળુનો વહેવાર ચાલુ કર્યો, અને સગપળુની ગાંડ
થી જોડવા માટે મોલાના શાહુ ખુદ જલાદુદીન હુશન (અ)
“ગીલાન” ના સુધ્યાની દીકરી વેરે પરછ્યા. (તેઓએ આલમોન
ના પણ પર ૪૦ ચાલીશ વર્ષ રાજ કર્યું.)

“ દુમાર્યા ”

x x x x x x

તે ઝળકી રહેલા વખતમાં ઇસમાઈલીઓ એટલી હદ સુધી પ્રફુ-
રીને આધ્યાદ થયા, કે “આજરાયૈઝન” “ગીલાન” “માનુહરાન”
“કાસ્ટિપયન કીનારો” “ખુજુસ્તાન” “કાસ” “લારિસ્તો” “કેર-

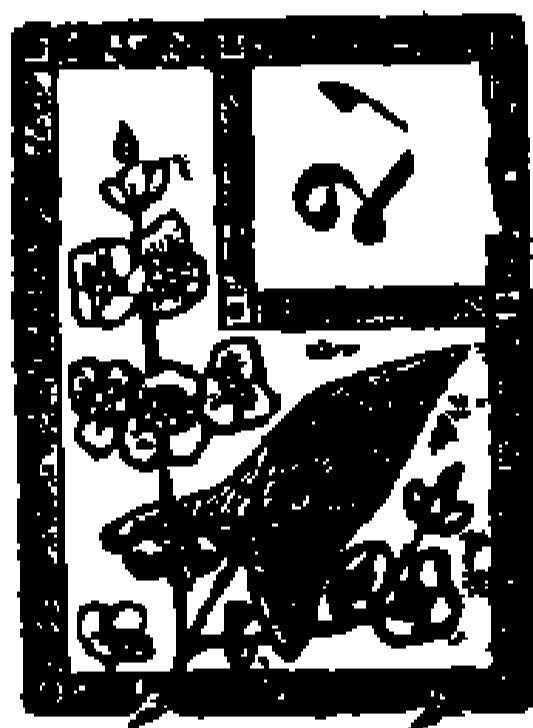
માન” “કુદીસ્થાનનાં પર્તો” “પભીરતી ખીચો” “તહેરાન” “તેખીજ” “શીરાજ” “સીરીયા” “સામ” “દમાશક” “જૈસેકમ” “અગદાદ” “હલ્લમ” “ખુરાસાન” “મીથર” તેમજ થોડા પ્રમાણુમાં આખા અરભીયા તથા ધરાનનાં દરેક ગામમાં અને અહીની ગાન તથા રશીયા પોર્ટમાં છુગ્રા છવાયા અને બ્રિટિશ “ચીત્રાદ” વજેરે હેશોમાં તેમજ દરેક પડ્ઢાડો પર અને દરેક ખીચોમાં નજરે પડતાં હતાં જ્યાં અત્યાર વેર પળુ આનંદ સાથે વસે છે, અને વખતો વખત અમાનાનાં ધમામતી મુખ્યાકૃત લઈને પાવન થાય છે.

હસન સખભાહની અળકતી કરકીઈ,

ધાર્મિક વ્યવસ્થા અને અદલ દિનસારુ.

પ્રકરણ ૧૪ મું.

સૃષ્ટિના સરજનહારે આ સંસારને સરળને તેમાં સત્યને
કેવા ઉપાયો વડે જલેરમાં લાવવું તેનાં માટે દુનીયા-
દારીઓના હુથમાં અનેક કુંભીઓ આપી છે, તેમાંની
એક શક્તિ આપણા પુર્સ્તકનાં નાચેક હસન સખભા-
હને પણ અતા થઈ હતી. એવું એહે બજાવેલા કાર્યો
ઉપરથી સહેલાઈથી સમજ આવવાનું બની શકે છે, નહી તો આવા
મહાન કાર્યો એકલે હાથે કરવાને ધણા ફુલંબ હતાં.

હસન સખભાહે જ્યારે અતરાઝમાં અનેક દાઢોને મજહુઅનો
વધારો કરવાને ફેલાવી દીધા ત્યારે ખીજુ ખાજુ આલમોતમાં એક
“ખ્વાને નીઝારીયા”નાં નામતું એક ખગીયામાં મોકું આલીશાન
મકાન બંધાવ્યું તેમાં કદાચ ડેઈ મેમ્યર રાત દીવસ રહેવા પણે
તો તેનાં માટે તેવી સગવડો તેમાં રાખવામાં આવી હતી.. તે હેલમાં
સુકરર કરેલા અસુલદાદે લગુણ રાત અને દીવસમાં ૧૮ અદ્ધર

કુલાડી હાજરી આપતા હતા, જે વખત દરમ્યાન રોજયની મજબૂતી, દુસ્માધિકી મજહુબનો ઝેલાવો, રૈયતને સુખી કરવાનાં સાધનો, અનિતીને નાભુદ કરવાનાં ઉપાયો, દુશ્મનાવટ કરનારાઓને દ્વારી દેવાની કુસેશો; એકરૂને ધર્મે લગાડવાની જોઈવણો, તેમજ ગરીબ તથા તાં એરાને એક સરખા ગણુચાની કરજો, એવા વીચારોમાં સંચળો વખત પોતાનું કંતાંબ્ય સમજુને ધણું ઉમંગથી ભોગ આપીને સારી સંસ્થાઓ સ્થાપતા હતાં, એ ચીવટાઈનાં પરિણામે આભાઈ વધતી ગઈ અને સરવે રૈયત આનંદમાં રહેવા લાગી, પણ જે હાંદેશા દુસ્માધિકીઓને વખતો વખત દુશ્મનો તરફથી ભોગવવા પડ્યાં હતાં તે અસંગોપાત ધણીજ અસરકારક રીતે હુસન સધ્યાહુ કહી સંભળાવતો હતો, અને પાછા તેવી અલાઓમાં સુઅતલા થઈને હેરાન પરેશાન થવું નહીં પડે તેને માટે દુર્શીઆર રહેવા સુચના કરતો હતો.

એક હાજરીમાં હુસન સધ્યાહુ ખાને નીઝારીયામાં આરી કરી વખત જોઈને વિવેચન આલુ કર્યું જે આપણું દુસ્માધિકીઓએ સરવેથી સ પાને રહેવું એ બહેતર છે સાથે તે સંપર્યી પરિણામ સારું આવશે એમ જોવું જરૂરતું છે. કે કુઝેણી યાદગાર લડાઈ વખતે ખીરતી અને આપણું એક સંપ થવા માટે જે રૂસેલીમના યાદરાહુ એલડવીને જે લજવીજે હાથી. તેને તે વખતની આલમે વખોડી કહાડી ને આપણું વગોવવા લાગી. જે કે આપણું સંપી રહેવામાં રાજુ હતાં, એ વગોવવાનું કારણ એ હતું કે આપણું પાસે દુસ્માધિકીનો મોજુદગીના હીસાએ કંદાં હશેદ્ધોર અથવા એટ માટે પાપ કરનારાઓ આપણું પાસેથી

કાંઈ લાલ ન મળવાના સથયે બેવકુઝ બાદરાહો તથા મતલખી રૈયતને ઉશકેરીને આપણાં ઉપર ધાતકીપણું ગુજરતા હતા. જે વખતે મજદુખી લાંજગડો જગો જગો વ્યાપી રહી હતી. તે વખતે આપણાં ઉપર ગુજરેલી ઘેઉદ અને જથુન ધીકારવા જોગ સિતમગારીએ અને મુરીઅતોનાં આપણે એ ગુનદી જોગ થઈ પડ્યા હતાં. તેવા લાંબો વખત સુધી દહેસતનાક સીતમ અને જુલમ જ્ઞાનાં છે, એવી આજારીએ અને જાડાકારીએ કે જેથી દીનશાનીયત થરથરી હી હતી, તેવી ગત્યાનાક તથા ત્રાશાયક આવી પડેલી જનપરની મુરીઅતો વેણી છે. માટે હવે સુસ્તી નહીં કરતાં હમેશાં પોતાનાં અંગ અચાન માટે હુશીઆર રહેણું જોઈએ કારણ તારુષ રાખનારાએ આપણું હેરાન કરે છે. તેનું સથળ કારણ એ છે, કે આપણે “હ્યાત” અને “હાજર” દ્વારા મનાં ચેકા છીએ. જ્યારે એ આપણું આડેભતનું લાટું છે, તેને ડેઈ પણ કાળે આપણે તજ શકતા નથી. અને જીવને જોખમે પળું ચલાયમાન થધશું નહીં. હવે ખ્યાલ કરો કે હુઝરેત દ્વારા હુસેન (અ) ના છેવટે જર બહોંતેર સાથી રહ્યા હતા તે વખતે જલે બધી વસ્તી દસ્તિભીએ તરીકે પોતાને ગણુંતી હતી. ત્યારે શુકર છે તે પરવરદીગારનાં કે તેજ દ્વારા હુસેન (અ) નાં પુર તુર મેલાના શાહો હાદી (અ) ની હજુરમાં આપણે મોટી સંખ્યાનાં જોવામાં આવીએ છીએ. અને એક સલતનતનાં માલેક છીએ, એનાથી અગાઉ આપણાં દસ્તમાઠલીએને ‘તકાયો’ રાખવો પડતો હતો. સથય કે જુલમી ‘અખા સાઈડો’ નાં હોરમાં ડેઈ પણ દસ્તમાઠલી ચપડાઈ જતો હતો તો તેને જીવતો બૂણી નાખતા હતા,

अथवा तेने रीभावी रीभावीने भारो नांभता हता ए कारणोनां लीधે
ખीच्यारा आપणां ઈसिमाईली भाईच्ये। सुन्नी खलीકाओनी હकुमतमां
स्वल्भाविक प्रैताना ઈमामनी मान्यतानो भरમ છुपावी राखता हता,
सबल ते तेच्ये। पर गुજरती नासदायक जळाओने ते जुखमगारे-जलाह
दुश्मनो गुनहा तरीકे नडी ગऱ्यतां सामे तेमां मान अने सવाअ
समજता हता. जो ते वभत वહेवा साथे ઈनसाई सरवेने आपवो
पડ्यो छे, अने ते दुश्मनो आपणाथी पण वधारे बलाओमां मुख-
तला थया छ; कारण ते खुदा ઈनसाई छे. ते वभतथी आपणामां
छुपामणानी इदी पडी गઈ छे, पण અलहुमहोलीलाहु ते
जमानो आपणां उपरथी गुજरी गयो छे, घર उच्छो तो ए छुपा
मण्यो. इकत सुझी तरीको नडी समजनाराओ तथा જ़ंगली तायझ-
वाणाओ अने तासुध राखनारा आलीमेनो उपकारी हतो, ते जमानो
अनुनी दुश्मनोनी चालु ज़इकारीओ अने खाइनाड ધातकीपणाथी
नीपजूती धास्तीनुं परिणाम हतु, ए छुपामणानां सबले आपणे
अभुज दुनीयानी आंखे बदनाम हता, हवेते जुहमथी वेश्यलु वाढण
आपणां परथी वीभराई गयुं छे. भाटे छीमत करी बहार पडीने
आपणा हाजर ईमाम भोलाना शाहु हाढी (अ) नी खीजमत
करवा तैयार रहो, एटलु छुसन सप्पाहुनां खोली रहेवा पछी
हाजर रहेलाओ साथे छुसन सप्पाहु भसलत करीने भजहुध तथा
राज्य खंडारणुनो खरडो करीने तेमां रण तरइ काम करनाराओनां
कमवार नाम भुकरर कर्यां पहेलो “रशीक” ते खाश राज्यनो सला-
हकार खीज्ये “दाई” वे दीननी खीजमत करीने भजहुण्यन्यै झेल्यावो

કરનાર ઉપહેશક, ત્રીજો “ ફીડાઉ ” એ રાજ્ય તથા ધર્મ ઉપર શ્રીદાથનાર લશકની સીપાઈ, એમ જાહેર કરીને હુસન સણખાહુ પોતાનો સધગો વખત “ દાખાઓ ” ને “ રફીકો ” સાથે બેસીને છસમાઈલી મજહબ પર આક્ષેપ મુક્તનાઃ અને હડ વાત સમજવવા માટે ભીનું ભીનું કીતાઓ લખીને અજાણુયાને જણાવવાની કોરીશ કરતો હતો. તેમજ રૈયતે ધાર્મિક તથા રાજ્ય કાયફાને માન આપવામાં કેવા ફાયદ સમાયલા છે તથા પોતાના મજહબની પુરેપુરી માહીલી મેળવવા સીરાય પરાયા મજહબના બહારના દોર દમામ પર મોહી ઉદ્ધમાઓમાં ખૂપાવવા માટે પહેરેલા વેશને વશ થઈ અજાણી વાતોને આધીન રહી આકેયત ખરાય કરનારી સ્થીતીમાં આવીને કમોતે મરવાથી હુશીઆર રહેવાને હમેશાં સારી સમજુલી આપતો રહેતો હતો.

પરિશુભે મોલાના શાહુ હાની (અ) ના પ્રતાપે છસમાઈલીઓ અખી સ્થિતિમાં ઝગકવા લાગ્યા, દદ મઙ્ગમ વિચાર અને આદી હીમતવાન ગણુંવા લાગ્યાં, અને દુનીયાની નજરોમાં એક નીમકહુલાલ અને અગવાન પ્રાણ તરીકેની ગણુતરીમાં આવ્યા.

+ + + + +

હુસન સણખાહુના એક છોકરાએ “ કોઈસ્તાન ” માં ઈમામત અમારા ધર્માં છે, એવો દાવો કર્યો તે હુસન સણખાહુને ખમર પડતાં તેને અંધીવાન કરી તેડવીને પોતા સામે તેની ગરદન મરાવી.

“ શાહુજાહા મુનીર ”

x x x x x

હુસન સંગ્રહાનાં છોકરાં હુસેને ડેઝ દાઈથી તરફાર થતાં તેને મારી નાંખ્યો જેવી હુસન સંગ્રહાણે તેને મોતની સળ કરીને કંતલ કરાવ્યો.

“રાજતુલ સઙ્ક્રાન્તિ”

+ + + + + +

એક વખત એક જાણીના માગુંબે આદમોતનાં કીદ્વામાં વાંસળી વગાડી તે મજલુદ્દ વિદ્ધ હોયાથી તેને શહેર બદર કીધ્યા. તેના ખાનદાને ધણી કાઉનુહી કીધી પણ દંનસાંકી સાંચે હુસન સંગ્રહાણે લાચારી હેખાડી કાયદાને અમદવામાં મેદ્યો.

“જોન માલકુમ ”

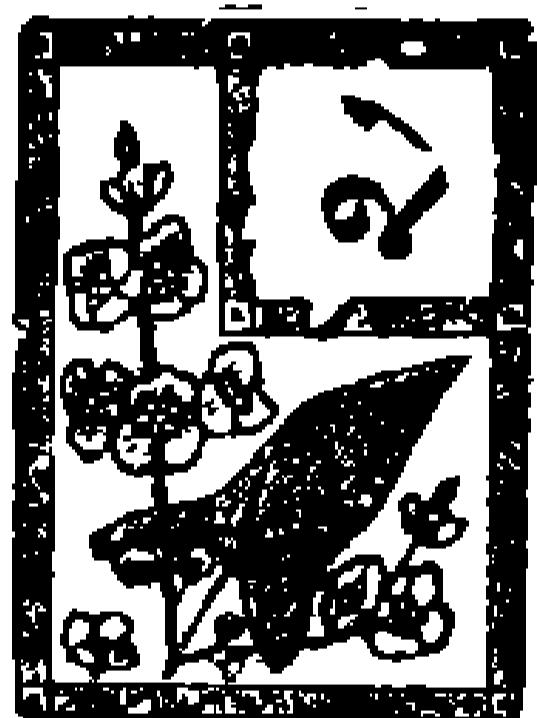
+ + + + + +

હુસન સંગ્રહાણે જેવા તદ્દન અપક્ષપાત અને બાહોશ નીડર નર જેણું દંનસાંક ખાનર પોતાનાં છોકરાંને કંતલ કરાવવાને પાછી પાતી ન કરી તેવા વીરલાને મજલુદ્દી જગડાયોનાં ગરમ અજનરમાં દુર્ભનો તેને નીંદાને પાત્ર હોરાવે, તે અજલ જેવું નથી કાંણ કે તે સમયનાં વિરોધી રાજકર્તાઓને હુસન સંગ્રહાણે કાંટા સમાન ખરક્તો હતો. પણ જોના પર કાયમ દાયમ ઠિમામનો સાયો હોય છે તેને દુરીજનો શું કરી શકે છે.

આદમોત પર હૃદલો
અને
વિરોધીએનાં સુલતાન તથા વળરનું ભરણ.

પ્રકરણ ૧૫મું.

મ પરમાર્થી પુરુષની કસોટી કરવા પરવરદીગાર તેને
 અનેક સંકટોમાં ગીરેકૃતાર કરે છે, પણ તે સંકટો
 સંતોષ સાથે સહન કરી સર્વચ્યાધને વળગી રહે તો
 અંતે તેની ઇતેહ થાય છે, તેવી રીતે હુસન
 ખીન સધ્યાહુણે હજરો આક્રો વેરી, દુઃખોથી
 ડી ન જતાં ચીવટપણે અને મઝુંમખું; મોદાના શાહું ધમામું
 વખતની સાચા દીજે પછાડ સમાન હુખોને સુખરૂપી સમજીને સેવા
 કીધી, તેના ઇળરપે વખતના વહેવા સાથે હુસન સધ્યાહુણે નશીઅ
 હેવી વરી અને રિદ્ધિ સિદ્ધિ ધસમાઈલીએનાં આગળે રમવા એરી,

એ હુકીકત જ્યારે નિઝામ ઊદ્દુકને પહોંચી ત્યારે તેણે
 કરેલો હો. તેને યાદ આવતાં મનને ઉંખવા લાગ્યો, અને મન સાથે
 કહેવા લાગ્યો કે હું તો ધારતો હતો કે, હુસન સધ્યાહુણ રખડી

રજાને મરી ગયો હતો, પણ એતો સતાધારી થયો. હવે મને એ ક્રાઈ પણું કાતો જુગતો રહેવાદે તેમ નથી ને ૧૯૩૨ મેં કૃષેલા દગ્ધાનો બદલો લેશો જો કે હુસન સામ્ભાળુને એ સ્વપ્ને પણ ખ્યાલ નહતો, છાં પાંચી પોતે કરેલા પાપને પ્રતાપે કઢી પણ ચેન લેતો નથી. તેવી કઝોડી સ્થિતી નિઝામ ઉદ્દ મુદ્કની થઈ પડી હતી. તેણું કરેલા કાવત્રાં તેને સ્વના સ્થિતીમાં ભયાંકર ચીતાર તરીકે તેની સામે આવી ખણ રહેતા હતા. તેથી ને અહુ દહેસ્તનાક રીતે શુમો પાડીને ગલરાઈ જતો હતો. હવે એ ભય પોતા ઉપરથી કેંચી રીતે નાય તેની ચુક્કિત શોધવા લાગ્યો.

એક દીવસ સુલતાન સલબુકી મુશ મીજાજમાં એડો હતો, તે ટાંકણું જોઈને વળુર નિઝામ ઉદ્દ મુદ્કે કલ્યાં કે પેલો હુસન સામ્ભાળ જે આપણું દરભારમાં ચોડા દીવસ હતો. તેને આપ ગરીઅપરવરે અપમાન કરીને કાદેલ છે. તેના માટે મારા સાંભળવામાં આંદ્યું છે કે દ્વિરાન પ્રગળુમાં આવેલા “અસ્ટ્રાયુઝ્ન” નાં પહાડ પર આલમોત નામનો ૭૦ સીટેર હાથ ભાંચો અણુતગઢ અંધાવી ત્યાંનો સરદાર અની એડો છે. બીજુ એ મને આપણું જાણુસો તરફથી ધર્ણિજ છુપી રીતે ગંભીર ખાર મળી છે, કે તે આપે કરેલા અપમાનનો બદલો લેવા મોટા લશકરની તૈયારીઓ કરે છે. અને આપણું ગંદ્ધિતમાં હંમૃશું, ત્યારે એકાએક આપણું પર છાપો મારીને આપણુને ખરખાદ કરવાની દુચ્છિ રાખે છે. તેનાં બચાવ માટે આપણુને ૧૯૩૨ છે કે. મજબુત ગોઠવણો કરવી જોઈએ જો કે તમો અનદાતા સિંહ જેવા સામે એ શાંખાગવાની કાંઈ ભીસાન નથી છતાં, કહેવત છે કે “તળુખલા સમાન

દુશમનને પહાડ જેવો સમજવો જનથયો” એની અનુસાર જો ઉત્તાવને
હસન સંખ્યાહુને હથાપી હેવા હુકમ અહાર પાડશો તો આપણા
માટે ધ્રું અહેતર થશે, આટલું એસથા પંચી સુલતાન ઉશકેરાઈ
ઓછ્યો કે વળુર! હસન સંખ્યાહુનાં રા ભાર છે? તે આપણા
સામે ભાયું ઉપાડી શકે શું? એના મોતે તેને આપણી સામે થવાને
સુચયનું છે, અસ મને ખાત્રી થઈ ચુકી છે કે હસન સંખ્યાહુને
હલાક થવાનો વખત નજરીડ આગ્યો છે. નહી તો કહો પણ સુલેલા
સાંપને છેડતે નહી. હવે એ આપણા હથમાંથી છટકવો હુસવાર છે.
તમો ઝરનર જાઓ અને લસ્કરને તૈયાર થવા મારું એરડર કરો. અને
આવતી પરમદીને વહેલા સરારે કુચ કરીને આલમોત તરફ રવાના
થાઓ. હું પણ તમારી સાથે ચાલવા તૈયાર થાઉ છું.

વળુર સુલતાન સલજુકીથી છુટો પડીને ખુશી થઈને મન સાથે
કહેવા લાગ્યો કે “લાઘતું હતું ને વૈહે બતાયું” તેથી મલકાતો મલક-
કાતો લસ્કરી અમલદારોને પોતા પાસે બોલાવી સુલતાનનો થયેલો હુકમ
કહી સંભળાયો, જે સાંભળી અમલદારો સમજુ ગયા કે એ સરવે
કારતું વળુંનું છે, અને આપણાં બોાગા સુલતાનને ભંભેરીને નખોંદ
વાળવા બેડો છે, પણ લાચાર! સુલતાનનો હુકમ માથે ઉપાડવો જોઈએ.
તે પ્રમાણે દરેક અમલદારે પોતાનાં તાખાનાં લશ્કરને ખખર આપી
દીધી. ત્રીજો હીવસ આવી પુર્યો કે સુલતાન અને વળુર પોતા સાથે
મોદું લશ્કર લઈને વહેલે પરોઢીએ શહેર બહાર આલમોત તરફ
જવાને બહાર પડ્યા.

ખીજુ ખાન હુસન સંભાળુનાં તરફારીએ તરત આલમોતનાં ડેટવાદ પદાળ નરીર તુરણો સુલતાન સલભુકીની તમામ હીલચાલથી વડેદ કીધો, ડેટવાદે હુસન સંભાળુને ખાંપ આપી કે સુલતાન સલભુકી પોતાનાં વળુર સાથે મોટું લસ્કર લઈને આલમોત પર ચહુડાઈ કરી આવે છે તેનાં જવાયમાં હુસન સંભાળે સરવે લડાઈ ખાતાનાં અમલદારો તથા લસ્કરી ઝીહાઈએને બેગાં કરીને દુસ્મન પ્રથમ છે, માટે ખુદાપર લરાંસો રાખીને ચીવાધથી લડવું એ સુચના કરીને કલ્યું કે હીમતથી ડામ લેજે, સંખ્યા આપણે હું મનાં સાચ્ચા તળે હક્કપર છીએ તેથી અજ્ઞત છીએ. કહાચ માઝદુઅપર ઝીદા થઈશું, તોપણું આપણું ઇતેહ ગણુંશે. એવા હુસન સંભાળુનાં અસરકારક સખુનો સાંભળો સરવે લસ્કરીએ આલમોત ગઢમાં સુલતાન સામે ટક્કર જીલયા માટે એક ખણે તૈથારીએ કરવા એદા.

ખીજુ તરફ સુલતાનનું લસ્કર દુસ્રેહાનથી કુચ કરી આલમોત આવી પહોંચ્યુ, અને ગઢને ધેરો નાખવાની તજવીજમાં પડ્યું, ત્યારે હુસન સંભાળે ખવાને નીઝારીયમાં શહેરનાં અમલદારો અને રક્ષીક સખાહકારોને એકદા કરીને સલાહ કરીને કહેવા લાગ્યો કે ખાસ આપણા વિશ્વાસુ ઝીહાઈની મારક્તે ચોકસ ખખર મજયા છે કે સુલતાનને લોગવીને નિઝામ ઉલ મુહુ ચહુડાઈ કરી આવ્યો છે, તેથી સુલતાન કપડી નિઝામ ઉલ મુહુનાં કાવત્રાનો લોગ થઈ પડ્યો છે. જેથી સમજાય છે કે સુલતાન તદ્દન એ ગુન્હા છે, પણ કાંટો ઇકત નિઝામ ઉલ મુહુ છે, તેનું જે કાસળ કાંઈ નાખીએ તો લાઘ્યે

માણુસોનું લોહીન રેડાતા સરવે સમાધાની થઈ ગય તેવું સમજય છે, માટે કળાંદી કામ લેવું હીક છે, તે જે કામ ન લાગે તો પણ એ વળનો ઉપયોગ કરવો. એવો હરાવ કરીને ત્યાં હાજર રહેલા ફીફાઇઓમાંથા એક છસીમાઠલી યોધાને એલાખીને હુસન સણ્ણાંહે હુકમ કરો, કે દીલેર બેટા તું જી, અને યુક્તિ વડે એકલા નિઝામ ઉલ મુદુકને હાર કરી આવ ! એ સાંભળીને પહેલા શુરા સીપાઈએ જવાબ દીધો કે મારા સાચા સરદાર હું સરોચનમ તૈયાર છું. મારા દેશ અને મારા ઘેરાઓ માટે હું મરવાને રાહત સમાન સમજું છું, એમ બોલી જવાને તૈયાર થપું કહ્યું કે હવે મારા ધર્મ અંધુઓને મારા છેલ્લા સલામ છે, તેમ કહેતો સરવે હાજર રહેલાઓની આરીશો લેતો. ખુશાલ ચહેરે બહાર પડ્યો, અને ત્યાં પહોંચીને સુલતાનના લસકરમાં કુનેહ સાથે ભળી ગયો હત્યાં હાર શોધવા લાગ્યો કે નિઝામ ઉલ મુદુકનો બેટો થાય તો મારા પર આવી પડેલી કુરજને અદ્દ કરું. એવા વીચારમાં હતો એટલામાં નિઝામ ઉલ મુદુકને ત્યાંથી પાસ થઈને પોતાનાં જનાનખાનાનાં તંબુ તરફ જતો જ્ઞાયો કે તે ફીફાઇ. સમય સુચકતા વાપરીને તેની પછવાડે હલકે પગલે ગયો. જ્યારે એકાંત જગ્યા મળી કે તે બહાદુર સીપાઈ નિઝામ ઉલ મુદુકની સામે જમરાજની માઝુક આવી ઉલ્લો રહીને કહેવા લાગ્યો કે એ દગ્ગાખાજ ઓળખ ! હું તારો મંતુલમોત તારી સામે ઉલ્લો છું ! તું જે પ્રપંચ કરી લાખો એગુનહેનું લોહી રેડવા માંગો છે, અને નાહુક સુલતાનને ઉસ્કેરીને જે લાખો માણુસોને રેસ્કવાની કમ આંધી છે તે અમો જાણું ગ્યાંધીએ, માટે હવે હું તારો ધર્મ સંભાળ અને છેલ્લા આ કરેલા

પાપતો પસ્તાવો પરવરદીગાર પાસે રજુ કરી તૈયાર થા ! હું ખાસ તારે નીકંદન કરવા આવ્યો છું. કેમ કે ગુનેહગારને તેને ફેલે પહોંચાડવા મને મારા સુરા સરદાર હુસન સણઘાઉ તરફનો હુકમ છે, તે બજાવવામાં હું કદી પાછી પાણી કરીશ નહીં, એ વાક્યો શીદાઈનાં સાંસળી નિઝામ ઉલ મુહુક થર થર ધૂજવા લાગ્યો અને ધેલા ચેન ચાળા કરીને મદ્દ મેળવવાનું સીગનલ કરવા ચાહતો હતો કે તરત તે સીપાઈ અન્યાંએ પાસે રાખેલી છુરી પહેરાવી દીધા કે વાત વાતમાં નિઝામ ઉલ મુહુક લોંય પર તરફડીઓ મારીને મરણને શરણ થયો. એ અભર જયારે લશકરમાં ફેલાઈ કે સુલતાનને તેની હેઠાત પડી ગઈ તે ઝીકરમાંને ઝીકરમાં થોડા દીવસ પછી સુલતાનનું ત્યાંજ મૃત્યુ થયું ત્યારે સુલતાનનું લશકર સરવે નીરાધાર થઈ પડ્યું, તેથી આલમોતપરથી પોતાનો પડાવ ઉપાડી નીસાપુર તરફ પાછું ઇદ્યું ત્યારે ખીજ બાળુ વળુરને મારનાર યોધ્યો આલમોતમાં પાછો સહી સલામત હુસન સણઘાઉ પાસે આપી ઉલો રહ્યો તેને સારું જેવું છીનામ એકરામ આપીને ખુશી કર્યો.

x x x x x

જ્યારે આલમોતને દુર્મન ખાદશાહા તરફથી વેરો ધાલવામાં આવ્યો ત્યારે હુસન સણઘાઉ પોતાની ખીખી તથા એ છોકરીઓને પોતાનાં વિશ્વાસુ મિત્ર નામે “દામેશ મુઝેર” ને હવાલે કરીને કલ્યું કે જથું સુધી આપણું કીલ્યાને વેરો છે ત્યાં સુધી તેઓની સલા-

મતી તારે રાખવી એઓને ખીલ કોઈ પણ પ્રકારની મદદની જરૂર
નથી. પોતાનું શુદ્ધારાન એઓ કાંતીને કરશે.

“જોન માલકમ”

× × × × ×

હસન સાધ્યાને સુલતાનતાં લસકરને વારંવાર મારી હૃત્યું
હતું, એ સધગું કાંઈ તેણે પોતા ભાડે કયું નહોતું પણ ઘભામ
માલાના શાહું હાથી ભાડે કયું હતું.

“એજન તથારીખ.”

× × × × ×

આલમોતની હુંકમાં ઈમામોની
હુકીકતો અને આલમોતપર
ધીજે હુમલો.

પ્રકરણ ૧૬ મું.

—૦૯૦—

યારે હુસન સંખ્યાણ રાજ વ્યવસ્થાતી પુરે પુરી
મજબુતી કરી સધળો આણુએ હુસમનો સાથે કુનેહથી
કામ લેતો હતો, તેથી આખી હુતીયાપર એકે અગ્રાહે
હુસન સંખ્યાણની છાપ બેસી ગાધ કે કોઈ જોર
દાર સલતનત પણ તેની સામે આખ ઉધાડી શક્તિ
નહોતી, બલે ઈસમાઠલીઓમાં એવો બગાવાન એખાશ હતો કે કોઈ
શહેનશાહ વડીક પણ તેની સામે પગાભાવાને અશકૃત હતો.

એવા જોર શોર અરેલા દમામદાર વખતમાં પણ હુસન સંખ્યાણ
પોતાના અગ ઉપર મગરર નહોતો ને હુસમનો સાથે ઝુનરેણમાં ન
ઉતરતા હજરો એ ગુંઠોપર કંતલ ન ચલાવતા, સમાધાતી થઈ જાય

તેવા ઉપાયો કરતો હતો, પણ છેવેટે જ્યારે તેમાં નિષ્ફળ નીવડતો હતો ત્યારેજ પુર દીવેરી સાથે દુઃખતો સામે તરવાર કહાડીને બડાર પડતો હતો, તે તેના મઝુમ વિચારનાં જોરે ઇતેહ મેળવતો હતો.

સુલતાન ભસેકશાહની હાર પણી એક ઘણવાન આદશાહ કે જે સુલતાન સજરનાં નામથી ઓળખાતો હતો, તેણે હુસન સધારાહની ખ્યાલી સાંભળી, જેથી તેને દુઃખની પેદા થઈ, તેથી તેણે પોતાના સુપે-હુસાલારને એક ચુનંદુ લસ્કર તૈયાર કરવાને કહ્યું. તે પ્રમાણે થોડા દીવસ બાદ સુપેહસાલારે સુલતાન સજરની સરમુખ આવીને કહ્યું કે જહાં-પનાહ આપનાં ઇરમાન મુજબ લસ્કર તૈયાર છે માટે હવે તેનાં માટે શું હુકમ છે? તાખેદાર તૈથાર છે. તે સાંભળી સુલતાન સુપેહસાલારને કહેવા લાગ્યો કે, મારો વિચાર આલમોતને પાયમાઝ કરવાનો છે, સખાં કે હુસન સધારાહ ત્યાં દીન પર દીન મજબૂત થતો જાય છે, જેથી મને ખુચે છે કે કદાચ લર્ધિયમાં આપણાથી સર થઈ જાય, માટે એકદમ સારું મુહૂર્ત જોઈને આપણા તમામ લસ્કરને કુચ કરાવી અ-હાર પડો તેમજ લડાઈ માટે ખાધા ખોરાકી તથા હથીઆરોનો સરં-નામ પુરેપુરો સાથે લેને, કારણ કે હુસન સધારાહ એક એવું વિદ્ધાર લસ્કર ધરાવે છે કે તેમાંનો એક સીપાઈ પણ કોઈ આદશાહ ધરાવતો નથી. તેમજ માન્ય સાંભળયા પ્રમાણે હુસન સધારાહ ખારે તો મજબૂત કિલ્ડાએમાંથી, તેમજ સખત પહેરેગારનાં અંદરથી, યા હજારો હથીઆરથી લસ્કરનાં વચ્ચમાંથી, અથવા ગમે તેવી અંકટ જગામાં છુપાઈ ગયેલો હેઠાં, છતાં તેનાં દુઃખનને અચ્યુત એ ગોયા

ગુરુમજ પર અસોરટ કેરવા અરોઅર છે. તેના માટે ખયાલ રાખવો જોઈએ કે એવા સભળી રાજ પર ધ્રસારો લઈ જવો છે, એ બાદશાહનું કહેવું સાંભળને વળુરે જવાય આપ્યો કે અનદાતા ધારવાથી પણ આપણી તૈયારીએ મેળી છે, માટે કોઈ પ્રકારની ચીન્તા કરશો નહીં, અને આવતી કાલે સવારમાં આપણા લશકરને કુચ કરવાનું કહું છું, અને આપ ગરીબ પરવર પણ તૈયાર રહેશો, એમ કહી લશકરને કુચમ કરવા વળુર બાદશાહ પાસેથી વિદ્યા થયો, બાદશાહે પોતાની તૈયારીએ ચાલુ હરી, ખીંચે દીવસે બાદશાહ તથા વળુર તમામ લશકરને સાથે આલમોત તરફ રૂખ કરીને પ્રયાણ કર્યું.

આ વાતની જ્યારે હુસન સભળાહને અભર પડી ત્યારે અને નીજારીયા (નીજારીયા હોલ) માં પોતાનાં સજાહકારો “સ્ટીલો” ને એકદાં કર્યા, ને કંચું કે સુલતાન સજુર આપણા પર ચલડાઈ કરવા પોતાનાં વતનમાંથી નીકળી ચુકો છે, અને લગભગ પોતાની સરદદ એંગાંગને આગળ વધ્યો છે, તેનાં સાથે આપણું કેવા પ્રકારે કામ લેવું તેના માટે તમારા વિચારની જરૂર છે. હાજર રહેલાંએ એ જુદીજુદો મત રજુ કર્યો, પણ સધગાઓનો વિચાર એ હતો કે કેદી કરમાં લોહી લુણાણ ન વેરાતા ખીજ કોઈ પણ ઉપાય વડે એ મામલો વીરામી જય તો ધાણું બહેતર થાય.

તેઓની સર્વે વીગત હુસન સભળાહે સાંભળીને જ્યાણ નસીર હુશી તરફ રજુ થઈને કંચું કે સુલતાનની નીયત ખરાખ છે તેને ઇકત આપણી એકદીલી જોઈને હશાદ થયો છે, માટે જરૂર છું કે

સુલતાનને સખત છાપ એસાઉની જોઈએ, અને કરી યતાવનું જોઈએ કે આલમોત વાસીએ શું કરી રહે છે. કદાચ તે દાખલો લઈને નરમ પરી જય તો લાખો માણુશોનાં જતા જન બચશે. અને નાણાની પણ બરબાદી થતી અટકશે, તે માટે આ પ્રસંગે તમોને સોયું છું કે એક જોરદાર યોધ્યો તમારી પસંદગીનો તૈયાર કરો.

હુસન સફાહનાં આ વચન સાંભળી પ્રવાજ નરહિર તુશી મુશકેરાયો અને કલ્યાં કે નામદાર એક બહલે એકવીશ હજર હજર છે. શું કહેવું છે? ઉતાવળે કહો! એ પાસે ઉલેલો અધ્યુલહુશન તૈયાર છે, ત્યારે હુસન સફાહે પુછ્યું કેમ અધ્યુલહુશન તમારો શું વિચાર છે? અધ્યુલહુસને જવાબ દીધો કે મારા બહાદુર સરદાર આ બન્હો આપનો હુકમ બજાવી લાવવા ઉમેદવાર છે, તેમ મારા ધર્મ બંધુએ માટે મરવું એ રમત સમજવી તેવો મારા દીલનો કરાર છે માટે સત્વર કહો, આપનું કહેવું માથે ઉપાડવું એ સેવકનો ધર્ય અવતાર છે.

એ સાંભળી હુસન સફાહે અધ્યુલ હુસનને કહ્યું, કે જવાં-મરદ સખુર કરો, એ કામ તમારેજ હીસે આવશે, એમ કહી એક કાગળ, દવાત, કલમ, લઈને નીચેની ધર્મારતનો એક રૂપો લઈ આપ્યો કે “અએ ગુલતીની ઉંઘમાં પટેલા બાદશાહ તુશીઅર થા અને વિચારી જો કે તે ડેની સાથે બાથ ભીડી છે, જો આ ખંજર જે જા-ભીનમાં ખોડેલો છે તે ધારતે તો તારી છાતીમાં ધર્યી સહેલાધ્યા ઉતારી શકતે, કરણું કે આ સખત જાનથી તારી છાતી ધર્યી પેંચ્યી

છ," મજકુર એ લેખ અને એક ખંજર અધ્યુલ હુસનને આપીને કચું કે જ્યાં બાદશાહ સુતેલો હોય ત્યાં પહોંચે કે આએ ખંજર છે તેને જમીનમાં ઓસી આવે આપેલો ઇક્ઝા બાદશાહના તરીકા તળે રખો પાછા વળી ચાવજો, એટલું સાંલગતાને સરવે હજર રહેલાં એ પાસથી ઇચ્છાન મેળવીને પોતાને સાંપાયકા કામનું અંગતમ લાવવા માટે રવરથી રવાના થયો, અહીંચા જેના દીક્ષામાં મજહુખી ખીરાડોનો બચ્ચાપ ક આનો પાવર ઉશકેરાતો હોય, તેને દીલે આવે સોંપેલું કામ કાંઈ બીસાદનું નહીં સમજતો, સુન્ય રસ્તાની મહાન હાઉમારીએ ને આનંદ સાથે સહન કરતો આગળ વધતો જતો હતો, લગભગ ચાર અઠવાડીએ જ્યાં સુલતાન સજરે પડવ નાંખી પડ્યો હતો ત્યાં જમ પહોંચ્યો, જ્યાં રાત્રીની ચુપકીદીનો લાલ લઈને સુલતાનના તંબુમાં દાખલ થયો, જ્યાં સુલતાન સુતેલો હતો ત્યાં એસીકા તળે પેલો હુસન સધધરાહે લખી આપેલો ઇક્ઝો રખી અને ખીણાનાથી જરા દુર ખંજર એડીને તંબુના પાછલે રસ્તથી પસાર થતાં એક ચોકી ખાને તેને રોક્યો, તેથી પાસે રાખેલી રાવેલવરની ધમકી આપતાં તે ચાકીવન પોતાની જન બચ્ચાવવા ચું ચા કર્યો વગર બાજુ ફી ગયો, અને અધુલ હુસન ત્યાંથી નીકળતા સીધો આલમોતને રસ્તે પડ્યો.

સુલતાન સજરે સવાર પડતાં ઉઠ્યો, આંખા ચોળી એમ તેમ દીક્ષા કેટલો ઉંઘ્યો છે તે જેવા લાગ્યો. જ્યાં તંબુમાં સૂર્યનાં ઝીણું ઝીણું કીરણુ પડતા હતા તેથી એહેલો ખંજર ચમકતો હતો. તેનો ચમકાઈ કેદીને સુલતાન ચમક્યો અને પોતાના ખીદમતગારોને અંદર એલાર્વાને કદ્દમું કે જુઓ ચા અણકલી ધર્મ શું છે કે જેદેતાં ખંજર

હેખાયું સુલતાને તેને લાયમાં લઈએ. તેવામાં નજર ઓસીકા તરફ
પડી કે ત્યાં એક કાગળાં પડ્યો હતો. તે ઉપાડી વાંચી જોતાં સુલતાન
થર થર ઝજવા લાગ્યો અને ગુભરાઈને અમલદારોને એલાવીને કણ્ણં
કે ઉતાવળે આપણું વતાં “કાઝમીન” તરફ પાછ વળો. આપણુંને
હુસન સણખાહુ સાથે લગાઈ કરવી નથી. હુકમ થતાં લશકર પડાવ
ઉપાડીને ‘કાઝમીન’ તરફ પાછુ કુચ કરવા લાગ્યું, જ્યારે સુલતાને
પોતાનાં એક ઘેપીઆને આલમોત મોડલ્યો, અને હુસન સણખાહુને
ખાહેસ હેખાડી કે આપણે સલાહ કરીએ માટે તમારા એલચાને મહે-
રખાની કરીને “કાઝમીન” મોડલો, જે કે હુસન સણખાહુ સંપતો
હેમાયતી હોવાથી પોતાનાં એલચાને “કાઝમીન” તરફ રવાના કર્યો
એલચાને સુલતાન સણદની દરખારગાં પહોંચ્યો ત્યાં સુલતાને તેની
દણું છુંભિત કુઠી અને જો કાલકરાર બંને રાજ દચ્ચ થવાનાં હતા
તે વાતચીત કરીને નર્કો કણ્ણું, એ મુહલાઓને ઇચ્છતું ન આવવાથી
રૈથતમાં ઉસ્કેરણું કરીને એલચાને જેવો દરખારથી બહાર નીકાયો કે
તેને મુહલાઓએ ભરાની નાખ્યો, જે કે એ બાયલું કામ રુલતાનની
મરણ વિરુદ્ધ કણ્ણું હતું. તેના માટે સુલતાને હુસન સણખાહુ પાસે
દોલગીરી જાહેર કરી, તેનાં જવાબમાં હુસન સણખાહુ એલચાના
ખુનાઓ સાંપવા એવી સંગણું કરી, પણ સુલતાને ખુનાઓ સોંપવાની
દીલ કરી તેથી હુસન સણખાહુ પોતાનું લશકર મોડલી “ગીલાન”
કૃતેહ કરીને ત્યાંના ગંભેરનરને કેદ કર્યો, હુસન સણખાહુ પછી
જ્યારે તેનાં છોકરા મોહમ્મદ ડીયા ખુઅરગને આલમોતની સરદારી
મણી, ત્યારે એલાના શાહી ખુદ જલાદલુદીન હુસન (અ) એદ-

કનાં ગવહરનરની સામે લડાઈ જાણે કરી “એરાક” તાણે કરીને ત્યાંના ગવહરનરને આલમોતમાં કેદ કર્યો. એ અરસામાં એ મોટા બાદશાહો એ ઈસમાઈલી મજહુબનો અંગીકાર કર્યા હતો, અને ઈસમાઈલી ધમત્ત મની વડપણ હેઠળ તેઓએ પણ વણી જતો મેળવી હતી. ત્યારે અરથસ્તાન-એરાન કે અદ્યગાનીસ્તાનમાં કેદ એવું ધર નહીં હશે કે જેમાં એક એ ઈસમાઈલી ફરતી નહીં ધરાવતા હોય, એ જમાનામાં કેદ રૈયતની તાકાત નહેાતી કે ઈસમાઈલી વીહેધ કાંઈ ઓલી જાય, પાછ ઝેરવતા પછવાડે ઈસમાઈલી દેખાય, મોટા આગળ જોતા ઈસમાઈલી હોય આજુ આજુ તપાસતા ઈસમાઈલી નજરે પડે જાણે તે જમાનો ઈસમાઈલીઓથી ઉભરાઈ જતો હતો, અને સદળા દુરામનાવટ કરનારાએની જથ્થાન પર સીલ લાગી ગઈ હતી. એ અરસામાં મોલાના શાહ અલ્ગીકરયાસલાસ (અ) ઈસમાઈલીઓનાં (૨૩) ત્રૈપીસમાં ધૂમામ દેદણું હૈ. સ. ૫૫૭ માં ઈમામની રસ્તનદ પર આલમોતમાં બીજાજથા, તેવણું સાહેબે સુરીજમનો બહોળો ઝેલાવો કર્યા, તેથી મુહાઈ નુર તરફે ધૂમામને ઓળાખવાનો નુરાની પાવરનો બંદશ વધ્યા ગયો નેથી હકીકતી હરદુક સંબળા ઈસમાઈલીઓનાં દેખાવા લાગ્યો તેથી-

એત.

અર દારીત ગીલ શહેર ઘતાઈંહ એજદી,
માખુમ રોજગાર અલી જીકરત ર લામ.

ભાવાર્થ.

જમાનાનાં સાહેખ, મોલાના અલી જદીરીયાસલામે સરીયતના તોક ને ખુદાની મદદથી ઉપાડી કહાડી નાંખ્યો.

ભાદમાં મોદાના શાહુ અત્તાઉદીન મોહમ્મદ (અ) ઈસમા-
ઈલી (૨૪) માં ઈમામ હી. સ. ૫૬૧ માં જ્યારે ઈમામનાં તખત
મુઅસરક પર અનુરોધ્યા ત્યારે તેવણે ધર્યું ધાર્મિક તથા સૌસારોક
સુધારા વચ્ચારા કરી, તેવણું સાહેનું ૪૬ વર્ષ રાજ બેગવી મોદાના
શાહુ ઇંખનુદીન મુરાશા (અ) ને ઈમામતનું નુર સોંગી પોતાનો
લીઆસ અંદ્લી હીધો.

+ + + + +

હાડમાં પોપે નેવી અદનામી શ્રીમિશનોને લાગુ પાડવા માંગી હતી.
તેવીજ અદનામીને લાયક ઈસમાઈલીએને તે જમાતામાં ધારવામાં આવતાં
હતાં. ઈસમાઈલીએ ખુલ્લી રીતે યા જમરદસ્તીએ કોઈને પોતાના દીનમાં
દેતાં નહીં, ઇકત સમજવટથીજ ક.મ બળાવતા હતા. પણ તેઓનાં
હુસ્મનો “ કુદ્રારો પર જિહ્વાદ ” એવો અનુની પુકાર ઉદ્ઘાવતા અને
બધે અથ ખુનરેજ ચક્કાવતા હતા. તેઓ ખીજની જન કાંધ ખીશા-
દમાં સમજતા નહોતા, તોપણું તેઓ ઈસમાઈલીએને તેમનાં ખરા નામ-
થી પોલાવતાને કોઈની પણ હીમત ચાલતી નહોતી, એટલી બધી
એ અગ્રાન પક્ષનો ગુસ્સો એંચી દેવાની તેઓને સખત ધાર્સ્તી રાખ-
વામાં આવતી હતી.

“હુમારયા”

+ + + + +

એવા તો અનેક હુમલાએ વારંવાર આલમોત ૫૨ જુદા જુદા
ખાદ્ય હો તરફથી થતા રહ્યા હોએ, છતાં ઈસમાઈલીએએ જવાં મરદી

અને પુર હીલેરીથી દરેક વખતે તેઓને મારી હંટાવ્યા હતા, એથી જનકેશાની અને મજદુખી દ્વિમાનહરીને પ્રતાપે આગે જગતાહેર ત્યાંનાં કૃતમાઘદીઓનાં નામો અંન:કરણુપ! સેનેરી અશ્વરે લખાએલા હેખા-વામાં આવે છે, અને એ બીજાને નવ સદી વડી ગઈ છનાં તેઓને સંઅધી માન સાથે યાદ કરે છે. જ્યારે બીજુ તરફ વિરોધીઓ વેર-ભાવથી યાદ કરે છે, એકંદર તેઓનું નામ આગે જહાંગેશન છે.

બાતેન્યા, કરામતી, બાખી, હશીશીન,

ટોળાઓ

ઇસમાઈલી હતા નહી તેનાં પુરાવા.

પ્રકરણ ૧૭ મુ.

મ જલાની નોડીમાં બુરો હેઠ છે, કે ને વડે જલાની જલાદ રાશન થાય, તેવીજ રીતે સત્યને જહેરમાં લાવના માટે તેનાં થનુ તરીકે અસત્ય તેને વગોવવા દરેક પણ તૈયાર રહે છે. જો કે કુંક ખુદ્દિવાળાઓ તેવી અમણું માં જુલી જાય છે, છતાં સત્ય વહેલું અથવા મોકું અંજવાળામાં આવવા વીના રહેતું નથી, એવીજ રીતે હમેશાં આ અસાર સંસારમાં કુમવાર થનું રહ્યું છે, તે પ્રમાણે ઇસમાઈલીઓ માટે પણ અનતું રહ્યું છે. તેમાં અચરત થવા જેવું નથી.

એસિલાભમાં આજે (૫૩) તઉતેર શ્રીરક્તાઓ હસ્તી ધરવે છે, તે માંદેનો ઇસમાઈલી પણ એક શ્રીરક્તો છે, એ ઇસમાઈલી શ્રીરક્તો કુનીયા ના તમામ જાગોમાં પ્રસસ્યેલો છે. જેઓંસા સધળા હાજર નાજર ઇમામની ડીકાયતથી વત્નારાઓ છે, તેથી સરવે ઇસમાઈલીઓના મજહુબી

“ ઉસુલ ” એકજ હોય છે, જો કે કીયાઓમાં અથવા આપાનાં ફેરફેરનાં સહથે ફરક સમજાય છે, પણ મુળ નેમ ઘર્મામની તાણેદારી કરવી, તેઓના ફરમાત મુજબ વર્તાયું. એ મુખ્ય તેઓની અંશેન ફરજ છે, કે તે દેશાવરોમાં અથવા તેના લગભગનાં દેશોમાં જ્યાં હુસ્ત સંખ્યાનું થઈ ગયો છે. ત્યાં વસતા છસમાધિલીએ ઇકત “ મોલાધ ” “ છસમાધિલી ” અથવા “ નીજારીયા ” નાં નામે એળખાય છે. બાકી ખીજ ટોળાએને છસમાધિલીએ તરીકે વણ્ણીને દિરોધ્ધીએએ વેર લાવે છસમાધિલીએને કે “ અદનામ કર્યું ” છે, તેઓની આશા ઇકત ચોતાની મતલખ સાધવાની હતી. કારણ તે જમાનાની હવા ધણી એરો ઢાવાથી દુનીયામાં મજહબી ઝગડાએને લિધી અખેડાએનો અજીર ગરમ હતો, “ મોલનીએ ” “ મુલ્કાએ ” તથા “ મુકૃતીએ ” નવી નવી પદ્ધતિ પર નવા નવા ટોળા ઉભા કરતા હતા, તેઓનો મુળ હેતુ રૂપ થી સાધવા શીવાય આજે કસો નહોતો.

જારે નવા ટોળાએ ઉભા કરતાં હતાં તે ટોળાના “ ઊસુલો ” “ સુરીઅમ ” અને છસમાધિલીએથી મીલતા જુલતા રાખતાં હતાં, તેથી કુંઝી બુદ્ધિ ધારાવનારાએને પાથરેલી પ્રપંચની જગતમાં તેઓ સપદાધી પોતાની મોજ શોખ માટે હથીઆર બનાવી પોતે તેઓની આઉમાં રહીને મતલખ સાધતા હતા, અને જ્યારે તે ખાપડાએપર તકલીફ આવી પડતી હતી, ત્યારે લાઈલાજ થવાથી છસમાધિલીએના મોટા સમુદ્દરમાં ભાગો જઈને પોતે કરેલા હલકા કર્તવ્યોની નામના છસમાધિલીએને લગાડતાં હતાં, જો કે તે દરમ્યાન છસમાધિલીએ હુદ્દી-આર થઈ જતાં હતાં તો તેઓની અરોઅર ખમર લેના હતાં. જેની

દ્વીપો નીચે ટાકી બતાવેલ છે, જે પરથા મિય વાંચક સહેલાઈથી સમજ શકશે.

x x x x x

કરામતા ધસમાધદી હુતા નહી તેના પુરાવા.

કરામતા એ ધુતારા ટોળાનાં પ્રપંચથી તેનું નામ કરામતા પડ્યું. તેનો વડો જાણીતો ધુતારો ઈ. સ. ૮૬૧ માં થયો હતો, જેનું નામ “કરમ” અથવા “કરમતીયન” હતું. એ પંથનો વડો તેનું નામ “અધ્યુક્તરે” હતું. તેણે હજરત મોહમ્મદ મુસ્તાક (સ) નાં ઝર્માનો ઉંધા વાળવાની ડેશીશ કરી હતી, પ્રથમ તેણે ડેહીસ્તાન કુદ્રાલાખી આવી તેણે પવિત્રતાઈ જણાવી દીવસમાં લગભગ પચાસ વખત બંદગી કરી લોકોને ઢોંગથી વિશ્વાસમાં લઈ લીધા હતા. અને કહેવા લાગ્યો કે હજરત મોહમ્મદ (સ) પછીના ડેટલાક ધર્મામો તેના ઝર્માનમાં છે એમ કરીને પોતાનાં પંથને મજબુતી આપવા માટે ધર્માલોકને પોતા તરફ વાળી લીધા હતા, અને તેનાં પર બાર ધર્મ ગુરૂએને શરીરખવા નેબ્યા, તે પછી એ સીરીયા તરફ ગયો. ત્યાંથી કંઈ પાછો કુચો નહેતો, એનો પંથ ખલીક મોતમીહના અમલમાં ફેલાયો હતો, અને તેએ અરેબિયન “એરાક” અથવા “ખાલ્દીઆ” માં એકદા થતા હતા, તે પછી તેએ ખલીકની સામે થયા. ઈ. સ. ૬૩૧ માં “મક્કા” પર હુમલો લાવાને “જમ જમ” ના કુવાને અપવિત્ર કીધ્યો, તેમજ સર્વતા હુંટ ચલાવી “સુગો અસવદ” (પવિત્ર કાળો પથર) લઈ ગયા પણ તેએએ ઈ. સ. ૬૫૦ માં પાછો લાવીને અસલ જગોએ મેલી ગયા, એ પંથમાં પછી ધીરે ધીરે તડ પડતાં તે નાણું થઈ શુદ્ધ ગયેલ.

(જ્ઞાનચઙ્ક)

પુરાવો બીજો.

જયારે (મોલાના શાહા) મોઘેઝ (અ) તું લશકર દ. સ. ઉપર માં પોતાનાં ગુલામ જૈહુરની સરદારી હેઠળ રહીને મીસરના મજબુત ક્રીદલાઓ. ઉપર ચહડાઈ કરીને ઇતોહ કંદું ત્યારે “મેદીઆ” ક્રીદલા માંથી પોતાની રાજધાની ઉપાડીને ડેરે. શહેરમાં સ્થાપી. મીસર દેશ તાણે લીધા પછી તેવણે અરભસ્તાન જત્યું. મઝ્જા અને મદીનામાં (મોલાનાં શાહા) મોઘેઝ (અ) તું રાજ ચાલવા લાગ્યું. ત્યાર પછી દ્વારાસ્કરમાં ઇતોહ મેળવી શામનાં આખા પ્રાંતને જતી લિધું. તે વખતે એક “કરામતા” ટોળુ કે ને બુંગ કામોદી બાણુંદું હતું. તેને તાણે લઇ સજ્જ કીધી.

(જ્ઞાનચક)

+ x x x x

પુરાવો ત્રીજો.

(મોલાના શાહા) અઝીજ (અ) હી. સ. ઉદ્દે માં નપત નરીન થયા પછી શાહા અઝીજિએ “સામ” અને “હિંબા” નાં મુલ્દો તાણે કંદું, એવહુની કારકીર્દિમાં અલગીજ બગદાદીશામહ તરફ લશકર લઈ આવ્યો. અને એક કરામતા ટોળાના હુસન દુષ્ણને મોહમ્મદ કરામતીની મદદ સાથે શાહા અઝીજની સામે થયો. પણ અલગીજની નંજર નયારે (દ્વારામ) વાવટા તરફ પડી કે તરત ધોણ ઉપરથી ઉતરી પડ્યો, અને પીયાદો આવીને ધોડાનાં રીડાયને ચુમવા લાગ્યો. નયારે કરામતાએ એ હાદત જોઈ ત્યારે બીજથી નાશી ગયો, અને અલગીજ થર થર મુજબા લાગ્યો.

(જ્ઞાનચક)

આતોન્યા ઇસમાઈલી હતા નહીં.

જ્યારે અમોને “સુશીમત” માટે માન છે ત્યારે આતોન્યા ટેળું પણ એક સુઝી પંથ માંહેની શાખા છે પણ ઇસમાઈલીએ આતોન્યા તરીકે સાધીત થઈ શકતા નથી. જો કે આતોન્યાને અમો વીષોડ્વા તૈયાર નથી કરણું તેનો પાયો સુઝી મતપર રચાયલો છે તેથી તેણે ૧૯૩૨ સીધો રસ્તો અખતીધાર ક્રીધિલો હશે તેનીઃસંદેહ છે. સુઝીપંથ એ ઇહાની પાવરથી કામ કરનારો તથા વાહુદાનીયત (મારકૃત) ને એણાખવાવળો હોય છે.

હવે સુશીમત વીજે “અહેલે સુન્નત” તું કહેવું છે કે હિન્દુ રસુલ મોહમ્મદ સુરતકુ. (સ) પેતે સુર્રી હતા, તેનાં ટેકામાં “કુરાન” તથા “હુદીશ” ની દ્વારાં ટાંકી અતાવે છે. ત્યારે ભીજુ આજુ “અહેલેસીયા” તું કહેવું છે કે હિન્દુ મોલા સુરતજાઘલી (અ) એ સુઝીએના સરદાર અને ઉસ્તાદ હતા, તથા તેવણુનાં ઇરાંદો પણ સુશીએનાં ખાસ સલાહકારને રહેયર હતા, હિન્દુ મોલા સુરતજાઘલી (અ) એ પેતે આ સુઝીનું મતનો પ્રચાર કરવાને પોતાના ઇરાંદો એ હિન્દુ હુસેન (અ) તથા હિન્દુ હુસેન (અ) તથા ભીજાં જણું એ અશરાનો રહીશ હુસેન તથા ભીજો અનેતંતુ હિન્દુ “કુમીયદ” મળી જણા ચારને નેમ્યા હતા. જેવણું લોકોને સુશીપંથની “વાહુદાનીયત” તથા દાખાદત કરવાની પથરવી તથા હુક્કે હુક્કીડી પ્રાપ્ત કરવાની કુંચી અને સુરશીદની મેરાઈ વીજે સેની લોદ અરેલી પીજોને સુઝીપંથમાં દાખલ કરેલ હતા.

તેણો પાસેથી સુક્રીમત ડેટલાડ “ખંડીક્રાંયો” તથા બાદશાહો તથા સુરી ટોળાના ઉસ્તાદોએ અને સુક્રીમતના સ્થાપક મોટા આદીમોએ મેળવ્યું હતું, જે સુરી મતનો એક સ્થાપક ગુજરી જાય તો તે બાદ તેની જગોએ તેનો મોટો શિાય આવે તેમ કોઈ સ્થાપક પોતાની હૃદાતીમાં પણ પોતાનો હોહો પોતાનાં ચેલાને આપી શકે છે, અને તેને ખીંઠ ચેલાએ તરફથી પોતાના ઉસ્તાદનો જગ્યો પહેરાવવામાં આવે છે.

* * * * *

એ સુરી ટોળો. એતહાનીયાહુ હતો અને તેમાંથી તેની શાખા તરફ ખીંઠો નામ વાહુદાનતીયાહુ બહાર આવ્યો અને તેમાંથી કુમળર વીશ શાખાએ થઈ. જેના નામ નીચે લખેલા છે. તેમાં “ભાતેન્યા”ના પણ સમાવેશ થઈ જાય છે.

દંહેરી	શમરેકીયાહુ	વડુરીયાહુ	નુરીયન
વાશલીયાહ	માહાભીયાહ	તસલ્લેમાં	બાતેન્યાહ*
હર્થાખીયાહ	મુહ્લામતીયાહ	તલકીનીયાહ	ઓહુદીયાહ
જોલીયાહ	હલ્લેયાહ	કમાલીયાહ	આશાંકીયાહ
મુશરકીયાહ	હઉરીયાહ	ખામીહાં	જમાઝુરીયાહ

(દષ્ટિસ્તાન)

* * * * *

એવી રીતે સુરીએની જુમલે વીશ શાખાએ છે, તે વાંચતા સમય છે કે ભાતેન્યા એક સુરીમતનું ટોળું હતું, અને ઉસન સુણાહુણે જથારે ધ્રુષ્માઠલી મજહબુનો આંગીકાર કર્યો ન હોતો ત્યારે તે ભાતે-

ન્યા ટોળા માંહેનો એક મેમ્પર હતો. પણ તેથી એ ટેળો કાંઈ ઈસ-
માધ્વિ સાખીત થઈ શકતો નથી.

* * . . * * * * *

આગા મોહમ્મદઅલી તે ડેરમાનશાહનો મુરતહેદ હતો. એ મુરતહેદ
બાદશાહનો ધળો માનીતો હતો. તેમજ વિશ્વાસુ હતો. તેનાં સાથે જેન
માલકુમની મુલાકાત થઈ તે દામ્યાન આગા મોહમ્મદઅલીએ કણું
કે સુધીઓના ટોળા વીસ છે.

(હીસટોરી એડ પરશીયા)

* * * * *

તુદી લખે છે કે સુનીઓનાં શીરકા (૬૫) પાંસદ છે. ત્યારે સીધા-
ઓનાં પાંચ છે, તે સીધુઓનાં શીરકા પાંચ નીચે મુજબનાં છે “ઇસ-
માધ્વિઓ” “જહીદીપાદ” “ક્રામેશા રીયાદ” “ગાલુલી ॥૮” “ઇશનાસરીયા”

(જારી તુદી)

* * * * *

ઉપકા લખાણું પરથી ખુલ્લે ખુલ્લું સમજું શકાય છે કે ઇસમા-
ઈલી ભગ્નહાર કાંઈ વધારે તારકા ધરાવતો પંથ નથી પણ ડેટલાડ
અદેખાઓએ પોતાની શત્રુતાઈનો ઉલરો કાઢવા ખાસ તેને નીંદરા
મારે ગાહર પડી આકેઅતની તકદીક વહેરી લેવા ને જીવતોડ મહેનતે
ખાંડન કરવાની કોશીશો કરી છે. પણ જ્યાં રહ્યાંતી પાવર ઉછળતો
હોય અને હાજર ઈમામ હસ્તી ધાવતા હોય ત્યાં કોઈની કાંઈ ખીશાદ
નથી કે ઝાવી શકે. ઉલદું સુર્ય સામે કુળ ઉડાડનાર જેવી તેની કષેડી
સ્થિતી થઈ પડે છે.

બાળીની ઉત્તરી કંઈ ઇસિમાહિયાથી નથી.

દિ. સ. ૧૨૬૦ થી બાળી મહિલાની શરૂઆત થાય છે, ભીરઝા અદ્દીમહિમહ ઘાણ નારનો શખસાંઘાણ તરીકે ઓળખાતો હતો કે જેના મુરીદોએ તેના મજના નામથી બાળી નામ અખત્યાર કર્યો છે, ભીરઝા અદ્દીમહિમહ: ઘાણનો જન્મ દિ. સ. ૧૮૨૦ માં સીરા-જમાં થયો હતો. તેનો આપ ભીરઝા રીઝા કાપડનો વેપાર કરતો હતો, જેકે તેનાં સંજોગો સાખામરૂમાં ધળ્ણ હુલકા હતા, હતાં તે મોટો માન મોલો બોળવતો હતો, જેવો માન મોલો સૈયદહાને દેવામાં આવે છે. બાળવયમાં ભીરઝા અદ્દીમહિમહ મદરેશામાંથી સીખનાનું મુક્કીને પોતાના આપ સાથે ધંધામાં જોડાયો, તેનો આપ ગુજરી જતાં તે તેનાં મામા હાણ સૈયદઅદ્દીને ત્યાં સીરાજ મુક્કીને એરાની અખતમાં આવેલા ખુશાયર નામના ગામમાં રહ્યો.

એક વખતે ભીરઝા અદ્દીમહિમહ કેટલાક દાણોથી પવિત્ર શથ-પાની મુલાકાત લેરા કર્યાન્નો. જ્યાં કેટલાક દીવસ રહ્યો ત્યાં એક દીવસ સૈયદ કાઝીમની આસપાસ એક ટોળું બેઠું હતું. ત્યાં એક નવા શખસે આવી દરવાજા આગળ બેઠક લીધી તે બીજો કેદ નહીં પણ ભીરઝાઅદ્દી મોહિમહ ખુશાયરથી આવેલો તે હતો.

થોડા દીવસ હાજરી આપીને ભીરઝા અદ્દીમહિમહ એકાએક ખુશાયર ચાઢ્યો અયો, અને સૈયદ કાઝીમ કે જે ધરણનાસરીયોનો મુસ્ત છેદ હતો. તે વારસ નેમવા વગર એકાએક ગુજરી અથે સૈયદ કાઝીમ જ્યારે સાકુરાતમાં પડ્યો હતો, ત્યારે તેનાં ચેકાયો બીજાનાની ચો

તરફ ઉલા સહી રહતા હાં, ત્યારે સૈયદ કાર્જીમિ કહું કે “કામો
એતું નથી છુંની અનુભૂતા કે હું જાડે એટલે સચાઈ જાડેર થાય” હવે એ
સચાઈ કેમ અંગ્રેજીઓમાં આરસે તે ઇકત અધારામાંજ સુચન્યું હતું,
તેથી તેના ચેલાઓને સમજણું નહી પડતા સકુમંદ અને દીપીર
થયા. એ ચેલાઓ માહેનો એક ચેલો સૈયદ હુસેન સીરાજ ગયો.
ત્યાં પડેંચ્યાં બાદ મીરજા અદ્વીમહુમહની મુખાકાત લીધી અને
સૈયદ કાર્જીમની મૃત્યુનીહકીકત પહેલેથી છેલે સુધી કહી સંભગાથી
અને કહું કે સૈયદ કાર્જીમનાં મૃત્યુ વખતના ઓચરેલા બોલોએ
અમોને ચીન્તામાં નાખીને સકુમંદ બનાવી દીધા છે. આ પ્રસગે
મીરજા અદ્વીમહુમહન એનો અધુરો મન જોખુને કહેવા લાગ્યો કે
મરહુમ સૈયદ કાર્જીમ તરફથી થંગલી આગાહી એ ખુદાનાં જરાનો
રસ્તો છે, ખીંળ શહુદમાં બાય યાને દરવાજો છે, કે જે દ્વારે માણુસો
હજારો વરણો સુધી પોતાનાં છુભામથી સંબંધ રાખ્યો નહી શકતાં
હતા તે સંબંધ હવે ઇરીથી જોડી શકાશો, જો કે એ ખીંળાનાં નહી માન્યો
શકાય તેવી હતી. પણ અજાયથી સાથે સૈયદ હુસેનના મગજમાં એવી
અશર કરી ગઠ કે તરત તેનો મન બદલાઈ ગયો, અને પોતે મીરજા
અદ્વીમહુમહનો મુરીદ બની, ને “બાય” તેણે જે દાવો રજુ કરે
હતો, તેને હુસેને સ્વીકારયો, તેથી સાખીત થાય છે કે ધરણાસરો એવું
બાયી ધર્મ સ્વીકારણની પહેલ કરી છે. બાકી છસ્તમાદ્વિયોતું તેઓ
સાથે કાંઈ લાગતું વળગતું નથી.

અસલ “હરાનીન”નો અપભ્રંશ “હરશીશીન” થયો છે.

કટલાક લેખકો એ અજાયાએ પૂર્સેથી વીગતો મેળવી યાતો

દુસમની રાજનારાયો પાસેથી બાળમીઓ મેળવી ને
એ દુસમાદલીઓને એસેસીન્સ તરીકે એગાખાવે છે. એ તદ્દન હું
હતું એટાણું છે, કારણ દુસમાદલીઓ પોતાનાં રહેયરની છત હાયા
હું બેસિને હમેશાં સત્પજ અહણું કરતા રહ્યા છે, જે કે રાજ ખર-
પટમાં અથવા રાજની ચોલીટીકલ મેટરમાં ઉત્તરીતે ડેડી કારણનાં સ-
નેગો વાયે અથવા ન ચાલતાં દુશમન પર વાર કરી પોતાનો અથવા
પોતાના રાજ રૈયતનો અચાવ કરવો તેને ખુની તરીકે લખી નાખવું
એ વીચાર વીનાની નાદાની સીવાય ખીજુ કંધ ગણુસે નહીં, અને
એ ને અસંગે દુસમાદલીઓએ તદ્વાર ચલાવી છે, તે વખતે હજારો,
ભાષોનું લોહી રેડી ઝમીન રાતી તરફોળ નહીં કરતાં ઇકત એકનું
નીકંદન કરી લાખોની જનો અચાવી છે. તેથી શું તેઓ ખુનીમાં
ગણુશે? નહીં હરગીય નહીં! કદી નહીં, પણ ને શાખ્સીનાં આંતક-
રણમાં હશદ અને કપટતાનો ઉલરો ભર્યો હોય તેને અવસ્ય ખાલી
તો કરવો જોઈએ. તે જ્યારે મરદાદથી દુસમાદલીઓ સામે પગ નહીં
જમાવી શક્યા ત્યારે બાયલાપણું અખત્યાર કરીતે તેઓ પણ એટા
આસ્થેપો મુકીને તેઓને અદનામ કરવા લાગ્યા, એવા સંગ્રહાયંધ એટા
લખાણોનું ખીજુ કારણું એ પણ છે કે અજલ્યાં લેખકોએ વિરોધી-
ઓનું વેરભાવે કહેણું સાચું માતીતે લખી ભાયું, પોતાતરફ એક
સખળ ટોળાની દૃતિરાણ એંચી લેરા ને અગાખામળા થયા છે, એ
દુંઘ્યા જોગ નથી. જે કે ગુન્ઝુ તે લેખકોના નથી, કારણું તેઓએ
તો સાંભળેલું લખ્યું છે.

તે વખતે કેટલાક મુસાફરો દુસમાદલીઓને “હુશાનીન” તરીકે

એવાળાખતા હતા. તે નામ અહલાઠને ‘હુરીશીન’ પડી ગયેલ છે, એ “હુરીશીન” નું ભતલથ ખુની થતો નથી ત્યારે એક શીરકાનું નામ કાંઈ પણ અથ* વીનાનું હોય એ છુનવું અશક્ય છે પણ અર્દું તો “હુરાનીન” છે તેને આગળ વધાને વળી અંગ્રેજીમાં “એસેસીન્સ” તરીકે હોકી એસાડયું છે, એ મધ્યળી ગેર સમજુતી ઉલ્લાસવાચી નામ અપણુંશે થઈ ગયું છે.

વળી કેટલાક ડાહેલાએઓએ “હુરીશ” ને ભાંગ તરીકે એવાખાંયું છે. એ પણ તદ્દન ખોદું છે “હુરીશ” ભાંગ થઈ રાંકિત નથી, પણ ભાંગ નીશાવાળી ચાજને “બમેઝિલ લુગાત” માં “વર્કુલ ખીયાલ” કહેવામાં આવ્યું છે. ત્યારે “રીચારડ સન” ની ડીક્શનેરીમાં ભાંગ ને “વર્કુલકુઅથ” કહેવામાં આવ્યું છે. ત્યારે “હુરીશ” એ ભાંગ ફરતી નથી. તેમજ છસ્તમાછલીએને “હુરીશ” સાથે કાંઈ પણ સંબંધ નથી.

* અસલમાં “હુરાનીન” ઉપરથી એસેસીન્સ બદલાધ ગયો છે.

‘નોન માલિક્સ’

* ઉપલા તમામ ખુલાશા ઉપરથી સમજી રકાય છે કે છસ્તમાછલી* એનું ઉપલા ચાર નામો સાથે કાંઈ લાગતું વળગતું નથી, તેઓ “હુસમાછલી” “મોલાધ” તથા મોલાના શાહું મુસ્તનસીરખીલાહુ (અ) નાં ઇરાન મોલાના શાહું નીજારે (અ) નાં વખતમાં ઇંટા પડવાચી છસ્તમાછલીએઓએ પોતાને “નીજારીયા” તરીકે પણ એવાખાંયાં છે. તેના સીવાય વધારે કે નામો છસ્તમાછલીઆ શીરકાને આપવામાં આવે છે તે લેખકોની જુલનું પરિણ્યામ છે અથવા વિશેષીએનાં વેરલાનો ચીતાર છે.

અનાવટી સ્વર્ગના લખનારાઓનું

પોકળી અને સત્ય હકીકિત.

પ્રકરણ ૧૮ મું.

સમાઈલી જ ઝણથ વીષે પુરી વાકીફીયત મેળવ્યા વગર
દેટશાક અર્ધદંધ નકલી વિદ્વાન લેખકોએ હુસન
સધભાળ જેવા તેજસ્વી પુરુષ માટે જે ન છાજતાં કલડો
વાપર્યાં છે. તેમાં અનાવટી સ્વર્ગની વિશાળ અને રસીલી
વાત અયંકર સાધન તરીકે ચીત્રને પોતાની વિદૃતા
કુસલામના ખાડ સિધાંતોને આડે રસ્તે દોરવા પોતાની જે કીમત
જ્ઞાનકાવી છે, તેઓએ પરધર્મી લખનારાઓના મોટા મોટા નામથી અં-
જાધ જાધને પોતાનાજ પગ ઉપર કુંઠાડો મારવાનું સાહસ ઐયું છે.
તે લોકો અમારી આ હર્તીદાસીક ખરી વીગત વાંચસે તો રૈજે હશર
સુધીની, શરમ્ભીદગીમાં ધેરાઈ રહેશે.

પાંડ 'ઇસ્ટલોમ' 'મઝદુષમાં' બુદ્ધિઓ જે દોજખી થશે અને
તઉંતેરમો નાણુ (સુંદત) થશે, એવી જે હુંદીશેં હયાં સુધીં મુખલ-

માનોની મહેષ નજર છે ત્યાં સુધી કોઈ પણ ફીરકાની એખણોએ
કરીને પોતાનાં ફીરકાને વડાઈ આપવી તેને ગુહે ગણવે જોઈએ,
પરંતુ મોલાઅલી (અ) ની સીધી નશલે ધમામનો દાવો હદી-હુસ-
સકલયન મુજબ ઈયારે પણ ગાયથી થયા વગર ગમે તેવી રથીતીમાં
જહેર રીતે થતો રહ્યો છે. તેવા જ્વાય ઈસિમાઈલી મજહુબ અને તેનાં
હડીકાતી ઈસિલામી સીધ્યાંતોની પુખી તપાસ્યા વગર તેનાં પ્રવરતાવ-
નારામાંના હુસન સુધ્યાહુ જેવા દીકેર પુરુપ માટે મગજરી ધરાવવાને
બદલે રસીલા હેવાદોમાં લેખકનાં ઝાંકામાં બનાવટી રવર્ગના કર્તા તરીકે
ઓટો અધ બેસાડવા હીમત કરવી તે તેનાં ચાલુ જમાનાનાં પુસિમાઈ-
લીએનાં નાજુક હુદ્યો સાંખી શકે તેમ નથી.

ઇસિમાઈલી ધર્મનાં રહ્યાર અને ધમામ કે જે “અહેલાયૈયત”
નાં વડા તરીકે કુલ્દે ઈસિલામી આલમના સરદાર ગણ્ય, તેને નહીં
માનનારાએ. ઈસિલામની મુળ ત્વારીખ સાથે સરખાવતાં કંઈ નવાઈ
ઉત્પન કરતા નથી. અસુશ કરીને જાગે “સરીન” એ એક યાદગાર
લડાઈ હતી, કે જે વખતે મોલાઅલી મુશકીલકુશા (અ) પોતાની
જહેર ખીલાઈતનાં અયામમાં શામનાં હાકમ અમીર અચ્યાવીએ
સાથે લડાઈમાં ઉત્તરતાં અયંકર મુસલમાનોની કંતલ પછી ફૂરેથી
સુલેહ કરવાનાં બહાને ઉમરાયાશની સલાહથી “લાલાએ”ની નોક
ઉપર “કુરાને સરીન” લટકાવીને જે અમાન મોલાઅલી (અ)
ખાસેથી ભાંગવામાં આવી હતી. તે અને મોલાઅલી (અ) ની સાથે
રહીને કૃતનારાયણે જે વિશ્વાસ પોતાની કાચી સમજના લીધે ફેઅણી

હતી તે તથા હુઅરત નથી માહુમદ મુરત્ફા (સ) ની વક્તાવ પછી ખીલાઇતનાં જગડામાં કે પ્રસંગે સાદ્દી તવારીએ દરજ થયેલી છે. તે ખુલ્લી રીતે 'અહુલ્યૈયત' તરફ મુસલમાતોના આગેવાતો દુન્યની લાલચને હીસાએ કે ડાંઈ કરતા આવ્યા છે તે જંતા દસમાઈલી મજદુલા સરીધાતો માટે કે હુસન સહખાહ માટે જે કે બાધતો લખે તેને અમો દસમાઈલીએ અમારા પવિત્ર મજહુલની મગદીયી અહુલ્યૈયતની વિરીધિતા સમાન સમજુએ છીએ. આ કીડા પછી અમો કહીશું કે હુસન સહખાહે આલમોતના કીલાની અંદર જે સ્વર્ગ બનાવ્યું હતું એમ કંનારાએ તદ્દન આટા છે, તે આદી રીતે હોરણ વાપણા છે.

ખરી હકીકિત એમ છે કે આત્મમોતનાં ગદમાં હુસન સહખાહે જ્યાર્થી દાભામતની ગાઢી રાખવાની તજવીજ કરી ત્યાર પછી તેને કેટલાક લાગે ભુંઘારવા પડ્યા હતાં. અને તેમાંનાં એક વિશાળ પણું પહાડના દેરાધુની કદરણના લીધું તેમાંના કેટલાક ભાગમાં પાણી અને કચરો પડી રહેવાથી કે દુર્ગંધાં થતી હતી તેને દુર્દસ્ત કરાવી પહાડના કુદરતી દેખાવો ને લગોલગ એક સુંદર અને લભ્ય જગીયા અનાવવામાં આવ્યો હતો. અને તેના ચાગાનમાં એક આદીશાન બાદશાહી મહેલ તૈયાર કરાવ્યો હતો. જે જોનારને છક્કે કરી નાખે એવા મનોહર અગીયાને બાળે અહેસ્તતનું માત્ર નામ આપવામાં ચાંચ્યું હતું અને તે ઉપરથી પરધર્મી લેખંડાએ મેળવેલી વાગતોમાં એવો અથ્ કરી નાખ્યો લાગે છે કે લખનારાએએ પાછળથી દેસનાએ જાઈને તેને ખરેખરે અહેસ્ત લખી માલું છે, 'અને ધર્મ યુદ્ધની હુસન સુ-

અમારુની યોજનાઓ ને જહાનને અહેંને અધ્યક્ષર ખુનતાં સાથે બેડી દીધી છે. અમેને અદ્યસોસ એ હસ્તિલાભી લેખકો માટે થાય છે કે જોગે “રેજિસ્ટ્રેશન” જેવી મેળેઅર તવારીઓની કીનાખ હસ્તિલાભી મોજુદ કુતઅખાનમાં લયાત હોવા છનાં પરધર્મી અને વિરોધી લખનારાઓની અધુરી તપાસનાં લખાણો ઉપર પોતાની ઘંંદીશ તાલીમનાં ફંટામાં હસ્તિલાભનાં સત્ય સીદ્ધાંતો વિરોચ લખી જગતનું પાપ કર્યું છે એમ અમે વગર આંચડે માનીએ છીએ.

મુસાફર “મોરકો પાલો” નાં લખાણે ખીજ લખનારાઓને હુસન સબઅમારુનાં બનાવેલા “અંગે અડુસ્ટ” નામનાં અગીયાને સ્વર્ગ માનવાની જે ભુલ ખરાડી છે તે લખાણુને પ્રસીદ્ધ તવારીખ નવેશ “થોમસ રાઇટ” “મોરકો પાલો” ને પરચુટણું આસ્તાભીઓ પાસેથી નીગન મેળવનાર સાખીન કરે છે, અને સર જોન માલ્કમ નેન્ના પ્રસિદ્ધ હુસટરી એઝ પરશીયાનાં તવારીખ નવેશ પણ “મોરકો પાલો” ની દાદીઓને વિચીત્ર અને અસંભવિત ગણું ને વિરોધી ટોળાના મોઢાની વાત છે એમ જાહેર કરે છે, તેમ દેખીતું છે કે તવારીખ નવેશો આગળ મુસાફરોની હકીકિત ડોઈ પણ જાતતું વજન મેળવી શકે નહી ત્યારે “મોરકો પાલો” ની હકીકતો ઉપર હસ્તિલાભી લેખકોએ જે વજન આપ્યું છે તેથી તેઓ પરધર્મી તવારીખ નવેશો કરતાં ધર્માજ એંઝા વજનદાર તરીકે પોતાને એળાખાવી ગયા છે.

ન્યારે હુસન સંઘથાહું આલમોતનો પુરેપુરો કાંઈજે લીધો ત્યારે
આલમેતમાં થોડા બાળુનાં ભાગપર કેટકીક 'ખંદકો' (ખાડા) નજરે
પડી, જેમાંથી ગલીચીનાં સંખ્યે કેટકીક બદલું નીકળતી હતી. અને
તેથી આસપાસ રહેનારાઓની તન્દુદુસ્તીનો બગાડો થતો હતો. જેથી
હુસન સંઘથાહું એ માણુસોને મુકરર કરીને કલ્યાં ડે એ "ખંદકો"
રેતીથી પુરીને તેના પર તરેહવાર મેવાનાં આડોને રોપો, જેથી નીક-
ળતી ખરાબ વાસ બંધ પડી જશે. અને આજુ બાળુ વસનારાઓની
તન્દુદુસ્તી પણ સારી રહેશે. હુસન સંઘથાહુનાં ફુકમ પ્રમાણે તે
એ માણુસોએ એ કામ હાથમાં લીધું. ને તે 'ખંદકો' બંધ કરીને તેના
ઉપર આડો રોપીને બગિયો અનાદ્યો, તેથી ત્યાંતી હવા સુધરી સ્વર્ચ
થઈ, જેથી ગામના લોકો તે બગિયામાં હવા ભાવાને આવતા હતા
અને ત્યાં તરેહ તરેહનાં ઉજેલા મેવા પરવાનગીથી મેળવી ખાઈ પીને
મોજ કરતા હતા. જેથી ગામના લોકોને તે બગિયો એહસ્ત જોવો
થઈ પડ્યો હતો.

"રેજાનુદસર્કાર"

+ + + + +

વાદયુમભાં હકીકત આપેલ છે કે શૈખનું સ્વર્ગ આલમોતમાં
હતો. તેના વિષે કાંઈ ખાસ પુરાવો જણાતો નથી.

"સર જસ્ટિસ સીલે"

+ + + + +

હુસન ધીન સંઘથાહું પોતાનાં ચેલાઓને પુનરીયો અનાવવા
માટે જે ઝીયો અખતયાર કરી હતી, તેમાંતી એક વિચીત્ર પ્રકારની
એ હતી કે એક કેરી નીશાથી તેતે લર ઉંધમાં લાગીને તેમને કુંદર

ખગીયા આતીશાન મહેદમાં જ્યાં લગ્ન જરૂરમાં આવતા હના. ત્યાં
પોતાની કંઈ ગો પુરી કરવાને તથા દીકને સંતોષ પમાડવા લીજત
ચખાડવા જે કંઈ મોજ મળું માણ શકે તે બોગવવા થોડા દફુડા
તેને ત્યાં ગુજર. માટે આપવામાં આવતા હતાં, ત્યાર પણી બેહેરીમાં
છેનરાયવા ચેવાને પોતને ક્રો મુકવામાં આવતો અને પણી સહેલા-
ધરી સમજારવાનું ખતી આવતું કે હુસન સંઘાડુની દર્શાવી
બહેસ્તની નીધામતો ચાખવાને રજ મળી હતી, પણ એ આમદ અસ-
ભવિન છે કેટલાક મોહમેદનો તરફથી વેરભાવે એ બનાવવી વાત ઉપ-
લાની કંદાડેલી છે, કે કેંદ્રો એ શીરકાને અહેખાઈની આંખોથી જોતા
હના. હાડ ડેરી વસ્તુનો ઉપયોગ કરવાની હુશનીન શીરકાને સખત
મનાઈ હતી, તેઓ ધણ્ણા પરહેજગાર અને હાડ કેદ વીજેરે નહી ઉપ-
યોગમાં લેવાની ટેક જાળવી રાખતા હના. પોતાનો કાયદો અમલમાં
લેવાને હુસન સંઘાડ ધણ્ણી ચીવટાઈધરી વરતતો હતો. અને ઓલાય
છે કે તે એકરજન્હોએ તેની આજાનું ઉલંઘન કરવાથી તેને મરાના
નાખ્યા હતા.

“જોત માલકમ”

+ + + + + +

ઉપલા તરારીખ નવેશોનાં લખાણો પરથી હાતી ડેકી કહેવાધ
શરીર છે કે જે શહેરે બહેસ્ત બનાવી હતી અને પરવરદીગારે છેલેલે
વખતે તેનો નાશ કર્યો અને શહેરે જોવાને પણ નહી પામ્યો, તે
બહેસ્તનું પુરે પુરે વર્ષુંન લઈને હુસન સંઘાડુની સાથે જોડી
નાખ્યું છે. પાછળાથી વિરાધીએએ વેરભાવે ચીથડા ઝડાને તેને મોટો
ભયંકર ચીતાર આપીને પોતાનાં દીલનાં ઝેણેલાં છે. ખાકી

અનાવરી સ્વર્ગ અનાવવું તેમાં માણુસોને બેહોશ કરી લઈ જવા, ત્યાં
પાપ કર્મ કરાવવું, તે તેને સત્ય માની પોતાનાં જન્મની દરકાર કરે
નહીં, તેમજ તેની અભર ડેખુને પડે નહીં ત્યારે શું તે જમાનાના
માણુસોને અકલ અથવા દીમાગ નહીં હતા? ને હુસન સુખઘાણે
અનાવેલી જગતનો પ્રપંચ પામી ને અંદરનું પોકળ સમજ જય. ખરં
પુછો તો એ અચ્ચાઓના જેવી કીસા કહાએન્નો. સરખી જોડી કંદાડેલી
વાતો છે. બાકી સ્વર્ગ અનાવવું, તેમાં વસવાટ થવો એ તદ્દન ખુદાઈ
સત્તાથી વિર્ધ છે. તેથી સ્વર્ગનું હોવું અને તેને સાચું સમજવું એ
હુસપા જોગ અને અકલથી વેગાળું છે, ખરં એ છે કે તેવું કાંઈ
હતુંજ નહીં. પણ વેરલાવે આડી અવળા ભીનાઓ લખચામાં આવી છે.

દસ્તમાધલી મંજહુથુ અને તેની શીલોસોદી.

પ્રકરણ ૧૯ મુ.

દલાખ, મોહમ્મદ, અલી ને દસ્તમાધલીએ એક નુરના જહુર તરીકે ઓણાખે છે અને મોલા મુરતજા-અલી તે ખાતે મુનનથીનાં જનરીન ને જમાનાના સાહેબ તરીકે સ્વીકારી હીદાયત આપનાર હાદી રાહનુમા તથા દ્રમામના લકુલથી પુડારે છે.

જે હજરત મોલા મુરતજાઅલી (અ) આખી દુસ્લામના અવલ દુમામ તરીકે ગળાય છે. તેઓનું નુર જહુર હનેક જમાનામાં પોતાનો લીખાસ બદલાવીને દંસાન આદમને હીદાયત દેવા હમેશાં હાજર રહે છે, તે સાહેભુલ જુમાનનો દરજને દસ્તમાધલીએ હુઅરત અલી (અ) જેટલોજ ગળે છે, અને જે નુર હુઅરત અલી (અ) માં પ્રગટી રહ્યું હતું તે કુમવાર મુનતફલ થતું જમાનાના દુમામમાં જલવાગર થાય છે, તેથી હીદાયતે દુમામ એ હુઅરત અલીની હીદાયત છે, અને દીઘરે દુમામ એ મોલા અલી (અ) નાં દીઘર છે, હુઅરત

અદ્દી (અ) ની તુરાની જહુરના ઇલાની કુવતથી થાંલા દીદાર એ દીદારે ખુદ છે.

ઠસમાઈલીએંસ મુકુરર કરેલા કરમાં (જમાતખાનામાં) સાથાર સાંજ બંગા થયા છે. ત્યાં પરિવ્ર પરવરદીગારની રસૂતિ કરે છે, જે વખતે હુનીયાની તમામ મોદુઅત તથા તેથી થતા નહીં નુકસાનનો વાચાર કર્યા વગર પોતાને પેદા કરેલ ને થાં કરી પોતાની ગરદન તે પરવરદીગારની કળુરમાં ઝડપાવીને નીયમસર બાંધલા વખત સુધી પોતાનાં રૂહને પાંડ રસ્તાપર પાડીને તહીન રહે છે.

ઠસમાઈલીએંસ તુર પરસ્ત છે, તેણા કદીપણ કરમાની કે લીલારી અથવા સુન્ય (કબરો) વાગેરેને સીજદો કરતા નથી. તેમજ પોતાના કાય વડુ ઘંટલા અથવા પથર અને મારીથી ચણેલી ડેઈપણ વરતુની ઠસમાલીએંસ ને પરસ્તી કરવા મન્ત્ર હૈ.

કલજુગ કુડો સઉ ખાખ કરાંય, અંધલે જનમ ગમાયા છ, નાચા મોતે જે જ્યા ચાલે તે નહીં વીચારે શાન.

“ખીર હુશન કથીરદીન.”

ઠસમાઈલીએંસ આ હુનીયાપર થઈ ગયેલા તમામ પથગંભરો અને મહાત્માએને માન આપે છે અને તેણોનાં રંગેલા ચુરતકો અથવા તેણોના વર્તનાં હેવાલને લક્ષમાં લઈ તેમાંથી સાર અહણ કરી તેના દાખલા દલીલો અને નામોને સિદ્ધાંતો તરીકે ઉપયોગમાં લે છે.

રૂમ રહેમાન દોનું એક ચુસાંદી, સુરખ મર્મ ન જાણે.

“ખીર રાસેસું.”

છસમાઈલીએ દુનાતાપરના મજલિયાને ખાડું કહીનું તેની નીંદા કરતા નથી. પછી તે હીનુકમ હોય અથવા છસાઈયા ગાન્ધીસરામલ હોય, સરવેને પોતાની ખીરાદર તરીકે ગણુંને પોતાના મજહુણપર ભુરતાંનીમ રહી ને હજારે કલમેતોહીં તથા “હરુદો” અને “અલી-અહલા” પુંડરી પોતાની જંગળી પુરી કરે છે.

છસમાઈલીએ મુરરીદની સહાયતા વડે હકીકતી અભ્યાસ કરીને ચુદ્ધી મત પ્રમાણે વર્તે છે. તેથી દુનીયાની હીરશ તથા એશાયારામની દરકાર કર્યા વગર “તાલીએ મોહા” બનાની માલાની ભરતીમાં હમેશાં લીન રહે છે અને મુશાહે દરરત રહુલે જુદા મોહુમુહ મુસ્તકઝા (સ) ના ફરમાન મુજબ કરે છે.

હીંશ.

મન લા શાઈએ લહું તશખીહુશ શાઠતાન.

ભાવાર્થ—એ મુરરીદ વગરનો છ. તહકીક તે સેતાન જોવો છે.

આ પ્રસંગે કહેવાનું કે વખતના ઈમામ સીવાય ખીજો કાઈ પણ છસમાઈલીએનો મુરશદ થઈ શકતો નથી. અને ખરા છસમાઈલીએ ખીજો કાઈને પણ મુરરીદ તરીકે સ્વીકારી શકતા નથી. જોવી રીતે હુસન સુણખાહુ એ પોતાના ઈમામના ફરમાન મુજબ આખી દુનીયાની દરકાર નહીં કરતાં પોતાનો સધળો વખત તન મન તથા ધન જોવી રીતે વખતના ઈમામ પર ઝીદા કર્યા હતા. તે ફરજ સરવે છસમાઈલીએનો છે.

ઠસમાઠલી મજહથ્ય વિચારથો હિન્દુસ્તાનમું રૂંકાણે ત્યાર્થી વળી તેણે નવી પહૃતિ અખતયાર કરી. જે પદ્ધતિ આખી ઠસલામ અલમને લાલકારક નીવડી છે, જે પદ્ધતિનાં બળ વડે લાખો હિન્દુઓએ ઠસલામનો અંગિડાર કરીને ઠસલામની બાહેંધરીએ ઉલા છે. આલાર છે, એ મહાત્માઓ હજરત પીર શારેસ, હજરત પીર સદરદીન તથા હજરત પીર હુસન કથીરદીન સાહેબોનો કે જેઓએ મહા પરિશ્રમ ઉદાવી ખીલકુલ અજાણી વરતીમાં આવી હિન્દુઓની કટેણું ભાપાઓનું શાન મેળવી તમામ તેઓના વેદ તથા પુરાણું વીજેરેનો અભ્યાસ કરીને મહા વિકટ સમયમાં સમજુક રીતે જે ઠસલામનો પ્રચાર કર્યો છે, ખરેખર દૃઢ હોનો એ સાહેબોપર જેણે હીન્દુઓની માન્યતા સમજી તેમાંથી ઠસલામનો ઝડ્ઝડ ખર્યો કરી ઠમામની એળાખ કરાવીને તેનો ખરો ભર્મ અને ગુલ્ફ અથ્ર શાનમાં સમજવીને પુરેપુરી ઠસલામની સેવા કરી ઠસમાઠલીઓને આયાદ કર્યા છે.

ગંગા બનારશ મત જાઓ જોદાવરી-રામ લક્ષ્મન અથ કેસા,
અલ્લા અધો ઝ્ય જયો રે નારાણણ જેસી કરણી દ્વાર તેસા.

“પીર સદરદીન.”

ઠસમાઠલીઓ તદ્દન એ મહાત્માઓનાં આલાર તણે એવા દ્વારા એલા છીએ કે કીયામત સુધી અગર તેઓને અમો અમારા અંતઃ કરણુથી જરા પણ વેગળા કરીશું તો અહલાહ નાખીનાં દીદારથી એ નરીઓ રહીશું, સથ્ય અમો મુતિંપુજારો તથા પરન પણું અને માટી પદ્ધરને પુજનારાઓ હતાં, પણ એ મહાત્માઓનાં અતાપે અનુ-

માર્ગ જરન સકુણ થયું અને સુદુ અડેલએથતના વરની સત્તાખ
પડી, અદિલાહુની એળાખ અતાવી મોહુમદ (અ) નો કલમો પડાયો.
તેના સાથે ધ્રમામ મોકા મુરતાઅલી (અ) ની સરખામણી કરી
અતાવી, અને અત્યાર વેર તેનાં સાચા તણે રહેનાને નર્થીઅસંત નીષ-
અયા. તેઓની રાહનુંમાંધીથી ધ્રમાધીલીએનું જરતર સકુણ થયું છે.
તેથી તે મહાત્માઓ અને તેઓનાં ફરમાનાને વિસરી અને ખીજ હુની-
યાની કોઈ સોલીની બિકટાળામાં ઇસી પડવું, એ ગુણુચોર અને ની-
અક લરમ નાં લક્ષણ છે, પણ સાચા ધ્રમાધીલીએ તો તેઓને વળગી
રહેલા છે, અને હમેશાં વળગેલાં રહેશે.

આજે ધ્રમાધીલીનાં શીરકા ધ્રમાધીલીની મોકી વસ્તી હુન્યાનાં તમામ
ભાગમાં પસરાયદી છે. તેમજ જે દેશમાં હુસન સાખમાહુ થર્મ ગયો
છે. તે તરફ પણ ધ્રમાધીલીએ આજદીન સુધી આખાદ છે.

X X X X X

એક અનુશેરી ખાનદાનની મોકી વસ્તી “ડેરમાતીયા” તથા “સેરીયા”
માં વસે છે, તેઓ શેખના ખાનદાનથી ઉત્તરી આવેલા છે, તેમજ
તેઓ અલીધિને અધી તાલીબને ખુદા કરી માને છે. જેઓ
એ ખાનદાનના પુરો ખીજ મોહુમેનોથી શ્રેષ્ઠ ગણ્ય છે.

“જાનચક”

X X X X X X

મનકુલ છે કે એક વખત અલીધિને અધીતાલીબ (અ)
ને “ખુદા” તરીકે માનનાર એક “નુસેરી” રસ્તેથી ચાલ્યો જતો
હતો. તેના પગમાં પથરાનું હોય લાગવાથી કહ્યું “થાઅલી તુ”

અદ્દાહુ” એ પ્રસંગે તેવી પણ કરીને એક ભરીની “મુદ્દાહુ” હતો. તેણું “નુશેરી” પર ચુસ્સો કરીને હુઅરતઅલી (અ) પાસે નેડી જો. હુઅરતઅલી (અ) ની હજુરમાં હજર થાં “મુદ્દાહુ” કહેવા લાગ્યો. કે યાઅલી એ આપને અદ્દાહુ કરી કહે છે, તે સાંભળી હુઅરતઅલી (અ) જરા મુશકેરાયા અને પોતા પાસે રાખેલી નુઝરી-કારને “નુશેરી” ની ગરદન પર મારી. જેથી તેનું માયું વડથી છુદું થઈ પડ્યું અને ઇરીબાર પોતાની મેળે ધડને માયું વળગી જીવતો અનુંતે કહેવા લાગ્યો કે અલી તું એ લાહુ એવી રીતે હજરત અલી (અ) એ તેને સીતેર વખત માર્યો અને ફરીથી તે સીતેર નખત જીવતો થઈ અને પુકારી ઉઠ્યો કે અલી અદ્દાહુ ત્યારે આકાશ વાણી થઈ કે અએ યાઅલી એ “નુશેરી” ને છોડી હૈ. આ આપની મખલુકાત મારી છે તો એક ક્રમ તારી પણ મને કષુલ છે. તે નુશેરીએ આજે મોટી સંખ્યાનાં હુનીયામાં વીચરે છે, જેએ અલી ને અદ્દાહુ કરીને માને છે. અને તેઓ તેમાંજ મસ્ત રહે છે.

x x x x x x

અલીને અદ્દાહુ તરીકે માન આપનારું એક મોઢું ટોળું ખદ્દ-ખચાનમાં હસ્તી ધરાવે છે. અને તેઓ ઘણું જોરદાર અલી પર મુસ્તકીમ છે. કે તેઓના ધરે બંચ્યો જનમતાં વેંત તેતે એક નીથ-મીત પહોંચ લઈ જાય છે. ત્યાં તે બંચ્યાને ચામડામાં વીંટાળીને પહુંઝી ટાંચ ઉપાથી ગણડાવી હૈ છે. અને કહે છે કે તું અલીનો બંન્દો હોય તો જીવજો. તેમ કરતા જો તે બંચ્યો જીવતો રહેવા પણે તો મોટી ઝુશાલી સાથે તેને પાછો શહેરમાં લાવે છે. કન્નાચ મરણુને

શરસ્વતી થાય તો તેને વગર દીકંગીરીએ ત્યાંજ દુનાપી વગર અદ્દસેસે
સંચળા પાણા ફરે છે. કહેવાય છે કે એ કીયામાં સેંકડે અડાણું ટકા
જરૂર પામે છે.

“શાહુભાઈ મુનીર”

* * * * *

ઇસમાઈલીઓના પ્રાક્તમો આવતી એલાદમાં ઉતારવાને ખરનાજ
હતા. ઇસમાઈલીયન તરિકાના નામાંકીત ઉસ્તાદો જેટકા તેમનાં શાન
માટે તેનું તેમના ઈશ્વર રાન, પરહેજગારી, અને વિધ્યા માટે
જાણીના આશામીએ થઈ ગયા છે. તેઝ પ્રમાણે તેઓના મનને કાણુમાં
રાખવાની આદત, દીનપર રીદાગીરી અને દાનાઈથી તેઓએ નડી
ચાહેરી કીર્તી તેમને આવી મળી છે. તેઓની ઉદ્ઘાર લાગણીએ સજની
ધાર્સીથી અથવા બદલાની આશાથી નડી પણ નેકી માટેના. ભીનરનાં
ખાર અને બઢી તરફ જગરના ધીક્કારથી ઉશકેરાયલી હતી.

“હુમાસ્યા”

* * * * *

એલેયન પહોડમાં વરતા ઇસમાઈલીએ જેઓ વખતના ઠમામની
નીચે મુજબની બંદગી ગુણરે છે, તેઓ “હુશ” ના નામે એળાખાય છે.

. એત.

“ તારી પરસ્તી કીધા વીના કોઈભી ખુદાની બંદગી
બન લાવે નહીં, અએ સાહેબે જમાન.

“ તારી પાછળ આવવા માટે હસી ભરીછા એથા
આસમાનેથી ઉતરશે, અએ સ્થાનેથે અમાત.

“ તારુ નુર આસમાન આકૃતાય અને મહાત્માય
ને સેશન રાખે છે, અચે સાહેયે જમાન.

“ તારા પગોની ખાડુ નીચે રહીને હું બહેરત
નશીય બતુ, અચે સાહેયે જમાન.

એ દુશ લોડાની વસ્તી હાલ “સીરીયા” માં વસે છે. ખીજ આદ્ય-
મોત પાસે ડેટલાડ વસ્તા ઉસ્તમાઠિયો સુલેહ અરી રીતે વતે છે,
અને માંહેમાહે સંપથી ધંધો રોજગાર કરે છે. તેઓ સ્વભાવે ધણા
શાન્ત નરમ અને ધણા શાદા એક માર્ગી એટલે પ્રપંચમાં નહી પડ-
નારાયો છે. એ દુશ લોડો મહેમાનદરીમાં પહેલે નંબરે છે. તેઓ પરદેશી
યુરોપીયનો વગેરેથી ધણી મોહબતથી પેશ આવે છે. કોઈ પણ આર
નુમંદ મોથાજ યા ઊદ્ઘાની ગરીય મુસાફર જે દરવાજા આગળ રજુ
આપ તો તેને ખુલ્લા દીલે ખોરાક અને રહેણાણ આપી પરોણાગત કરે છે.

“દુમાસ્યા.”

* * * * *

કુશ માંહેનાં મુકુલીશ માંહેના મુકુલીશ ગામડીયાએ પોતાની રોટ-
લીનો છેલ્લો નવાલો ભુખ્યા મુસાફીરને આપી દેતા વારંવાર જોયા હતા.
અને એ માટે તેઓ ઉપર મેલાતા પોતાને ભુખે મારવાના આરોપનો
તેઓ એટલોજ જવાય દેતા હતા કે અદ્દાહુ મોટો છે તેજ સવે
પેદાયશાની બખરીશુ કરે છે, અને તમામ ઈનિસાનો ભાઇ સમાન છે.
એ ઉપગંત તેઓની મહેમાનદરી ખીજ સદગુણોથી ખાલી નથી.

મુસાફીર “વોલની”

* * * * *

દુશ લોડેના મજનું સાવધપણું, સમાધાનીની ખાહેશ તથા કાગળ
એને માન આપવાની નાજુક તખીયત તથા મીલનશારી અને તે વખતે
મળેલા કેટલાક દુશ સરદારોની માન ભરેલી મારી વાતચીતમાં જાહેર
થતી “તાણું” “તવાજો” કે જેનાથી વધુ સફાઈ લંડન કે પેરીશ
ના કોઈભી ડ્રોઇંગ્ઝમબમાંથી મળવી કદણ છે. એના કરતા હું કદીઓ
ખીંજ કરાથી વધારે અન્યથા થયો નહીં. એ લોડે “માલાઈ” ના
નામથી એળખાય છે.

“લોડે કેરનરવેન”

* * * * *

છસમાછલીએ હર વખતે “અલ્લી” નું રમરણ કરે છે. પણ
તેનો જિધો અથ્ કરનારાએની ભુલ છે. કારણ કે છસમાછલીએ ખાલીશ
દીલથી તુરની પરસ્તી કરે છે સ્વરૂપની છસમાછલીએ કદીપણ બંદગી
કરતા નથી, ઉપલી લખેલી વીગતો પરાયા આશામીએની છે તે પરથી
સમજવાનું છે કે જે લોડેએ છસમાછલીએને વેર ભાવે નીદ્યા છે
તેએએ પોતાની આડેયત ખરાય કરવા સિવાય કશુ કયું નથી.

બદકશાન, ચાઠના પોટ, રશીએ સંસ્થાન, ખીટીશ હઙ્ગમાં, કેટલા
છસમાછલીએ વસે છે તેઓ છિથાદતની શરૂઆતમાં પહેલે એક અહુદ
કરે છે કે મારે બીલકુલ ખોડું એલવું નહીં વીજેરે લુંદગાને જેખ-
મમાં નાખવા વાળી આડતોથી પરહેજ કરે છે. એવી રીતે એક એક
આદતનું ‘અહુદ’ કરી તમામ તુકશાન કરનાર આડતોથી બચીને
એક છિમામનો સાચો સેવક બની જય છે. તેમજ અરેખીઅભામાં
વત્તા છસમાછલીએ હીનુરતાનાં હજેત પીર શામસુ પીર જહરદીન

વીજે એ ને કુચિયાઓ અતાવી છે તે પ્રમાણેની કુચિયાઓ કરે છે, અને હમેશા ઈભાભના દીક્ષારની ઈતેજનરીમાં સર્વયાધ પર મુસ્તકીમ રહે છે. સદરહુ એકંદર સવે ઈસમાઈલીઓની નજર એકજ ઈભામ તરફ છે, અને ઈસમાઈલીઓ તમામનો એકજ ઈભામ છે, જે ઈસમાઈલી મહા-ત્માઓ અતાવી ગયા છે. તે સીધી નશલે મૌલાના અલી (અ) ની વંશાવળીથી ઉતરી આવેલા છે, તેના સીવાય ઈસમાઈલીઓનો ખીંચે ડેઝ રાહનું માં મુરરીદ અથવા રહેઅર નથી.

હસન સપથાહની કુચ્છ

અને

આલમોતમાંથી ઈમામની વીદાયગીરી.

પ્રકરણ ૨૦ મુ.

૦૪

યારે ઈસમાઈલી મીશનરીઓમાં મનુષ્યોની પ્રકૃતિએ પીછાનવા તથા અન્ય ધર્મની જુદી જુદી પ્રકૃતિએને ઈસમાઈલી મજહબમાં દાખલ કરવાને ઈ. સ. ની નવમી શાદીમાં પરીપુણું ઈલમે રહ્યાની નાં પરીબળથી એટલે સુધી કામ કરવા લાગ્યાં કે એક વખત તેઓના સમા-
ગમમાં કાઈ પણ સખ્સ આવતો હતો તો અવશ્ય તે સાચા અને સીછક
દીલે ઈસમાઈલી બની ને ઈમામે જમાનની સેવા કરવાથી પ્રત્યેક આખીદ
થઈ ઈસમાઈલી મજહબની સેવા કરવાને કમર કર્શીને બહાર પડી
હજરેને પોતાની પંગતમાં લઈ ને ઇતોહ મેળવતો હતો. તેની સાથે
આલમોત એક પહાડી કદરો વાળું શહેર હતું તેને પણ આરસ્તા
કર્યું નેથી તે સ્વર્ગ સમાન સોલીલુ ગણુતું હતું. જ્યાં ઈસમાઈલી-
ઓનાં ઈમામની દાજરી દાજર નાજર હોય તે જ્યાં સાચા મુરીદ કારે-
તો સ્વર્ગબેં છે.

છસમાઈલી સુરો સરદાર હુસન સંપથાહુ પોતે છમામની દુવાયી તેમજ બળથી નહી પણ કણથી મેળવેલ આલમોતની સરદારીને પુર દીપાણી દીલેરી અને બાહેશાથી પુરે પુરી દીનદારોની ખીજમત કરી તેમજ સાચા અને મુસ્તકીમ મને છમામની સેવા કરી પોતા પર પડેલી ઇરણેને દીપાવતી રીતે પુરેપુરો અંનમ આપી કાંઈપણુ દુનીઆનો સ્વાય સાધવા ઘગર દુમેશાં પોતાનાં શ્રવને જોખમે તેમજ હક ઈનિસાઈ પર ગાજ, ધર્મનો ધોરી થઈને હીસ ૪૮૩ થી હીસ ૫૧૮ સુધી પાંત્રીસ વર્ષ પાકી સરદારી ભોગવી આ ઇની દુનીયાથી કુચ કરી પોતાનાં રહેને શાંતિ આપી નુરેવાહદાનીયતમાં લીન થયો.

મેલાના શાહી હાહી (અ) એ હુસન સંપથાહુ ની પછવાટે આલમોતની સરદારી હુસન સંપથાહુ ના કેરળંડ કીયા છુજરંગ ઉમેદને સપુદ્દ કરી અને તેને પણ તેનાં પાતા જેટલો માન મોલો બદ્ધ્યો, નેથી સીહના બુંચા સીહજ હોય છે. તે પ્રમાણે કીયા છુજરંગ ઉમેદ પોતાના પીતાની જગ્યા ને પવીત્રપણે પુણુ દીપાવવા લાય્યો, હીસ. ૫૨૦ માં એક અણત કીલલો નામે મેમુંદંસ અધાર્યો. જ્યાં અધ્યહુલ મલેક નામના એક સુરત છસમાઈલી ને ત્યાંનો હકેમ નેભ્યો.

હુસન સંપથાહુ નાં ચુજરી જવાનાં સમાચાર જ્યારે બાદશાહેને મળ્યાં ત્યારે તેઓએ વખતો વખત હુસન સંપથાહુ થી ભોગવેલી હાડમારીએ અને ખાદેલી મારની આગ તેઓના અતંકરણુને સળગાણી રહી હતી તેથી ખુશ થઈ તેઓ મોટી તૈયારીએ કરવા લાગ્યા કે હવે ઝાંખું તેઓ હવાઈ કીલાએ બાંધતા હત્ય, પુણ જેન્નાં પર

ઢાજર પ્રમાણે સાહ્યો હોય તે હમેસાં અજીત છે. તેરી કીયા બુજરગ ઉમેદ ને પાકી ખાત્રી હતી, અતે તે હમેસાં પોતાનાં મરહુમ પીતાનાં માઝક મજબુત હતો, તે વખ્તે આતાથેગ સહેરગતિર નો અગ્રીજે રહેખર પ્રાંતપર ચડાઈ કરી આવ્યો તેને કીયા બુજરગ ઉમેદ પોતાનું લસ્કર મોકલીને હરાંયો.

છીસ. ૫૨૦ માં સુલતાને કેટલાક સુભાઓ તથા બાહ્યાહો સાથે સંધી કરીને એકઅગ થયા, અને આલમોત પર ચહડાઈ કરી આવ્યાં ત્યાં જ્યાંકર ખુનખાર યુદ્ધ બરપા થયુ. તે વખતે દુશમનોએ આલબુજ્ઝ પરના કીલાઓ તોડવાને ધણી જીવ તોડ કોશિશ કરી પોતાનું સધળું બળ તેમાં રોકી દીધું, ખીજુ બાળુએ દસ્તમાઈની શીદાધારો પુર દીલેરી અને આલી હીમત સાથે લડવા લાગ્યા. જેથી દુશમનોનો કચડાણ નીકળવા લાગ્યો, તે ખુનખાર લડાઈ દર્મયાન સુલતાનનું મરણ થયું. તેથી સુલતાનનું લસ્કર શરણે થયું અને તે માંછેનાં કેટલાક પાણ નાશી જવા પામ્યા. અને આલમોત વારીયો કેરી આનંદ સાથે રહીને સીદ્ધક દીલે દ્રોમાની પયરવી કરવા અને દ્રમાન બરદારી મુજબ વતીને ધર્મથી ધર્મ કરવા લાગ્યા.

છીસ. ૫૨૫ માં કીયા બુજરગ ઉમેદ એક ચુનાંદુ લથડેર શીદાધારોનું ત્રીસ હજારનું તૈયાર કરીને સુલતાન મોહમ્મદ સલાલુકીનાં પર ચહડાઈ કરી, તે જ્યારે કાંચીનીએને માલમ પડ્યું કે શીદાધારો આપણા પર ચહડાઈ કરીને આવે છે. ત્યારે થરથર મુજબવા લાગ્યા અને હસ્તો કર્યા વગર નાશી ગયા, ત્યારે સુલતાન

મોહન સલભુકી મરણ પાયો. જ્યારે છસમાઈઓએ એરાકથી લાભસ્તર સુધી હુટ ચલાવી, મોટી રકમના “ધોડાયો, ખર્ચ રો, બકરાયો, ગનીમત” દરીઠ હાથ કરીને પાછ વળ્યા અને કંજવીનમાં છસમાઈલી વાવટો ઇરકાવ્યો. તે સમયમાં અણુ હાસમ નામના એક શખસે ધમામનો દાવો કર્યો, તેને કીયા થુજરગ ઉમેદ ધમકી દઈ મોકલી પણ તેણે દરકાર કરી નહીં. ત્યારે પોતાનાં માણસોને મોકલી તેને કેદ કરાવી પડી મંગાવી અને મારી નખાવ્યો.

કીયા થુજરગ ઉમેદ (૧૪) ચિહ્ન વાર્ષાલમોતની સરદારી બોગવી પોતાનાં પીતાને પગલે ચાલી મોલાના શાહ મોહુતદી (અ) (છસમાઈઓનાં ૨૧ માં ધમામ) ની છમામતનાં વખતમાં સ્વર્ગ વાસ થયો.

એવા પુર જોર શોર અને જણોજલાલી વર્ચને મોલાના શાહ રખનુહિન ખુરાશાહ (અ) હીન્સ ૬૫૩ માં તખતનરીન થયા, ત્યારે તાતારી લશ્કર આલમોતનાં ડિલ્લાઓને ધેરો નાખી પડેલું હતું. એને લગભગ અણી વર્પ વીતી ગયાં એતા પણ તાતારીઓ કાઈ કરી શક્યા નહોતા, પણ જ્યારે આલમોત વાસીઓને ખોરાકી માટે તકલીફ થવા લાગી ત્યારે મોલાના શાહ રખનુહિન ખુરાશાહ (અ) પોતાનાં છોકરા મોલાના શાહ સમસુદીન મહુમદ (અ) ને છમામતનો પાવર સોંપી પોતાનાં કાકા ધુરનશાહ સાથે આજર વૈજ્ઞાન તરફ રવાના થવા કહ્યું, ત્યારે એરનશાહ ચુપકીદીથી છમામતનાં કુદુંબ સાથે “આજરયૈજ્ઞાન” આવી પહોંચ્યા, ત્યારે પુરા ત્રણ વર્પો ખોરાકીની તંગીને લીધે હેરાન થઈ છસમાઈલીઓ કુલ્લે (૧૭૦) વર્પ આલમોતમાં રાજ બોગવી શાહ રખનુદીનખુરાશાહ તાતારીઓને શરણે થયા.

તાતારીઓનું લશકર ને આલમોતને ત્રણું વર્પું થયાં ઘેરો ધારી પડ્યું હતું. તે દરમ્યાન તાતારી લશકરી સીપાઈઓ મોટી રકમનાં મરણું પામ્યાં હતાં. તેમાં તેનાં એ નામચીન સરદારી પણું માર્યાં ગયા હતા. જ્યારે છસમાઈનીઓ ફૂકત બાર હજર કરતું થયા હતા. એ ત્રણું વર્પું દરમ્યાન આલમોત વાશીઓ એ શહેરનાં તમામ કી-દ્વારીઓ તોડી સ્વર્ગ સમાન શહેરનું ખેદાન મેદાન કરી તમામ સુસો-ભીત દ્વારા વીજેરેનાં કુંગરા તોડી નાશ કરીને ખંડીએર ઢાલતમાં તાતારીઓને શહેર તાંથે કીધું ને તાતારીઓ માટે પણું નકામું થઈ પડ્યું.

મોદાનાં શાહી શામસુહીનમહુમહ (અ) દ્વારા મની પદ્ધતિએ આવ્યા ત્યારથી દ્વારા મની ગાદી એરાન પ્રગળુંમાં સ્થપાઠ ત્યાં ખીજ કોઈ પ્રકારની સમૃપતિ ન હોવાને લીધે દ્વારા તથા તેમનાં કુટંખીઓ “જરદાશ” નું કામકરી પોતાનું ગુજરના કરતા હતા. તે દરમ્યાન શાહી જલાલુદીન રખી જેએ મોદાનાં રખ ને નામે એળખાય છે. તેએએ “સુરીજમ” લખનિ અખતીઆર કરેલી હોવાને લીધે દ્વારા મનાં પીરાકમા હમેસાં રૂપા કરતો હતો. અને દ્વારા મુલાકાતનો આજુરદા રહેતો હતો, તે તલખ્યમાં તેને દુનિયારી વધતી જતી હતી. તેવામાં કોઈ કારણુસર હીસ ૧૨૪૪ માં મોદાનાં શામસુહીન-મોહુમહ (અ) “કોતીયાદ” માં આવી થડ્યા. જેએની મુખમુદ્રાનાં ચળકાટ પર મોહપામી મોદાનાં રખુદીવાના જેવો એ બાંકળો થઈ તે મોદાનાંશાહી શામસુહીનમોહુમહ (અ) સાથે ગાંડી ગાંડી વાતો કરવા લાગ્યો, કે તરત દ્વારા પામી ગયા કે એ ધૂષકે હુક્કીથી

છલાછલ મરત છે. માટે આ પ્રસંગે અને શાન આપવી જરૂરની હે
તથી ઠમામનાં ધોરણું મુજબ તેને “ધૂસમે આજમ” ની બક્ષીસ
કરી કે તરત શાન્ત પડી જતાં અને ઠમામનાં ઓળખ થતાં દસ્ત
બોસ્સી કરીને હમેસાં મોલાના રાહું શામબુદ્ધીનમોહુમહ (અ) નો
ચેલો થઈ રહ્યો અને તે વખતે પોતાનાં “રહાનુમા” સુરથીની બરો-
ખર પયરવી કરતો અને કહેતો કે.

ઘેત.

મોલાની અજ ખુદ ન શુદ્ધ મોલા એ ઝમ
તાં ગુલામે શખસ તખરેજ ન શુદ્ધ.

(ભરાનવી)

ભાવાથી.

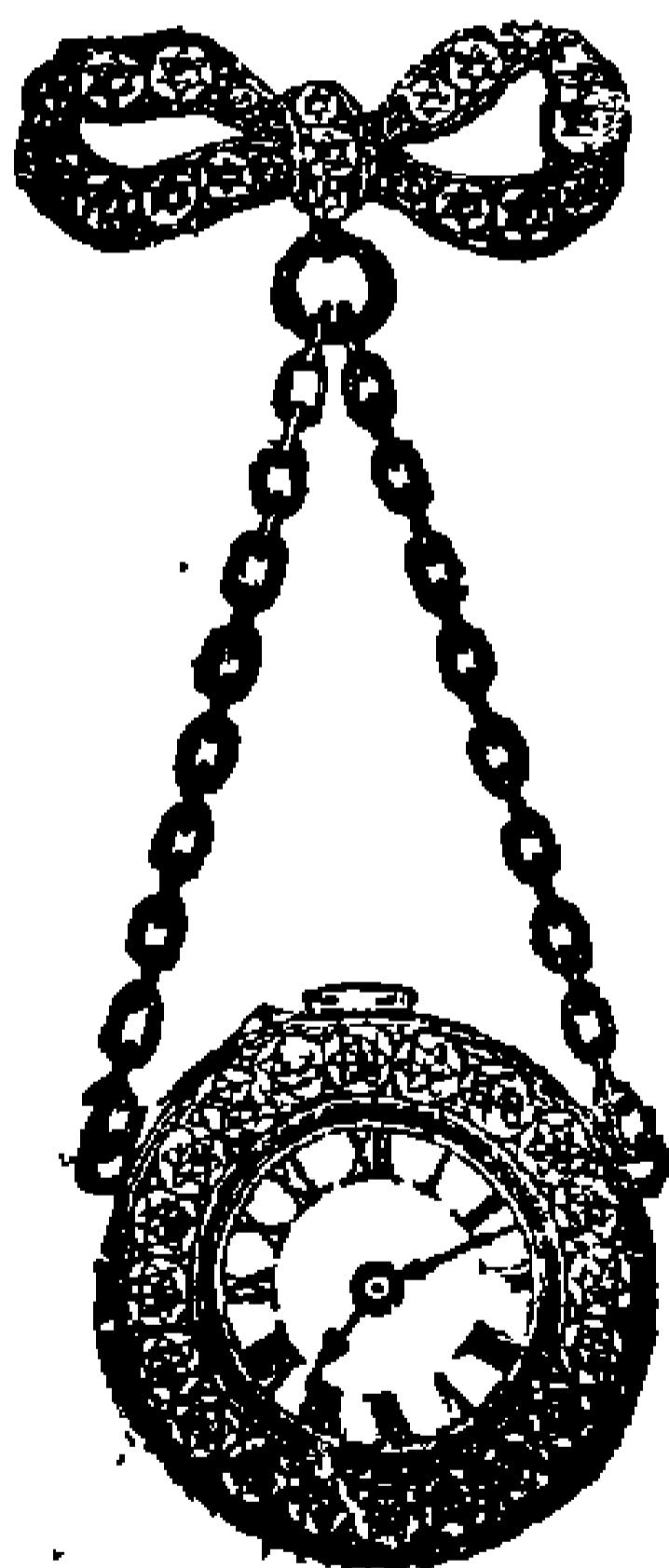
મોલાના ઝમ આદેભ પોતાની મેળે નથી થયો. પણ જયારે હજ-
રત શમ્શે તખરેજની ગુલામી કોધી ત્યારે એ મરતએ પામ્યો.

કોણીયાહમાં રહેવાથી ત્યાંનાં વસતા વધારે આસામીએ “સુર્પી”
લાઇન તરફ આવવા લાગ્યા. અને ઠમામનાં કળા તથા “નુરજહૂરનો”
અણકાટ વધવા લાગ્યો, નેથી અંધ અદેખાએને ઇરીથી અદેખાઈ પેદા
થઈ અને અવાર નવાર અધડ કરવા લાગ્યા તેથી કાંઈ ઠમામ પોતાનું
કર્તવ્ય નહું હે તેમ ન હતું અને રીવાજ છે કે જયારે સત્ય પછવાડે
અસત્ય પડે છે ત્યારેજ સત્ય પ્રકારામાં થાય છે. તે મુજબ “કોણીયાહ”
માં થવા મારું. અને ધર્ણી મોટી રકમનાં મોલાના રાહું શામસુ-

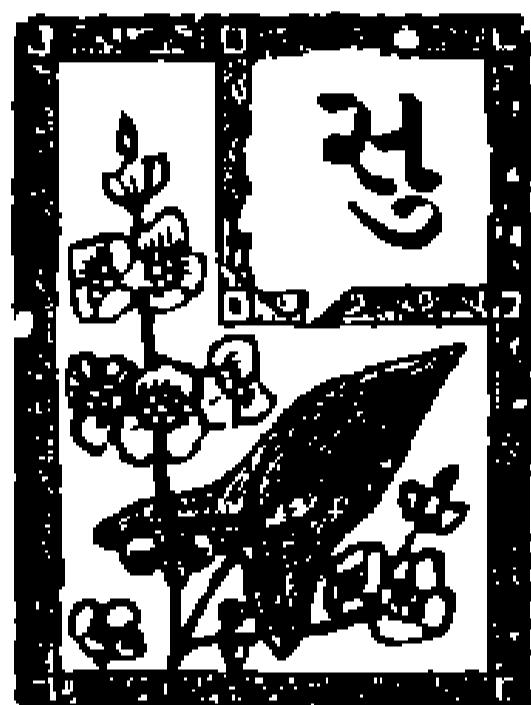
દીન મોહમ્મદ (અ) ના છસમાઠલી મુરીદી થવા પાંચાં, અને દીન ૫૨ દીન ત્યાં છસમાઠલીએનો વધારો થવા લાગ્યો તેથી કેટલાક મતલભી મુલનાંએ અને લાલસુ મોલવીએને લારી પડતું થતું પડ્યું તેથી તેઓએ અંધ અધારવાળા જનુની લેકેને ઉશકેર્યા તેથી એક મોટો હુલડ થયો તે હુલડમાં મોલાના રૂમ નો વડો પુત્ર અલાઉદ્દિન માર્યો ગયો, અને મોલાના શાહુ શામસુહીન મોહમ્મદ (અ) ને કેદ પડક્યામાં આવ્યા, પણ તેઓ ધમામતો કળા વડું છુટા થઈ પોતે આજર બૈઅનુ આપી પોતાની ધમામતો પાવર પોતાના પુત્ર મોલાના શાહુ કાસમ રાહુ (અ) ને સોંપી પોતે હીનુસ્તાન તરફ નીકળી આવ્યા હીનુસ્તાનમાં તે બાહશાહી જમાનો શામસુહીન અલતમસનો હતો. ત્યારે મોલાના શાહુ શામસુહીન મોહમ્મદ (અ) મુલતાનમાં રહેણણ કરી રહ્યાં, તે દરમ્યાન બાહશાહનો છોકરો ભરી જવાથી પીર શામ્રા ને નામે એળાખાતા મોલાના શાહુ શામસુહીન મોહમ્મદ (અ) ત્યાં આપી ચડયા અને પોતાનો ચમતકાર બતાવીને હકીકી પાવર વડું મુજદ્દાને છુવતો કીધે. તેથી તે વખતમાં વસ્તા હીનુસ્તાની મુલ્લા અને મોલવીએમાં ચક્યાર ચાલી તેથી તે વખતનાં મુસલમાન બાહશાહને સમજવીને ‘સરાહ’ લાગુ કરી જે પીર શામ્રાની ખાલ ઉતારવી જોઈએ, એ બાબુ જ્યારે પીર શામ્રાના સાંભળવામાં આપી કે તરત પોતે પોતાના માથાના આલને પકડી એંચીને આખા શરીરની ખાલ ચોડીથી પગ સુધીની પોતાના હાથો વડે ઉતારી આપી જ્યારે એ ચમતકાર મુલતાન વાર્ષિકોએ જોયો ત્યારે તોબા કરીને મોટી રકમના ત્યાં વસ્તા લોકો પીર શામ્રાના મુરીદ થયા અને તે દીવસથી પીર

શાસ્ત્ર તે શાસ્ત્ર ચાટને નામેથી એણાખાંબા લાગ્યા, તેથી આ હુનીયાની સપાઈ પર અગર મગજર છે, તો તે ઇસમાફલીએઝ છે. કે જેનો “રહેખર” “રહેનુમાંહ” “મુરશાદ” “કામીલ” અને મુડાને કૃવતા કરવા વાળો જગ જનહેર છે. તેનાં ફરમાન વિરાખ વર્તનાર ખરેખર કમનરીથ છે. ખુદા સરેને નેક હીટાયત આપે.

“આમીન”

ઉપસંહાર.

કર છે તે પરવરહીગારનાં કે જેણું આ સૃષ્ટિ ઉપાવી
તેમાં સત્યને ઝળકતું કર્યું અને અસત્યનું નારી
કર્યું, આ કુદરતનાં ધારણે જોતાં નીરાખોરાઓ
તથા તાસુખ રાખનારાઓએ ધણું એ સત્યને ઢાંડી
તેને અસત્ય તરીકે જાહેરમાં લાવવાની ડેશીશ કરી
છે પણ અંતે સત્યે જ્ય છે, તેવું હુસન સફખાહુનાં બારામાં બન્યું છું.

કારણ જેણે તન મન અને ધનથી પોતાના ઈમામની પવિત્રપણે
વગર સ્વાથે સેવા કરી તેથી તમામ લખનારાઓ વિદ્ધ જઈ શક્યા
નથી. અને પહેલેથી છેલ્દે સુધી ગમે તેટલો વિદ્ધ જવા છતાં છેવટે
એમ તો દરશાવેલ છે કે જે કાંઈ હુસન સફખાહુ કર્યું તે પોતાને
માટે નહી પણ પોતાના ઈમામ માટે કર્યું હતું, આ વાક્યોમાં કેટલો
ગર્ભિત ચળકાટ છે કે તેનાં પર મુકેલાં આક્ષેપ તમામ દંકાઈ જય
છે. જે ધર્મનીએ સ્વાથે માટે નહી કર્યું હોય. તેણે પ્રપંચ કર્યા કાવત્રા
કર્યા કે ખુન કર્યા તેમ કલેનારાનું વજન કેટલું ટકી શકે છે તે વાંચક
પ્રશ્ન તોલ્ય કરી લેશો, તેમાં જે કથાની દેશમો સરદાર અને ઉર્મા હતો

ગણ્ય તેના હુથમાં સપતિ કે નાણાની રેખ છુંબ કાંઈ ચોડી હશે? છતાં તેના વિચાર તપાસતા માલમ પં છે કે જ્યારે આલમેત પર દુશ્મનો તરફથી વેરે નાખવામાં આવ્યો ત્યારે પોતાની બીભી તથા અચ્યાંઘોને પોતાના એક અંગત ભિત્રને ત્યાં હીકૃષ્ણને સાટે છોડતાં તંદું કે મારા બચ્યાંઘો પોતાનું ગુજરાત કાંતીને કરશે, વિચાર કરો કે આવા વિચાર ધરાવનાર ભાણુસ શું નહીં કરી શકે? જે એટલી જાહેરાતાલી બોગવતા પોતાનાં બચ્યાંઘોને કાંતવાનું કામ કરીને ગુજરાત કરશે કહે, તે પુરુષમાં લેશ પણ ભગવારી હોલ્દી જોઈએ નહીં, ત્યારે જે ભગવારી વગરનું ભાણુસ હોય તે નાતિથી ખાલી હોય તેમ અનવું અશક્ય છે, ત્યારે આવા ઉત્તમ વિચાર ધરાવનારથી આદુ કામ થાય? કદી નહીં! અને એદું કામ કરનારાંઘોનાં નામ જમાનાંઘોના દૃતઃરમાં નાંધાઈ રહે નહીં! હુસન સખભાહુનાં કર્તાંઘની સર્કેદ અને કાળી બાળુ ચિત્રનારાંઘોએ પોતાની ચોખ્યના પુરવાર કરી છે, પણ તેમાં સત્યસાર અંચનારા કદી પણ હુસન સખભાહુ કે જેણે પોતાની માનીનતાના ઘારણે સત્ય અને મકુકમ સેવા અનન્તરી છે. તે એક મહાન કર્તાંઘ પરાયણ સમર્થ પુરુષ સિવાય આળખારો નહીં. ત્યારે જેના લેખામાં હુસન સખભાહુની અવગણુના છે તેએ ઉપજકીયા લખનારા તરીકે જાણ્યાઈ આખ્યા વગર રહેશે નહીં. છુટલામનાં છતિલાસનું આરીક અવલોકન કર્યા વગર લખનારા હમેશા થાપ ખાનારા નીવડ્યા છે, તેવારીતે હુસન સખભાહુનાં કર્તાંઘ વિશે એજ સાર નીકળે છે, કારણ કે હુસન સખભાહુ ને મતલખી હતે તો જે છાફુની આદી સ્થાપી જ્ઞાનાન પુર્વે સાતા જ્ઞાપુરદ કરી પોતાની ઉચ્ચ

લાયકાત પુરવાર કરી છે તેમ નડી કરતાં અમ્ભીરઅધુશ જેવા અણું
સમજ સિપાહસાલાર માઝક પદ હોયતે. જોકે અમ્ભીરઅધુશ પોતાને
માટે પક્ષ નહીં હોયતો હતો એમ હેઠામાં આવે તો પણ હુસન
સંઘાળુંનો અને અમ્ભીરઅધુશનો પક્ષપાત સમય અને રિથિતિ હુસન
સંઘાળુંની તરફેણુમાં લાયકાત પુરવાર કરે છે. અને જમામનો મર-
તઓ અને દરજાનો શું છે તે હુસન સંઘાળે પોતાની સેવાથી
સાંચેત કરી દેખાડ્યું છે. અને પોતાના જોડા નિઅામ-ઉલ-મુદ્ક
અને ઉમર અદ્યામ કરતા પોતાને મળેલી તાલીમ ને પહેલો નંબર
આપ્યો છે, કે જેવો તેનાં હમશરીરો દેખાડી શક્યા નથી. અને આ
રીતે હુસન સંઘાળુંના નામ વિરોધી કે મિત્રો જેનાં પણ લેખોમાં
મહાત કર્તવ્યનિષ્પત્ત પુર્ણ તરીકે જાહેર થયું છે, તે હુસન સંઘાળનાં
રંગ ઉપર ખુદાની રહેભ હોયે.

(ચુનારા)

